

T.C.
NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

MECMÛ' A-İ EŞ' ÂR VE FEVÂİD (45 Hk 8434)
İNCELEME TIPKIBASIM

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
İrem Ayşe KILIÇ

Niğde
Aralık, 2021

T.C.
NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

MECMÛ' A-İ EŞ' ÂR VE FEVÂİD (45 Hk 8434)
İNCELEME TIPKIBASIM

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
İrem Ayşe KILIÇ

Danışman : Prof. Dr. Bekir ÇINAR
Üye : Prof. Dr. Ziya AVŞAR
Üye : Doç. Dr. Hakan YALAP

Niğde
Aralık, 2021

YEMİN METNİ

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum Mecmû'a-i Eş'âr ve Fevâid İnceleme Tıpkıbasım (45 Hk 8434) başlıklı bu çalışmanın, bilimsel ve akademik kurallar çerçevesinde tez yazım kılavuzuna uygun olarak tarafımdan yazıldığını, yararlandığım eserlerin tamamının kaynaklarda gösterildiğini ve çalışmamın içinde kullanıldıkları her yerde bunlara atıf yapıldığını belirtir ve bunu onurumla doğrularım.
...../...../.....

İrem Ayşe KILIÇ

**Bu tez MESTAP (Mecmuaların Sistematik Tasnifi Projesi) kapsamında
çalışılmıştır.**

ÖN SÖZ

Yaklaşık altı asır boyunca hem beslendiği kaynaklar hem de kendine özgü kurallarıyla bir gelenek oluşturan divan edebiyatı, oldukça zengin bir birikime ve kültüre sahiptir. Türk, Arap ve İran toplumlarının kültür ve irfanının zarif bir yansıması olan divan edebiyatının kaynakları üzerinde pek çok çalışma yapılmıştır.

Şiir mecmû'aları, yazıldıkları dönemde çok ilgi görmüş şiirleri ihtiva etmesi ve bu sayede mecmû'anın kaleme alındığı dönemin edebi ve estetik eğilimini yansıtması açısından oldukça önemli kaynaklardır. Ayrıca mecmû'alar, şairlerin divanlarına girmemiş, bilinmeyen şiirlerin ve adı tarihin tozlu raflarındaki yerini almış olan şairlerin isimlerini yeniden bilim âleminin hizmetine sunması açısından da yine dikkatle irdelenmesi gereken eserlerdir.

Bu çalışmada Manisa İl Halk Kütüphanesinde “**45 Hk 8434**” numarada kayıtlı “**Mecmû'a-i Eş'âr ve Fevâid**” isimli şiir mecmû'asının tanıtımı ve metin neşri yapılmıştır. Mecmû'a 63 varaktan oluşmaktadır. Mecmua birinci varaktan başlayarak(1b den başlayarak) 64 varaka kadar tarafımızdan numaralandırılmıştır. Metin içindeki varak numaraları tarafımızdan verilen numaraları ifade etmektedir.

Çalışmamız giriş ve metin bölümünden oluşmaktadır. Giriş bölümünde mecmularla ilgili genel bir bilgi verilmiştir. Mecmuada çok fazla sayıda Arapça ve Farsça şiir olduğundan nazım şekilleri ve şairleri hakkında tasnif yapılamamıştır. Ancak mecmuanın şekil ve muhteva özellikleri belirtilmiştir. Muhteva özelliklerinde yer alan şairler varak numaralarıyla verilmiştir. Metinde yer alan Arapça ve Farsça şiirler de orijinal halleri ile metin içinde belirtilmiştir.

Bu zorlu süreçte yardımlarını esirgemeyen Prof. Dr. Ziya AVŞAR'a,Farsça beyitler üzerinde yardımlarıyla destek olan Azarmidokht FARZAN'a teşekkür ederim.

Çalışmanın ortaya çıkmasında görüş, öneri, destek ve bilgi birikimini benimle paylaşan, danışman hocam Sayın Prof. Dr. Bekir ÇINAR'a ve maddi manevi destekleriyle her zaman yanımda olan sevgili aileme teşekkürlerimi sunarım.

İrem Ayşe KILIÇ

Niğde 2021

ÖZET
YÜKSEK LİSANS TEZİ

"MECMŪ'A-İ EŞ'ÂR VE FEVÂİD (45 Hk 8434)
İNCELEME TIPKIBASIM"

KILIÇ, İrem Ayşe
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Tez Danışmanı: Prof. Dr. Bekir ÇINAR
Aralık 2021, 196 Sayfa

Farklı tür ve şekillerde şiirleri ihtiva edebilen eserler olan şiir mecmû'aları, divan edebiyatı çalışmaları için dönemin edebi eğilimi ve yazarın kişisel zevkini içeren önemli kaynaklardır. Bu şiir mecmû'aları sayesinde hem bazı şairlerin divanlarına giremeyen şiirleri tespit edilebilmekte hem de ilim âlemine bilimsel araştırmalar adına yeni bilgiler kazandırılmaktadır.

Bu çalışmada Manisa İl Halk Kütüphanesi'nde "45 Hk 8434" numarada kayıtlı "Mecmû'a-i Eş'âr ve Fevâid" adlı mecmû'anın incelemesi ve metin kısmı tıpkıbasımı ile birlikte ortaya konulmuştur. İlk olarak mecmû'alar hakkında genel bir bilgi verildikten sonra söz konusu mecmû'anın tanıtımı yapılmıştır. Mecmua şekil ve muhteva açısından kısaca değerlendirilmiştir. Metin transibe edilmiştir. Mecmuada çok sayıda Arapça nesir ve şiirler ile Farsça şiirler bulunmaktadır. Nesir kısımları genellikle fevaid mecmuası görünümündedir. Burada çeşitli fiziksel hastalıklar ilaç tedavi yöntemleri ve dualar bulunmaktadır. Muhteva özelliklerinde hangi şairlerin yer aldığı belirtilmiştir. Çalışmanın sonunda orijinal metin tıpkıbasım olarak verilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Klasik Türk Edebiyatı, Şiir Mecmû'aları, Mecmû'a-i Eş'âr ve Fevâid

**ABSTRACT
MASTER THESIS**

**COLLECTION OF POETRY AND USEFUL KNOWLEDGES (45 Hk 8434)
ANALYSIS FACSIMILE**

**KILIÇ, İrem Ayşe
Department Of Turkish Language And Literature
Thesis Supervisor: Professor Doctor Bekir ÇINAR
December 2021, 196 Pages**

Poetry journals, which can contain poems in different genres and forms, are important sources for classical Ottoman literature studies, including the literary tendency of the period and the personal taste of the author. Thanks to these poetry journals, the poems of some poets that could not enter their classical Ottoman can be determined, and new information is brought to the literature world in the name of scientific research.

In this study, the analysis and the text of the journal named “**Collection of Poetry and Useful Knowledges**” registered at the number “**45 Hk 8434**” in the Manisa Provincial Public Library were presented together with the facsimile. First, after giving general information about the journals, the journal was introduced. The journal has been briefly evaluated in terms of form and content. The text has been transcribed. There are many Arabic proses and poems and Persian poems in the journal. The prose parts are generally in the form of a useful knowledges. There are various physical journal’s medicine treatment methods and prayers here. It is stated which poets are included in the content features. At the end of the study, the original text is given as a facsimile.

Keywords: Classical Turkish Literature, Poetry Journals, Collection of Poetry and Useful Knowledges Analysis Facsimile

TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ

ا (ā)	a, ā	ص	ş
ا (ā)	a, e, ı, i, u, ü	ض	ž, ḍ
ب	b, p	ط	ṭ
پ	p	ظ	ẓ
ت	t	ع	‘
ث	ṯ	غ	ğ
ج	c, ç	ف	f
چ	ç	ق	q
ح	ḥ	ك	k, g, (ñ)
خ	ḫ	ك	ñ
د	d	ل	l
ذ	ẓ, ḍ	م	m
ر	r	ن	n
ز	z	و	v, u, ū, ü, o, ö
ژ	j	ه	h, a, e
س	s	لا	la, lā
ش	ş	ی	y, ı, i, ī
		ء	’

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	iii
ÖZET	iii
ABSTRACT.....	iv
TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ.....	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
GİRİŞ	1
I.ESKİ TÜRK EDEBİYATINDA MECMÛ' ANIN TANIMI, ÖNEMİ VE TASNİFİ	1
I.1.MECMÛ' ANIN TANIMI	1
I.2.MECMÛ' ALARIN ÖNEMİ VE TASNİFİ.....	2
II.MECMÛ'A-İ EŞ'ÂR VE FEVÂİD (45 Hk 8434) HAKKINDA BAZI TESPİTLER	6
II.1.ŞEKİL ÖZELLİKLERİ	6
II.2.MUHTEVA ÖZELLİKLERİ	6
III.METİN.....	8
KAYNAKÇA.....	129
ÖZEL ADLAR DİZİNİ	131
TIPKIBASIM.....	133

GİRİŞ

İESKİ TÜRK EDEBİYATINDA MECMŪ'ANIN TANIMI, ÖNEMİ VE TASNİFİ

I.1.Mecmū'anın Tanımı

Divan şiirinin en önemli kaynaklarından biri olan mecmū'anın farklı şekillerde tanım ve tasnifleri yapılmıştır. Arapça cem kökünden gelen bu kelimeyi İsmail Parlatır “*toplanmış, biriktirilmiş ve düzenlenmiş şeylerin tamamı*”(Parlatır 2009: 1033) şeklinde tanımlarken Ferit Devellioğlu “*cem olunmuş, toplanmış, bir araya getirilmiş şey*” (Devellioğlu 1992: 711) olarak tanımlamıştır. Kâmūs-ı Türkî adlı eserinde Şemseddin Sâmi mecmū'a kelimesinin anlamını “*toplanılıp biriktirilmiş ve tanzim ve tertip edilmiş şeyler heyeti*” (Sami 1989: 1293) olarak vermiştir. “*Mecmū'alar, genelde bir veya daha fazla yazar yahut şaire ait çeşitli şekil ve hacimlerdeki dinî, din dışı nesir ya da şiirlerden oluşan derleme kitaplardır.*” (Uzun 2003: 265). M. Fatih Köksal, mecmū'a tarifinde ise “*farklı kişilere ait metinlerin/metin parçalarının bir araya getirildiği eserler bütünü*” olarak ifade etmiştir.(Köksal 2012: 411). İskender Pala: “*İçinde seçme yazıların bulunduğu el yazması eser*”(Pala 2008: 300) tanımını uygun görmüştür “*Mecmū'a, edebiyatta terim olarak defter, çeşitli konuların bir araya getirildiği yazıları ihtiva eden kitap, şiir defteri anlamında kullanılmıştır* (Kut 1986: 170). Türk Dil Kurumu'na göre ise mecmū'anın tanımı “*Yazma ya da eski basma kitaplarda birden çok kitapçanın yer aldığı cilt bütünü*¹” şeklindedir.

“Derleme yoluyla meydana getirilen mecmū'alar tamamen derlemecinin zevkine bağlıdır. Bu bakımdan çok düzgün ve tertipli mecmū'alar yanında düzensiz mecmū'alar da vardır. Eserleri yazıya geçmiş şair ve yazarlardan yapılan seçmelerin yer aldığı mecmū'alar bulunduğu gibi adları bilindiği halde henüz ele geçmemiş bazı önemli eserlerin asılları ve kopyalarını içeren önemli mecmū'alar da vardır. Söz gelimi şairlerin divanlarına koymadıkları şiirleri ile edebiyat tarihi açısından önemi büyük olan risale ve mektupları bu mecmū'alarda bulunur.” (Pala 2008: 300).

“Mecmū'alar başlangıçta, birçok bakımdan benzediği cönk gibi ayetler, hadisler, fetvalar dualar, hutbeler, şiirler, ilâhiler, şarkılar, mektuplar, latifeler, lügaz

¹ www.tdk.gov.tr (E.T: 20.05.2015)

ve muammalarla ilaç tariflerinin ve faydalı bilgilerin, notların, tarihî belge ve kayıtların derlendiği bir not defteri halinde ortaya çıkmış, zamanla gelişip düzenli bir tertip ve şekle kavuşarak türlerine göre bazı farklılıklar gösteren bir kitap veya telif çeşidi özelliği kazanmıştır. Bir telif türü olarak gelişimini tamamladıktan sonra genellikle kitap hüviyetindeki teliflerden farklı bir tarafı kalmamıştır.” (Uzun 2003: 265).

“Mecmû’aların içeriğinde birçok farklı türde ve biçimde eser bulunduğu gibi, tek bir tür ve şekle münhasır mecmû’alar da bulunmaktadır. Yaptığımız taramalarda pek çok farklı konu etrafında teşekkül etmiş mecmû’alara rastladık. Örneğin, şiir mecmû’aları (mecmû’a-i eş’âr), risale mecmû’aları (mecmû’atü’r-resâ’il), hadis mecmû’aları (mecmû’atü’l-ehâdis), fetva mecmû’aları (mecmû’a-i fetâvâ), dua mecmû’aları (mecmû’a-i ed’iye), tarih manzumelerini içeren mecmû’alar (mecmû’a-i tevârih), fevâid mecmû’aları (mecmû’a-i fevâ’id), hutbe mecmû’aları (mecmû’atü’l-huteb), tıpla ilgili mecmû’alar (mecmû’a-i tıb, mecmû’a-i mücerrebât, mecmû’a-i mu’âlece), gizli ilimlerden bahseden mecmû’alar (mecmû’atü’l-havâss, mecmû’a-i cifr ve reml, mecmû’a-i ilm-i nücûm, mecmû’a-i tılısmât, mecmû’a-i melâhîm, mecmû’a-i vefk), letaif mecmû’aları (mecmû’atü’l-letâ’if), zikir ve evrâd mecmû’aları (mecmû’a-i zikr ü evrâd), hikâye mecmû’aları (mecmû’a-i hikâyât), münşe’ât mecmû’aları (mecmû’a-i münşe’ât), müzikle ilgili mecmû’alar (mecmû’a-i beste ve semâ’î, mecmû’a-i müsikî, mecmû’a-i ilâhiyyât, mecmû’a-i sâz u söz), mektup mecmû’aları (mecmû’a-i mekâtib), müsvedde mecmû’aları (mecmû’a-i müsevvedât), ilâm mecmû’aları (mecmû’a-i sukûk), söz, deyiş mecmû’aları (mecmû’a-i makâlât), hadis ve tefsir benzeri kaynaklardan edinilen dinî bilgilerin yer aldığı mecmû’alar (mecmû’a-i menkûlât) bunlardan bazılarıdır.” (Gıynaş 2011: 246).

I.2.Mecmû’aların Önemi ve Tasnifi

“Mecmû’alara yalnız edebi bir eser olarak değil, aynı zamanda tarihi bir belge olarak yaklaşmak daha doğru olacaktır.” (Kut 1986: 170). “Mecmû’alar, yazıldıkları dönemin aynası durumundadır. Bu eserler üzerine yapılacak çalışmalar meseleye farklı açılardan bakmayı gerekli kılmaktadır. Mecmû’alar edebiyat araştırmacısına, dönemin beğenilen edebi metinlerini; konularını, okuyucunun talebini, mürettibin şiir zevkini, tertip amacını, estetik anlayışını, öne çıkan isimleri ve eserlerini, okunurluk oranlarını ve buna benzer birçok bilgi ile bunları yorumlama fırsatı verir.” (Kurnaz-Aydemir 2013: 51-64). “Şiir mecmû’aları, toplumun çeşitli kesimlerine mensup şiir

severlerin raġbet ettikleri Őairleri ve Őiirlerini ihtiva ederler. Onarın muhteviyatı, bir Őairin kendi d6neminde ve sonraki zamanlarda ne kadar okuyucu bulduęunu g6sterir.” (Aydemir 2001: 148).

Prof. Dr. M. Fatih K6ksal’a g6re mecm6’aları deęerli kılan unsurları Ő6yle sıralamak m6mk6nd6r:

1. Kaynaklarda adı geçmeyen, unutulmuŐ Őairlerin Őiirlerine mecm6’alarda rastlamak m6mk6nd6r.
2. Bilinen Őairlerin bilinmeyen/divanlarında bulunmayan Őiirlerine rastlamak m6mk6nd6r.
3. Őairlerin divanlarındaki Őiirlerinin farklı Őekillerine (fazla veya eksik beyitler, n6sha farkları vs.) tesad6f edebiliriz.
4. Mecm6’alar arasında bilinmeyen, varlıęı bilindięi halde n6shası tespit edilemeyen eserlerle de karŐılaŐılır. 6zellikle kırk hadis, miraciye, y6z hadis, mevlid, Őehreng6z, bil6diye, hasb-ı h6l, kimi mektup ve m6nŐe6ta dair risaleler vb. fazla uzun olmayan t6rlerin çoęu bu mecm6’aların arasında gizlidir.
5. Bilinmeyen veya kullanılmayan nazım Őekilleri, bilinen Őekillerinin 6rneęi g6r6lmeyen kafiyeli tipleri, farklı bend yapıları; yeni t6rler, edebiyatımızda kullanımına rastlamadıęımız aruz kalıpları vb. 6rneklerle de mecm6’alarda karŐılaŐabiliriz.
6. Mecm6’alarda, zaman zaman Őairlerin hayatıyla ilgili 6nemli bilgileri de yakalama imk6nı vardır. Bu, 6l6m tarihi bilinmeyen bir Őairin 6l6m6 için d6Ő6lm6Ő bir tarih manzumesi Őeklinde olabileceęi gibi, araŐtırmacılar için çok 6nemli olabilecek derkenara d6Ő6lm6Ő bir bilgi notu veya Őiir baŐlıęı Őeklinde de olabilir.
7. Bazı Őiir mecm6’alarında, baŐka Őairlerin de Őiirleri bulunmakla beraber, 6zellikle bir Őairin Őiirlerinin yoęun olduęu g6r6l6r. Derleyenin Őair olduęu bir Őiir mecm6’ası edebiyat tarihi araŐtırmalarına katkısı bakımından kuŐkusuz daha kıymetli sayılır.
8. Mecm6’alar, -bir kısmı kendisi de Őair olan- Őiir sever kiŐiler tarafından tertip edilen eserlerdir. Bu itibarla derleyeni belli kiŐiler tarafından toplanan mecm6’alarda o Őahsın/Őairin zevklerini ifade ederken, d6nemin genel beęenisiyle ilgili 6nemli ipuçları da yakalamak m6mk6nd6r. Bir Őairin o d6nem mecm6’alarında çok Őiirinin bulunması o devirde çok beęenildięini, keza nazım Őekillerinin g6rd6ęu raġbeti, çok kullanılan

aruz kalıpları ve kafiye yapıları, devrin aruz ve zevkini bize bildiren önemli işaretlerdir.

9. Şiir mecmû'alarında genel olarak dönemin zevklerini, edebî tercihlerini vs. anlamak kabil olduğu gibi ferdî temâyüllerin de izini sürmek mümkündür. Nazire mecmû'ası olmasa da kimi mecmû'alarda nazire şiirler bulunduğundan şairler arasındaki etkileşimi, teselsül bağlarını takip etmek mümkündür.
10. Mecmû'alar dışındaki eserlerin fevâid ve vikâye yapraklarında da zaman zaman rastlamak mümkünse de özellikle mecmû'alarda çok sık rastladığımız edebiyat dışı konular da ayrıca ele alınması gereken önemli noktalardır (Köksal 2012: 417-420).

Klasik Türk edebiyatının önemli kaynaklarından olan mecmuaların tasnif edilmesi bahsinde araştırmacılar konuya değişik açılardan yaklaşmışlar ve tasnif çalışmalarında bulunmuşlardır. İlk olarak ele alacağımız tasnif Agâh Sırrı Levend'e aittir. Agâh Sırrı Levend'in tasnifi şu şekildedir:

1. Nazire Mecmû'aları
2. Meraklılarca toplanmış, birer antoloji niteliğinde seçme şiirler mecmû'aları
3. Türlü konulardaki risalelerin bir araya getirilmesiyle meydana gelen mecmû'alar
4. Aynı konudaki eserlerin bir araya getirilmesiyle meydana gelen mecmû'alar
5. Tanınmış kişilerce hazırlanmış, birçok yararlı bilgileri, fıkraları ve özel mektupları kapsayan mecmû'alar(Levend 2008: 166-167) şeklindedir.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi'nin "Mecmû'a" maddesinde Günay Kut şöyle bir tasnif yapar:

1. Nazire mecmû'aları
2. Seçme şiir mecmû'aları
3. Aynı konu ile ilgili eserlerin bir araya getirilmesiyle oluşan mecmû'alar
4. Karışık mecmû'alar
5. Tanınmış kişilerce veya derleyeni belli kişilerce hazırlanmış mecmû'alar (Kut 1986: 170-174) şeklindedir.

Atabey Kılıç ise mecmû'ayı şu şekilde tasnif etmiştir:

1. Cilt ve tertip hususiyetleri bakımından
 - 1.1.Cönkler
 - 1.2.Mecmû'alar

2. Şekil bakımından

2.1. Manzum metinler mecmū'aları

2.2. Mensur metinler mecmū'aları

2.3. Karışık manzum ve mensur eserler mecmū'aları

3. Dil bakımından

3.1. Arapça mecmū'alar

3.2. Farsça mecmū'alar

3.3. Türkçe mecmū'alar

3.4. Çok dilli mecmū'alar

4. Muhteva bakımından

4.1. Din

4.2. Tasavvuf

4.3. İlm-i nücūm

4.4. Hikaye/latîfe

4.5. Hezel ve hiciv

4.6. Edviye

4.7. Musiki

4.8. Hat ve kitâbet

5. Şahısların tertip ettiği veya şahıslar için tertip edilen mecmū'alar (Kılıç 2012: 81-95).

Son olarak mecmū'ayı farklı beş maddeye ayıran Mehmet Gürbüz'ün tasnifi şu şekildedir:

1. Şiirlerin şekil özelliklerine göre oluşturulan şiir mecmū'aları

2. Şiirlerin konularına göre oluşturulan (tematik) şiir mecmū'aları

3. Nazire mecmū'aları

4. Şairlerin aidiyeti/mensubiyeti esasına göre hazırlanan mecmū'alar

5. Bir mensubiyet ilişkisi gözetmeksizin belirli şairlerin divanlarını/şiirlerini bir araya getirmeyi amaçlayan mecmū'alar (Gürbüz 2012: 108-112) şeklindedir.

Görüldüğü üzere araştırmacılarımızın hepsi mecmū'ayı beş ana maddede tasnif etmişlerdir. Tasnif şekline bakılmaksızın mecmū'alar tahlil çalışmalarında, şairlerin birbiri ile etkileşiminde, edebiyat tarihi noktasından bilgilerin netleşmesi, düzeltilmesi, yeni bilgilerin ilave edilmesinde vazgeçilmez kaynaklardır. Mecmū'aların tanımı, önemi ve tasnifi hakkında verdiğimiz bilgilerden sonra araştırmamıza konu olan ve Manisa İl Halk Kütüphanesinde 45 Hk 8434 numarada kayıtlı bulunan mecmū'amızın tanıtımına geçebiliriz.

II.MECMÛ‘A-İ EŞ‘ÂR VE FEVÂİD (45 Hk 8434) HAKKINDA BAZI TESPİTLER

II.1.Şekil Özellikleri

Eserin adı Manisa İl Halk Kütüphanesinde Mecmû‘a-i Eş‘âr ve Fevâid olarak geçmektedir. Mecmua Manisa İl Halk Kütüphanesinde 8434 numara ile kayıtlıdır.

Ölçüleri 202x162-60x115mm. Varak sayısı 63, yazı türü talik, kağıt türü isim arma filigranlı, deffeleri siyah renkli cilt bezinden, köşeleri ve sırtı vişne renkli, meşin ciltlidir. Sayfalar çok az nemlidir.

II.2.Muhteva Özellikleri

2a Baş ağrısı için dua, Nizâmeddin Gencevî'nin Farsça bir şiiri ve tercümesi

2b mektup yazma kurallarıyla ilgili bilgi

3b Kâmil Paşa'dan bir şiir

4a Vehbî'den bir şiir, Nâbî'den bir şiir

8a Mirzâ bî-dil-i Semerkandî'den bir şiir

10a Câmî'den bir şiir ve açıklaması, Kemâlpâşazâde'den bir şiir

10b Hoca Mehmed Pâşa'dan bir rübâi ve kıt'alar

12a Mir Gıyaseddin'den bir şiir

13b İbn-i Kemâl'den bir kıt'a

16a Farsça bir mesnevi

17a Matbûât Müdürü Nüzhet Efendi'nin bir takrîzî

18a İbn-i Kemâl'den bir murabba, Sami Paşa'dan bir şiir

18b çeşitli İlmihâl bilgileri

19b Ömer Hayyâm'dan bir şiir

20a Ömer Hayyam Nîşâburî'den birkaç şiir, Mîrül Muazzî'den bir şiir, Unsûri'den bir şiir

20b ve 21a mısralar

21b Fuzûlî'den bir gazel

22a Molla Câmî'den şiirler

23b, 24a, 24b, 25a ve 25b müstezād gazeller

27b mısralar

29b Necmeddin-i Kübra'dan mısralar

30a Agâh'tan bir mısra, Hüsni'den bir mısra

32a İzmir Nâibi'den bir gazel

41a Cevdet Paşa'dan şiirler

44b Hasan Fehmi'den bir şiir

46a Arapça takriz ve Arapça şiir

47a, 47b ve 48a Şeyh Hüseyn Herevî'den Tercüme-i Eşkâlât-ı Şufiyye

49a Konya mektupçusu Nazım Begin'in yazdığı kitâb-ı takrizi

57a Hanya'da istinâf azâsından Cevdet Efendi'nin yazdığı Roma Tarihine yazılan takrizi

60a çeşitli hastalıklara dair dualar

60b fiziksel hastalıklara dair ilaç tarifleri ve dualar

61a Hutbe

64a Abdurahman Câmî'ye ait Farsça şiir

III.METİN

1b

şad-ķuzāde 20/

Fi 15 Nisan sene 1229 (1813-1814)

Muhammed Haşimî

Herkese ez-mākuned bih nīkey yād

Nām o der-cihān bihi nīkey bād

Kārīña bir tevekkül ger dem ibtidā

Ya Rab bi-faẓl-ı hīş resā niş bī-intihā

Ey nā to rāhat dil ü cān

Sermāye-i firşat firāvān

Her sebze ki ez-zemīn berāyed

Ber vahdet to zebān küşāyed

Hakī ķale Musā ‘Aleyhisselām inni erid an es‘elūke ‘an mes‘elete ve innemā estaḥci minke ķale Allahū Te‘ālā ittisāl ‘imā bedalik ve innemā ‘ālem mā fī nefsike ķale Yā Rāb min meī ente fīel veledū lehiyetū ķale Musā levlā raḫmeti sebeķat ğazabi la hırķatike bināri velev kunte İbrahım ḫalīl ķale Ya Musā leyse li nihāyete velā bidāyete velā evvel velā āḫirvelikünni sāḫirike ‘ammā se‘iltenī ‘anhū ķale enni ḫilķatū’l ferşi ve’l ‘arşi ve’l kürsiyyü ves-semevātü ve’l arzı şümme ḫilķatü semānīn elfü medīneti bi‘asniha fevķa ba‘zı ‘arz-ı külli medineti mişal ü dünyāküm hazīhi ḫamse merrāte irtifā‘ü külli medinetü mişl üs-semevāt-ı ve’l arzeyn şümme melā‘etü tilke’l medāyīn zarar u ebyazü şümme ḫilķatü tã‘irün aḫzar şümme ķilet lil tã‘irü küllü mā fī hazīhi’l-medāyīn küllēhā fe‘izzā ‘arfet vaķtū’l-mevt fec‘alettã‘irü y‘ekülü ḫabişetü ḫabitü ḫatta efnā mā fī tilke’l-medāyīn şümme ḫilķat -i semānīn elfü racüle velem aḫlaķ racileyın fī zemān ve aḫad ilā vāḫidü ba‘de vāḫid ve‘āşī küllü racüle münhem semānīn elfü ‘ām-i şümme ḫilķatü melā‘iketüs-semevātü şümme ḫilķatü men ba‘deḫüm melāiketü’l cinn ba‘de seb‘īn ‘āmen şümme ḫilķatün nār şümme ḫilķatü racülen ve semiyetü ādemü leyse biebiyyüküm ādeme fi‘āşün ‘aşiretü’l lafü senetü şümme ḫilķatü ba‘de bi‘işretü ilāfü senetü neccān ve hevā iblisü şümme ḫilķatü ba‘de racülen ve semiyetü ādem fe‘āş meşele zalike şümme ḫilķatü ba‘de zalike bi‘işretü ilāf sünneti ādeme şümme ba‘de ebāküm ādeme fehl aḫsaytüm küm li fi’l-ehliyete o men

meti enāabbü'l-‘ālemīn fe‘inde zālike ḥarmusi muğassiyen ‘alihi felemmā afāk kıale sūbhaneke inni tebete ileyke ve enā evvelü'l mü‘minīn entehī min tefsirü'l hedā‘

2a

Yarım baş ağrısıçün

4	9	2
3	5	7
8	1	6

Şahib-i vece‘iñ vece‘ sağ cānibinde ise şol eliniñ kefene şol cānibinde ise sağ eliniñ kefene bu vefk yazıla ba‘de vece‘ şol cānibinde ise şahib-i vece‘iñ sağ elinin şehadet parmağını vefkiñ birinci ḥānesine başdıra yazan ḥevāce fātiha‘-i şerīfeyi besmele ile bir def‘a oқuya ikinci ḥānede iki def‘a oқuya ve hülām-ı cerā toқuzuncı ḥānede toқuz kere oқuya

Zenn-i Keykubāt duhter şod

Burun kıanını kesmek içün burnunuñ kıanı ile alınına yazıla

Eczat-ı lizātike‘l kerīmü iznen tammen inzam

Kilisi Meḥmed

Nizāmeddin Gencevī

Ez-zāğ-ı hezār-ı bülbüliye

Ez-ḥarman şad kıyeh gülliye

Tercüme

Biñ kıarğadan bir bülbül yüz ḥarman otdan bir gül ehline maқbüldür

2b

Hu

Mektüb yazılacak kāğıdıñ şol tarafından aşığı küşesini birazce kesmelidir cünki ehl-i nücüm innen-naḥnü illā şekālü‘t-terbie‘diyerek şekl-i murabba‘uñ nüḥustune kıā‘il olmuşlardır

Mektüb tamam olduĝda üzerine toprak cinsinden bir pāre rīk ekmelidir çünki mahv-ı ekremül enzebu

El- kitāb-ı feennehü encaĝ bi'l hācāt) buyurarak mektüb ile maṭlūb olan miḥmāniñ huşulüne vesile göstermişdir

Mektūba hareke koymamalıdır meĝerki gelinmiş beyninde cinās-ı haṭṭı olub da ma'nā-yı maḫşūdīñ ihlāli melhūṭ ola

Li-nāmıķa

Ma'delet-i luṭf-ı Ḥudāniñ a'zam-ı bürhānīdir zilletiñ mā-ḫabs-i me'mūriyetiñ bānīsidir

Li-nāmıķa

Ger görürlerse şu'ūbet işre cehāl-i mal

Gönder ṭarafeyni'l-'ayn içre tanzīm ideyim

Beyit

Lev-kāne fi'l-'ālim men dünit-taḫīyy-i şerefe

Lekāne eşref-i ḫulḫullah iblis

3a

Beyit

Hiç cennetlik yokdur āsān olmasun

Er gerekdir her āsān olmasun

Li-nāmıķa

Ehline midir bu 'ālemde sezā-yı iḫtirām

Öyle olsaydı ṭuyulmazdı Ḥüdā-yı iḫtirām

Beyit

Fikr-i bā-fikr dige dü tā şod

Nūr-ı füzün geşt dirre peydā şod

Terceme

Fikr ile fikr-i dige kuvvetlenür

Nūr çoĝaldıkça ṭarīķ rüşenlenür

Li-nāmıķa

Neler zāhir olur feryād elinden
Kaçınmak kâbil olmaz hiç birinden
Gedā-yı şāh ider şāhī pabucsuz
Kaçırur tāg ü bāga mültecāsız
Kimini merk ider zer-beft dōşeginde
Kimine cān virür toprak içinde
Anıñcün kimseyi incitmez ahrār
Bunuñla oldılar mümtāz ü ebrār

Mühimme

Nazm-ı Fārisī ibtidā tekellüm iden behrām gevrdir belāgat ü feşāhāti andan münteşir
oldığı gibi şu ‘ārānıñ kapisinde eş ‘ār-ı tekellümüni i ‘tiyād idişi zebān-ı mezbüre-yi
dürr-i itlākına bādī olmuşdur

3b

Kāmil Paşa merhūmuñ

Bahr ü berrde şanma kim kandildir pertev-feşān
Maķdem-i şāhāneyi tebrīke itdi aķterān

Li-nāmıķa

Yaħud
Düşmeni baħt-āver eyler dostı ider ihtiyār
‘Am erişdikce şāķın feryādı itme ihtiyār
Dostı ğamdan öldürür düşmeni eyler baħtiyār

Li-nāmıķa

Kederlenmezse dost germ-i elemden
Anı terk itme aşla bir sebebden
Muħabbet zā‘il olmazsa ğāzabdan
Behā olmaz aña sīm ü zehebden

Li-nāmiqa

Bir güneş nā-pāk tıynet çün zend raḥne bedel

Ez-şikest tîg-i zaḥmın ki bir berdü'1 benām

Li-nāmiqa

‘Aqluñ dest-i tedbîri yetişmez kesb-i erzāqa

Anıñçün eblehi merzûk görseñ evc-i iqbâlde

Li-nāmiqa

Ger şalāḥ bevri zi-ifsād-ı zebān

Ān bî-fütâdi be-zendân-ı dehān

Li-nāmiqa

Sümme el-rezayi fi ‘d-dünya ve mā fihā

‘Adat şäebet fenzer be-encām

4a

Li-nāmiqa

Edame Āllāhu devletü zılludur

Legād neşret-i ‘itabah u ‘aleynā

Beyit

Ān dıraḥtı hest nadir der-cihāt

Mīve‘i ū māye‘-i āb-ı ḥayāt

Beyit

Cün güneş gidüb birinde koca dağ

Çäre nebūd ber-maḥammış cüz çerāğ

Beyit

Dil-i pür-derde kimden çäre-cū oldumsa ey Vehbī

Tutunca nabzını gördüm ki ‘aciz kendi derdinden

Beyit

Çāre Һuda hā ne kime derdimi açsam Nābī
Benden efzūn o da sergeşte vü bī-çāre çıkar

Beyit

Zāde-i ıtab‘ı idermiş ĩmā
Herkesiñ rütbe-i isti‘dādın

Belġi

Gözleme kimse elin umma naşıbiñ elden
Saña āhır irişir kısmet olan evvelden

Beyit

İğtinam berd‘ür-rebi‘ sīmā vaqtü‘ s-seher
İctinab berdü‘ l-ħarīf inne terd-i defi‘

4b

Beyit

Bu derd-i miħnet ‘adl ile bīmār olmuş bilmez
‘Adālet bir belādır kim giriftār olmuş bilmez

Beyit

Kūşe‘-i rāħat idi kabriñ ‘azābı olmasa
Hoş teferrücgāh idi maħşer hesābı olmasa

Beyit

Şuc benimdir ki ana ħālimi ‘arz eyledim
Arzū-yı dil- bī-çāre nedir söyledim

Beyit

Ma‘rifet-i ħaqqıñ ecel-i luţf-ı Sübhānīdir
‘İzzetiñ cāmisi me‘mūriyetiñ bānīsidir

Şiir

Küllüvâ'l yevm men rızık alala ve ebşeru

Feeenne 'aliyyü'l rahman rızıküküm ğidā

Tercüme

Be-ħür ançe dāres nev-imrüz şād

Ki ferdā dehed anke emruz dad

Қıta'

Ger naqd-i vişāl to nedārem der-dest

Derdine muķīmet ħayālet peyvest

Der- zāhir eger vişāl-i cismānī nist

Ġam-nist çü ittişāl-i ruħānī hest

Ҳаққи

Li-nāmıқа

Beldetü naħit 'aleyhe'l kaināt

Fe eşābethā şururi mekāt

5a

Lemā daĥl Yūsuf en nebī 'aram fī'l-baĥş

Faruķ züleyha enşāat fī firāқа vāreset ileyhi

Hemumen ħadīşi vü ğamı eylesün

Ve hūni ceys ü kefi desāvil

Veleyli tavil ve to mī қalīl

Ve 'ayn-i kecel beṭülüs-sehāvī

Ve mālī ğabbāş izācet-i leyl

Sevān-ı etādı Fevādī fevādī

Felāmmā vaşl ila Yusūf □aram ketebe ve ersele ileyhi

Enini elifi ve şevki enisi

Ve havfi bükai ve nevmi suhadi
Ve zanbi kesirun ve hayri yesirun
Ve demi ezizun betiu al - tenadi
Ve nefsi 'alil ve kalbi 'ekalil-i
Ve zari kalil libevmü'l-me'ad
Ve cismi refik ve kalbi harik
Ve nefsi garik bi'lcer elvedad
Ve zulmi 'azim ve savti rahim
Der bi rahim kadimu'l ibadi
Ve mali gabat izacet-i leyl
Süy-i an enadi li-rabbi'l-ibadi

Beyit

Alma garibiñ hazer it ahını
Kim eridir ahı anın ahını

Beyit

Äteş-i 'aşka yanaram olmaya bugün yaş
Gözyaşına garik olurdu olmasa 'aşk âteş

Li-nāmıka

Zevki haqiqatde arar merd olan
Zahir alayişe itmez nigah

5b

Beyit

Zi-mesned bi-fenadüvenaciz şod
Felek goft-i handan geh eyne nebiz şod

Beyit

Gelür elbette taqdir-i ilahi

Gerek sen ‘ayşîñi hoş tut gerek telh

Qazā-ı mübreminñ define her giz

Ne kerhîn qadir olur ne şeh-i Belh

Beyit

Hal eyleyemez hikmetini kuvve-i efkār

Her ‘ıydına bir gūne tecelli ider Allah

Beyit

Müşkili nīst ki āsān ne şod

Merdi bā berke her āsān ne şod

Nāçār çeker halk bu miñnetleri yoksa

Ādem kara tağ olsa getürmez buna taqat

Beyit

Ta esāsından binā-yı devleti eyler harāb

Degme efāne müfisi olmaz belā-yı irtikāb

Beyit

Ta ‘ām şehri-i şehin selāfīn

Cevāb-ı telh-i deryānı nierzad beter zed

Beyit

Qurtarır başını seniñ cenkden

Halk arasında yılan gibi yılan

Li-nāmıqa

Var mıdır şimdi cihanda ben gibi zī iktidār

6a

Beyit

Şol yalan kim ola hatmine ‘anıñ bir haber eger

Yek dūrür ol toğrıdan kim qopa andan berhur

Beyit

Şu melül ki fettâh-ı bāb-ı müşkilhā
Eger deri bebenden hezār beküşāyed

Meşnevî

Ahlāk iledir kemāl-i ādem
Ahlāk iledir nizām-ı ‘ālem
Ahlāka nazar idilmeyince
Semt-i edebe girilmeyince
‘Ālemde nice ma‘ārif ehli
Tercih idiyor ‘ulema cehli

Kıt‘a

Kimse tea‘yyün idemez ‘ālemde
Kendi māhiyetini re‘yi ile
Münferid vāsıta‘i ruyet iken
Göremez kendisini dīde bile

Beyit

Aķar deryā-yı şehvet her mesām-ı müy girmeden
Dehen-i tengi gün mīrā kerem bāde geldikçe

Beyit

Şüret-i hāl-i müeşşer bellüdür āşārdan
Çeşm-i ‘ibretle her bir berk ter āyinedir

Beyit

Berk-i derahtan-ı sebzdir nazar hūşyār
Her varak defter best ma‘rifet girdgār

Mısrā‘ Mısrā‘

Dāmenim ez dest bereft

Ey murğ-ı seher 'aşk zi-pervâne beyâ mevz

6b

Beyit

Ez-Hudâ yâbı mükâfât ey şerîf

Fevt şukrat ned âred îne za'îf

Beyit

Gerçi dürem erbaşt qarib himmet devr nîst

Bende'-i zât şimâbem ez- şenâ-hevân şoma

Beyit

Devletet pâyende bād-ı hüşyâr

Rahm kühen ber 'acezan ma'zûr dâr

Beyit

Tâb-ı fikri devlete pîrâye-i feyz ebed

Ab-ı re'yi milkete sermâye-i rûh-ı revân

Beyit

Qader nev beñzeşet ez-derk-i 'uqûl

'Aql ender şerh to şed beva'l fuzûl

Beyit

Afitâb-ı reft bi-câbesün mâned dâğ

Nây-ı bâyed ez ü maned çerâğ

Beyit

Çünkü gül reft ü gülistân şod harâb

Büy-ı gül râ ez ki becuym ez güllâb

Beyit

Çünkü gül reft ü gülistan der güzeşt

Nişûnî zân bes zi-bûlbûl ser-güzeşt

7a

Beyit

Sāhil-i hicrandadır bī-gāneler

Āşinālar aldı deryā menzilin

Beyit

Eczā-yı beşer cālib-i ta'cīl fenādır

İfā-yı eşer cāzib-i taḥşīl beḳādır

Beyit

Himmetrā kıl natüvāned kuşed

Haşlet-i rāyīşe hindistān bered

Beyit

Her çe dilim ḥavast ne an mīşod

Her çe Ḥudā ḥavast hemān mīşod

Beyit

Naşīb olsa gelür şām ü 'iraḳdan

Naşīb olmaz gider āşīñ ṭabaḳdan

Beyit

Her çend ki ez müdām ez di benūd sūdem

Men cerb ol mücrib heleset bihin nedāmet

Ḳıta'

Reftem sürilir başına

Dīdem kaçā ḥured āmeden

Bir faḥir rā yatır ledüm

Bir kaçā nerlet mi(?) redif

Beyit

Himmet-i bülend vār ki nezd-i ḥudā vü halk

Bāşed beķadr himmet nev i‘tibār to

7b

Kıta‘ -i Cāmī

Ey büt-i pür ĥande vü çeşm-i siyāhet mest-i ĥāb

İki zülfüñ arasında ay bozandın āfitāb

Neşe-i mey mi dehr-i ruy-ı nerā gark-ı □ arak

Bāde içmek görünür güllü gelübden güllāb

Mişl

Kav vişāle kav şod

Ta ciger ĥāĥūn şod

Beyit

Pāyende nīst devlet zūr āmederā

Ser encāme nīst tekrīr pūrā güzerā

Mişl

Ĥerse penç tenge

Palanes panende tenge

Beyit

Küntü tabiganı her deradec talikat

Ey tab-ı nūr nīzenū pürhem belā şūrī

Beyit

Hamle-i gerdī beşīr merdāne

Şoste kerde ze ters bergād

‘Arabī

Şalat ‘ale’l esed

Belet ‘aliyyü’l nefed

Beyit

Āb der kūze o mā teşne lebān migerdīm

Yār der hāne o mā gerde cehān migerdīm

8a

Beyit

Ezeliyet biñ buse dādı ebr-i adernaz to ıst

Ger peşimān urde baş yerde ber cāyiş neham

Beyit

Şüver-i lebin āb-ı ayat ise murādıñ yosa

Zevkimi teşnası behuda namınca

Li-Mirza bî-dil-i Semerkandî

Zencîr rovşen zımerān tume-i tîğ-i belāest

Mevc-i mîgerd o ne od rāz-ı şikesti abha

Bî-dil

Nefs her dem ze kasrı omur gānze uştî mey kûned bî-dil

Bî-ta‘mîr in vîrāne mi‘mār in în-bāyed

Bî-dil

Putagi dag suhanra bāz-ı mebdāred zi-cūş

Ñātā āmūş nîst bî-dil müdde‘ā amet veys

Bî-dil

Zindegi der gerden üftadest bî-dil-i āre ıst

Şād bayed zistem nāşād bāyed zist

Bî-dil

Şām-ı perverd gāmım bā şub-i ibālim ehkār

Tîre batî sāye-i bîdest beydāset Mecnûn nevā

Beyit

Menān-i Ferhad ūdā-yı ūkr-i gūftār ūr benim

Ki āhım in kıbab-ı bī-sūnun ra hoū sūngūūte

8b

Meūreb-i Gazālī

Mey-i behor mashaf be sūz ū āteū ender Ka‘be zen

Sakin būthāne baū merdūm-i azārı mekes

Beyit

Be-Ka‘be e mebrū-yı dilberā der-bāb

Behter Hezār-ı Ka‘be bāūed yek dil

ūfī Allah yār ūhīb-i meslekū‘l mūtekabbes

Merd-i bī-ūer‘ eger perd behrā

Hurd-i āteū der kure ve deryā

Fi‘il averā kerāmet ezdānı

Zenn-i telak ve na Mūslūmānı

Beyit

Dānā birbeher diyār-ı rodu azizi mūkerremet

Luĝat-i bir an diyārıñā dānā nebūd ‘azīz

Bī-dil

Belī zevrāk nemī hādāhed muhīt-i Kibriyā

Beher ūu sīr geūti bir kemer dāred gedā

Bī-dil

Kes derbend-i ĝaflet mada ūn men nedidem incā

Dū ‘ālem yak der bāzest mey-cuyem incā

Li-nāmıĝa

Nabzı hābzı bir olan ūeyhe dinürmiū mel‘anet

Böyle şeyhe rām olanlarmış bulanlar meskenet

9a

Bīdil

Bī-dil raqam-ı mā şafha-i bī-ḥaberi ḥūdāset

Rū serḥaṭ taḥfīk zīfer zāne ṭaleb kes

Bī-dil

Felek tekliḥ cāhet ger koned fāl ḥālī ḥamākat zen

Ki men ‘ömriyest mey bīnem hemān çarḥ-ı hemān encīm

Bī-dil

Ben ḳadem-i rāḥat bī-dil ez- neḥ to dāmān-i ḥāk

Bir ser müjgān çü ‘aşḳ üstāde-i hevest yā ḥūşyār bāş

Beyit

Biyāki ḳaşr-ı emel saḥt-ı sest tebyāreset

Bīyār bāde ki bünyād-ı ‘ömr ber bādest

Beyit

Asmān bī-gāne kanrā ḳābil sahn-ı nedid

Cüz be şahsi aşina nefruḥt ḳaşab-ı üstühan

Beyit

Dilrā bedel rehist derin künbede sipehi

Arzū-yı kīne kīne hizad az rüy-ı mihr mihr

Beyit

Ey hevāce derin cihan çerābı ḥaberi

Ravzān ü şebān der ṭalebi sim ü zeri

Beyit

Sermāye-i tevāzīş cihān binbāde kefenet

Vey hem be-gümanest beri pabendi

9b

Beyit

Bī-edeb rā her gice yabı bekūb

Hırş-ı esnām-ı şod erharab çüb

Bī-dil

Eger bedi ‘-i bademi tevsed dil şeyh içmedür engeri

Ne gerdeş zehrdir zī-rengīn dārend āhter hā

Bī-dil

Müjev bī-dil ‘ilāc ser-nüşet ez-gerbān hasret

Bī-mevc bāde-i netüvān şest haţţ-ı zīr sāğar hā

Bī-dil

Şeb-i ‘işret ğanem minnet ğaflet

Müje giryān mikoni seher est

Şa‘ib

Lāleye ālüftem siyeh dil bu dend ez beher çist

Ĝüft hālim in bu dehr keşke der şahrānīst

Hammeşiha-yı qabil gerd-i eflaţun şerā

Haşiyet in midehed herkes ki bad ana nişest

Ķıţ‘a

Bī-bāde mebāş nā-tüv ānī benyek-dem

Bā- bāde-i şod ‘aql ü dīn ü dil muħkem

İblis eger bāde behordi mikerd

Dü hezār secde yapmış ādem

Beyit

Ah bī-te ‘şīr mārāhim mekīr

Her gicā dūd best āteş der-ķafāset

Beyit

Suhtem ez-dest sirāfān goher nā-şināsi

Bārḥā her mihre ra bā der beraber miküşened

10a

Beyit

‘Anber bezm-i beḳāsı āşinā-yı mekes

Āşinā-yı kerdı cidā-yı mekes

Beyit

Bedel goftem gedāmın şīve rüşvārest der ālem

Nefs-i der ḥūn bi kayd-ı ve güft-ü pas āşināyiha

Beyit

Bir vaşf-ı ḥadd-i sebze-i to ḥazırdır dāmen deştheşt

İnest Allah nebāta ḥasına ḥaned ü güzeşt

Ḳıṭ‘a

Ḥubān-ı cihān sīm-ten ve gül rā bend

Nazik be-denānend ve müselsel mubend

An sühān-ı ḥābına be-tāb-ı tevsed

Ḥab-ı. el-rahıl cebinā ümmeti mīkūned

Cāmî

Yā Rāb it ṭaḳat ya miḥrāb yā ḳavs-ı ḳuzah

Yā hilāl-i ‘ıyd yā ebrū-yı yār mest it

Hazret-i Mevlānā Me‘lūfı oldığı neşr-i ‘ulūmdan dāmenkeş olub ihtiyār-i ‘uzlet itdiklerinde zamanı mütefennin ve ekābir ‘ulemāsından maḥnāt-ı maḥşuşa bī-cāvī neşr-i ‘ulūmi terk itdikleriniñ sebebini ḥuzurlarına varub su‘āl itdiklerinde ber-vech altı ḳıṭ‘a-yı inşād buyurdıkları rivayet olunmuşdur.

Ḳıṭ‘a

Sermest-i cām-ı ‘aşḳım bī-bāde-i deyyāle

Goftem zemīn çe hāhī güftā ki sūznāk nāle

Li-Kemālpāşāzāde

Mey ile māl-i yetīmī ele almalı degil

Ele almalı olursa meyi almalı degil

10b

Ey naḥve-i hevā-yı tā çend cār-ı zeyd

Ey müferrī-i kisā-i bağına vü āmāle

Ey mantıķī bī-dīn ‘ömret güzeşte zāyi ‘

Fikret bī-ḥaķķıñ şāriḥ ḥaṭr-ı sūbı maķale

Diger ḥükm kāfir lügat bir i ‘tiķādsın

Kuyed be to ḥavadiş ber dehr kon ḥevale

Müftī ķalem girifte inca zamāna nebāşed

Ķadı be-fikri mah-ı ide bi ‘şedd-i ukale

Meh-i meydan nidanım sermest-i cām-ı ‘aşķım

Muṭrıb-ı bizni-nevāyı sākī bede piyāle

Rübā‘i Hoca Mehmed Pāşa

Allah tera ‘azīz meydānım veys

Vüz□ati enginist mānend nev-kes

Allah hemīşe zemān ü sitemgīr

Allah hemīşe zemān u sitemgīr be feryādem res

Rübā‘i

Sübḥānallah beher ğamım bār ṭübā

Sübḥānallah kesābesi kātübī

Sübḥānallah bi-‘izzet-i kūn fe yekūn

Sübḥānallah murād merāḥaşıl kes

Ḳıṭ‘a

Civānī geft bā pīdīl āgāh

Çe kem gerdi çe ḥām geštī derīn rāh

Cevābes dād bir ḥoş tekellüm

Ki eyyam-ı civānī ger dām kim

Rübā‘ī

Ḥüdāvendā be-luṭf-ı gubur murad-ı ehl-i iman kon

Mekon şey ü mekon molla mekon şūfī müselmān kon

Dārānvaḳtī ki der görem der ābdab dü pür sebze

Bī- faẓl ḥod su‘āl o cevābī ber men āsānkes

Ḳıṭ‘a

El dehr zu ḥeyl feenzer acayeb ḥa

El ebed fi nimete vel horo maḥrum

Med ta‘cūben fehaza leyse fi aceb

El kelb fi ḥacete vel leyse meḥmum

11a

Rübā‘ī

Yā Rāb zi-ḳana‘ ātim tüvānger gerdān

Ve zi nūr yaḳīn dilim ra munavar gerdān

Esbāb-ı menī sūḥte-i ser gerdān rā

Bī menet maḥlūḳ müyesser gerdān

Rübā‘ī

Yā Rāb der ḥalḳ o tekyegāhım mekni mānend gedā

Muḥtāc vezīr ü padşāhım mekni çün ehl-i riyā

Mūy-ı siyehim ez-keremet gešt-i sefīd

Ya mūy-ı sefīdim rüy siyāhī mekindir rüz-ı cezā

Manzūm

Şāhā beḳā-yı 'ömrinü bādā hezār sāl
Sali hezār sā'at ü sāl'atin şad-hezār rüz
Rūzı hezār sa'atü sa'atin şad hezār sal

Rübāi

Hem yıḳarsın berḳ-i şemşir sīnemle 'ālemi
Hem neye dirseñ ser-kūyında feryād oluna

Beyit

Himmet az olsa bile fā'ide küllī görünür
İhtibā cāne muvāfiḳ olan ef'āle çalına

Li-nāmıḳa

Cāhile cāhile rif'at gelemmezdi amma
Şimdi ol rütbe teraḳḳi idiyor ki 'izzet
Aña maḥşūs gibi zilletde görünür fazıl
Kime ḫal 'arz oluna şema zananın ḫail

Li-nāmıḳa

Yazı yazmaḳ dilerse sevgililer
Ala ḳoyabilir mi yüz baḳanlar

Şi'ir

Pek zerre 'ināyet-i İlähī
Bihteriz zi-hezār pādişāhi

11b

Beyit

Herkes ez-mā peyām cūyed
Kāğıd-ı hemrā selām kūyed

Ꞑıꞑ'a

Hired-rā gofem eznefifi rāmī

'Aceb dārem ki heşt ümmī vü 'āmī

Hırd güftā ki bel o ehl-i ān nīst

Velīkin rubneh Men ğayr-i rāmī

Tāriḥ

Güher tāriḥī tezine eyledi ḥürşīd-i endīšem

Felek reşk ile bir mesti serverī atdı yıldızdan

Ꞑıꞑ'a

Birahna dīd selālerā vü şebnem goft

Külāh-ı sebz to vü ze bād-ı şubḥ çünüftād

Cevāb-ı dād süsen meger to neşnidi

Zebān-ı sürḥ ser sebz mīd-i himmet ber-bād

Beyit

Çe küyem ki tā goftenim bihter

Zebān-ı ender dehān-ı yār sebān ser

Li-nāmıḩa

Böyleler hicvine ruḩşat virdi fetvā-yı sūḩan

Ꞑıꞑ'a

Feryād-ı zī dost felek süfle nüvāz

Şehzāde bi minet ve güdāzāde niyāz

Nergis ez berahnagi ser efkende be peleben

Ki şad pirehene ḩarir puşide piyāz

Beyit

Rīz eger bir ḩāḩ-i rīz ü hem zerest

Har eger atlas bī-şod hem ḩaret

12a

Ḳıṭ‘a

Dād-ı ez-dest felek bī-başarı

Ez- mürdem adem nemānde eşeri

Her gice sırrı būd furu refte behāk

Her gice ḥaberi būd ber-āverde serī

Ḳıṭ‘a-i Müstezād

Yā Rāb birdir ḥalk tekyegāhım hikmeti

Ki muḥtāc vezīr ü pādşāhım hikmeti

Çün ehl-i ribā

Manend-i gedā

Mūy-ı siyehem ez-keremet geşt sefid

Bā- mūy-ı sefid rüy-ı siyāhem mekān

Dārem āmid

Der rüz-ı cezā

Ḳıṭ‘a

Yā Rāb reftāgānem tüvānger gerdān

Ve zenūr yaqın dilim münevver gerdān

Esbāb-ı men suḥte-i ser-gerdān

Bī-minnet maḥlūk müyesser gerdān

Li-nāmiqa Li-nāmiqa

Sihr-i ba nuften betap gerdi ‘uften

Pāreye cānım duyan işe yaqar mı müffīne

Mīr Gıyāseddin

Ey pādşeh mend iqlīm-i tecellī

Ḳaşr to felek tekye guht felek ‘arş-ı mu‘allā

Ey şāh-ı meyl şem-i seyl rāh-ı bir gül

Şehazı deni tahir evci gazeli

Ķā'ı to felek na'l-i semendname ve cuşid

Mülketi nīmiñ nā-ūfka narķ-ı □abā

12b

Cümlenin maķşüdü bir ama rivāyet muhtelīf

Virme rahat nefesine dā'im ġara'yı ekber it

Ķuyrıġına başma efendim uyur ejderhanın

Şafā-yı ġatıra yer yok dil-i nāçize ġam tölmiş

Şem'i ġör kim yanmadan yandırmadı pervāneyi

Rīze-i elmas eger her açdıġı zaġmete o şūġ

Bu meclis böyle ġalmaz mestler maġmūr olur āġir

Telāş 'arzına ġacet yok dilimde sen dil āġāh

Her zaman dest-i dile dāmen-i firşat girmez

Ayaġından bu bezmiñ el çeküb dūr olmamız yekdir

Der adu perdede eşrār var zuhūr idecek

Küşād-ı ġonce-i dil ġaldı bir bahāra daġı

Ola tabīb-i dil ü cān idi murādıñ geldi

Yüri ey ġaste ġoñül derdiñe dermān iste

Mişl

Püşidem vir merd ü mān dāde nihādem

13a

Mā ez to cidāyım be-şüret ne bī-ma'nā

Ķün fāşılā-i beyt būd fāşıla-i mā

Her ne emre iştiġāl insin sa'ādetle ola

'Avn-i Rabbānī zīr ü luţf-ı Yezdānı mu'ayyen

Pāk tıynet olmayanda hiç olur mı i‘tibār

Olsa da ‘ālī rüteb olmaz rehbet iştiḥār

Cihān şimdi bana beytüel ḥündür

Baḥā beytüel ḥazen oldu bu pars

Teşbīh

Meşelā Türkler muḥaddimen o parlak renkli uzun entarileriyle o derece güzel görünmekte iken şimdi öñi ilikli siyah sütre ve başlarında kırmızı fes ile ağzını mühürlü şarāb şişelerine beñzemektedirler

Söz

Efkardaki iḳtidāra iḥtiyārılığın nūfūzı yokdur Allah innel Allahü □ente

Li-nāmıka

Nāçiz eşerim ki bu kitābım

Ḳalsun saña yādigār benden

Olduḳca müşādif-i nigāhın

Bir ḥak-i rehdir ümīd senden

13b

Bedūḥ

Ẓimmiyet eyle güzel tarzda bürimek ma‘nāsına veyā ḳazā-yı vāsī‘ ma‘nāsına bedḥāha cem‘iyetidir Sünbülzāde Vehbī (Ba‘zılar didi nām-ı Ḥudā Bedūḥ (Bürimek tarz-ı nezāketle bedūḥ) neşidesiyle mezkūr lafzın esmā-i İlähiyeden olduğunu ve dīvān-ı ‘Alī şārihī müstaḳimzāde lafz-ı mezkūr ḥizmet-i ḳurubuñ miftāḥı ve zulmet ḳıluben sebebi inşirāḥı ve umūr-ı cüziyenin Bādī-yi infitāḥı olmasına icmā-ı mün‘aḳiddir ma‘nā-yı muḥlaḳı ki ceyb ḥabīb ü vedāddır iradesiyle tebrige ĩrād olunur diyerek elfaz-ı mergūbeden olduğunu te‘yīd itmiştir manzūme-i İbn-i Kemāl’de görülen bu kıt‘a daḥi

İşāret şöyle ḳılınmış şeyḥ üstād

Bedūḥ ismindedir tekvīn ü ĩcād

Eger rūḥāni olsa yaḥūd cismi

Ꞑamūsına müvekkel bil bu ismi

Müstakīm-zāde fikrini Müstakīm göstermemiştir fütühü'l-ğaybda görilen

İnne şā'ineten 'ilm-i sādātenāül efzāl

Feseccili albihe menil avāl

14a

Vaz'-ı müsellisü'el bedüh fā'ifā

Ve zü zinehü 'aleyh tufān re'ifān

ıt'ası ve yine şu'arā-yı 'Arabdan iden Rumīniñ göze ilişan

El nekid ba-meli bahrım ümmedi

Kana elvamık elvanı elbedih

Sel velātü'l azām ü hicrānā

Ma'salet evşāl anetü'l subb ü rüh

ıt'ası kezālik bedüh lafzınıñ kıymetdār bir kelime olduđını ta'bır idebilür yoksa ba'zı irā-yı sefīme aşhābı gibi babme aleleriñ ismi olduđını göstermez

Beyit

Eylesün bu padişah gerd ar

Bahtiyār u kā mekārü ber firār

Beyit

Mektüb-ı cān fezā-yı nevāmīd büy-ı men

Goftem mekr-i nesim-i şabā ez çemen resīd

Bā-asmān-ı be mücmer urşīd-i 'ūd-ı sut

Bā- kārban-ı müşk zirāh hotenresīd

Beyit

Bir bürhāne ile bozulmada müşābihdir hemān

Tevbe-i bi vakt 'āşıa urur ya bicānıma

Li-nāmıka

Maḥvü'l meşūr fî ḥazal küttāb

Şabet el mażmun fi sicil el sevāb

14b

Ḳale eş-şeyhül haberi bi nak bihil el mea bihi kad şeniet el kütübi ve vetabet mehi el sabrul vel tevarihi 'Ali ḳadr 'imāmetü'l benī şallallahü 'aleyhi vesellem ḳılan iḳfā 'ali şey'en ḥüsnü eczeti mine't-tevbe enne vaḳf-ı 'Ali şeyi men kelāmün nebevī zıkr-i fihi inne kāne lehü şallahü 'aleyhe ve sellim imāmete ḳaşiretü ve 'imāmete tövbetü ranül kasiretü kanetü subka ezirü ratubete kanet şair dera ümmeti dehr-i kelamül muhallü imamete kamet subka ezirü matallife gayrı takıyı bil kasir vel tavili □alem

Seyyid şerḥü 'ş-şemā'il la'liyyü'l ḳāri

Beyit

Ey şehinşāh-ı cihān vey nurı çeşm-i memleket

Yümn ile iclāl ile 'abdiñ ola pür mes'adet

Mışrā'

Düşmen rā seni nümāyed iḥtiyat ez kefemde

(Herkesiñ bir derdi vardır āsıyabında āb)

(Bes tūr-ı 'acīb lazım ĩn vaḳt ü zemānest)

Bende-i ḥalka beküş ez tevāzi berüd

Luḥfkes luḥf ki bīgāne şod ḥalka begüş

Mışrā'

(Böyle bī-ḥālet değıldi gördigim şahrā-yı 'aşḳ)

15a

Beyit

Ya luḥfdur ya 'itāb ü ya tegāfül ya sitem

Söyle derd-i dilini her ne çıkarsa ḳısmet

Mısrā‘ Kezā

Ehl-i dil birbirini bilmemek inşāf degil
Merd olan birbirini sevmemek inşāf degil

Beyit

Ya melekdir ya perī şekl-i beşerde zīrā
Bu kadar kesb-i ma‘ārif idemezdi insān

Beyit

Olmuş o kadar halk-ı cihān hıleye üstād
Kim sabikā-i şöhret şeytān unuţmuş

Beyit

Halkın te‘vile ilişdirdi uşul-i tahtlīf
Şimdi her dād ü kâsem serhate ilet gider

Beyit

Be kader elinden nekteseb me‘ālī
Fehm-i taleb el‘ali her el babı

Tercüme

Mihneti miqdārı herkes devlete nā‘il olur
Devleti dārına taleb şeyleri bī-dār olur

15b

Beyit

Bī-gavşü‘l- baħr fi talebü‘l leā‘lī
Ve be hattı belseyaretü vet-tevālī

Tercüme

Kim ki baħre dürd-i mercān ü cevāhir kaşdına
Talsa gevher-i dārihem mahttūt olur

Beyit

Vehmül talebül ali naid ger
İzâ'ül 'ömr fi talebü'l muḥāl

Tercüme

Kim ki şân ü devlet ister mû-fitne
'Ömri ğayb eyler maḥal arzūsına

Beyit

Devā bir āhım āmedi deyri ken
Yeki büd berest ü diĝer büt ŝiken

Müfred

Biz nice ḥiddetli pāşānıñ sükūtım görmüŝüz

16a

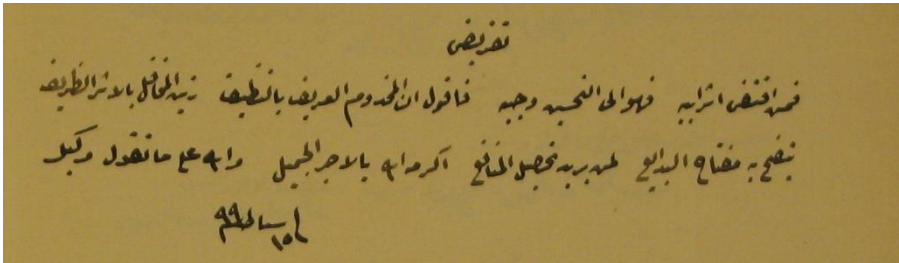
Meşnevî

Sermā āne nāle-i mādūr nīst
Lebiñ çeşm döksün rā an nūr nīst

Beyit

Himmet az olsa bile fā'ide külli görünür
İhtiyacāta muvāfiķ olan ef'āle çalmıŝ

Takrîz

Ez-gülnihāl

Şen olur şen a'nāñ ağlar
İmām esefā tañı ŝaĝlar

Kurdlar kuşlar kırlar tağlar

An ki bir olmayagör

Qazmayı urdum mezara

Kimiñ çıkdı päre päre

Cân virüb aldanma yäre

Senden geçer olmaya gör

16b

Li-nāmıqa

Sermiş ez nāle-i men dürnīst

Gerçe a‘dā bīñ yalanlarla ider inhām

Li-nāmıqa

Sırrımız ef‘alimizden lā-cürm olur ‘ıyān

Çünkü mir‘āt-ı haqıktadır fa‘āl-i merdümān

Li-nāmıqa

Bağrı hādī dilüb vīrāne itmek isteyen

Kerm ü serdiyle cihānıñ bozmasun uzağın

Beyit

Ko sefined ez- berāy-ı çoban nīst

Belki çoban berāy-ı hizmet-i rest

Beyit

Bārān ki der letāfet tabına hilāf nīst

Der bağ-ı lāle rüye du der şurbum hes

Beyit

Çü āhenk reften qonedcān pāk

Çe pür nāht merden çe ber rüy-ı hāk

Bāqī neḥvāhid māned hanıñ neḥvāhid- bekā-yı to nev

Beyit

Göñüldür şıdk-ı da'vā-yı halka şahid-i 'ādil

Miyānrā şekvān-ı mecerret yemin olmaz

17a

Miṣl

Ḳuşıñ 'aynı şarabdan nev-bīder

Li-nāmıka

Tab'a lāyık bu eserle kudret-i ā'alā eyledi

Nev nihālān-i vaṭan içinde Mīr 'Ali Nazīf

Görmesün görmek dileyen bunda bir ḥarf-i şahīf

Eyleyüb taḥsin-i ḥaydar dedi lā şekdir laṭīf

Li-nāmıka

Aldanub bir ferde boş ṭurma şākın

Çalışsa ṭavr bulasın kenz-i ğinā

Çünkü ḥaḳ bize kitābında dedi

Leyse lil insāni illā mā se'ā (Necm, 39)

Ḳıṭ'a

Tab'ında şad aferin ey nazm seḥer aḥirīn

Habbezā içdik nebā ter ü mesleginde nev-zemīn

Baḥṭiyār ol nām manzūmeñ gibi herḥalde

Müteḳayyed olsun kemālinden hemīşe ḳārīn

Manzūm-ı Bir Nebatruya Be-sābık Maṭbū'at Müdiri Nüzhet Efendiniñ

Taḳrīzidir

Li-nāmıka

Heb muradın virüb zātını kılsun neşe-i dār

Neşe-i dār itsün bu sāli 'izzetiñle gird-gār

Li-nāmıķa Li-nāmıķa

Birāder sāliniñ her anın Hāk neşe-i dār itsün

Hāk bu sāli zātını teşrîf için kılsun medar

17b

Li-nāmıķa

Hāk bu sāli eylesün zātın için pür-meymenet

Li-nāmıķa

Sāliniñ eczāsını pür-meymenet itsün Hudā

Li-nāmıķa

Salının evkatını perverdigar insün se'id

Mışrā'

Efendim haķ seni şihhatle dā'im ber-ķarār itsün

Beyit

Bākī olasın hemīşe Bākī

Yāriñ ola meclisinde sākī

Li-nāmıķa

İşbū luţf-ı pādişāhı gird-gār

Eylesün zātın için 'azīmetdār

Beyit

Daķī kimden ümīd şıdķ idersiñ nabiya bilmem

Sabaķıñ bir naķde nışfi kāzīb nışfa şadıķdır

Li-nāmıķa

Bir şem'a ki Haķ şu'lesini eyleye iķād

Hiç kimse aña tāb-āver olub söndiremez

18a

Kemāl

Memātī görmedim ‘ömrümde bir inkār ider mezheb

Fenādır bir fenā dünyādayız intāc her maṭlab

Firāķı ḥabs ü nefi ḳadr ü nāmūsumla gördüm heb

Cihāniñ bir belāsından bana pervā mı ḳalmıṣdır

Sipihriñ baḥtını iḳbālını heb pāymāl itdim

Hamıyyet mesleğinde terk-i evlād ü ‘iyāl itdim

Hayatımdan mu‘azezken vaṭandan infiṣāl itdim

Şebāt ü □azme ḥā‘il denī dünyāmı ḳalmıṣdır

Mıṣr ü şābitem ben cān verince ḥalka ḥıdmetde

Fedākārıñ ḳalır ezkārı dā‘im ḳalb-i millette

Deniyor bir güne gelir de sāye-i feyz ḥamıyyetde

Kemālīñ seng-i ḳabri ḳalmadıysa nāmı ḳalmıṣdır

Değiṣmez fen mi vardır müsteḳar eṣya mı ḳalmıṣdır

Delīli dā‘im olmuş biñde bir da‘vā mı ḳalmıṣdır

Dime insana ma‘lūm olmadıḳ ma‘nā mı ḳalmıṣdır

Eger mechül ararsan her işiñ encāmı ḳalmıṣdır

Sami Paṣa Merḥūmuñ

Çoḳ heyete girdim geleli bezm-i cihāna

Biñ süretle ḳoydı beni evzā-i zemāne

Ta sırr-ı varak-ı nüsha-i hamīne irişdim

Üstād her dem başladı tefsīr ü beyāne

Bildim ki bütün işlediğim cürm ü haḫadır

Kaldı işim Allahu ‘azīmüşşāne

Mışrā‘

Böyle bī-ḫālet değildi

Gördüğüm şahrā-yı ‘aşk

Fenn-i ḫabā‘atıñ mücidi Ğutenberg olub Kemāl bek gibi bā‘zıñ zeḫābı üzre kuster
değildir

18b

Kalem-i inca resid ve ser beşkest

İmān ü İslāmıñdır ü Kur‘ān-ı Kelāmullah maḫlūk mudur ğayr-i maḫlūk mıdır

El-Cevāb

İmān Haḫ Te‘ālā Hazretleriniñ vaḫdāniyetine ve irsāl ü inzāl itdügi resel ü ketebe
kaḫile ‘itiḫād ü lisān ile iḫrārdır İslāmıñ derece-i evvelisi ḫā‘at ü inḫıyāddır der
gafiyeye i‘tiḫād ü a‘māli şevā‘iden ḫālşa eylemektir (*ve men aḫsenu dīnen mimmen
esleme vechehu lillāhi*) (Nisā, 125) āyet kerīmesinde bu mertebe muraddır İmān ve
Kur‘ān-ı ‘Azīm ğayr-i maḫlūḫdur bunuñ üzerine müşābih-i kibār icmāè idüb
maḫlūḫıyla ḫavl-i küfrdür diyü taḫrī‘ eylemişlerdir Rabb-i ‘izzetiñ şıfāt-ı kerimesi
simāt-ı ḫuduşdan münezzeḫdir bu nişānında elfāz-ı muḫaşarrıfa vü ‘ibāret münḫāziye
ile zuḫūrı alāt-ı beşeriyyeniñ ḫusurınıñ ve emirenin mazī vü müstāḫbele itḫāmı inkām
zātı değildir müte‘allıḫat-ı ḫadiseye ta‘alluḫı ḫasebiyle ḫāşıl olmuşdur fi‘l-ḫaḫıḫa
ta‘added ü inḫām-ı ta‘allūḫātıñdır

Emrū‘l-umūr

Beyit

Hoş āmedī ki hoş āmed maraz āmedanet

Hezār-ı cān kirāmı fedā-yı harfle mest

امر ابدالاً ان تحفر البنية بزيتب منه الرابع والرابع (حكيم حكيم الحكام ان جعل في البادية
سبل يتق منه الصاري والفاوي

19a

İş bu kelāmıñ sebebi vürüdü bir şeyhülislām her ne hāl ise hüruf-ı hemcādan ve ahirini aşla tekellüme muqtedir olamadığından ol vaqtiñ vükelāsı merhūm Şeyhülislām Efendi'yi pādşāha gāmmaz idüb dimişler ki efendim havf-ı rāyi cami□(emr emīrū'l ümerā Allah) cümlesini bir hayli haṭṭıyla taḥrīr itdirüb kır'at itdiriñ zāt-ı şevket simātıñıza yaqın gelsün pādīşāha daḥi cümle-i mezkūreyi taḥrīr itdirüb müftiyyū'l enāme bir münāsebetle kırā'āt için virdikde kendini tecrübe oldığını derk idüb taqđīm olınan cümleñiñ maẓmūnıñda kurı diger bir cümle tekellüm buyurmuşlardır ki me'ali ḥük-m-i ḥakīmū'l ḥükemā-i āh

Bal çalub ağzımıza şöḥbet-i ḥelvā-yı ma'āş

Eyleriz şubḥa kadar her gice ḥülyā-yı ma'āş

Nāmıñ 'ālemrādır ammā yüzini görmüş yok

Murğ-ı 'anka mı nedir murğ-ı dilārā-yo ma'āş

Nār-ı cān-süz firākıyla baqub dünyalı

Qıldı Mecnūn-ı melāmetzede Leylā-yı ma'āş

Genc-i dāmen mi faqaṭ itdi girībānını çāk

Yūsuf şabr-ı diliñ dest-i Züleyha-yı ma'āş

Dürdan baqmada keştī kılub fani

Döndü āyine-i İskendere meclā-yı ma'āş

Giderek řagara tenzīl idecekdir görünür
Hük-m-i mīzān-ı karvdan gibi i'ṭā-yı ma'āş

Fenn-i malı bilür erbāb-ı hünerden şordum
Didiler sālbedir ḥall-i mu'ammā-yı ma'āş

Bir yere gelse cihān eyleyemez istiḥrāc
Oldı muğlāk o kadar nüşha-i ma'nā-yı ma'āş

Böyle bir neş'esiz eyyāmın degildir meşhūd
Devre āgāz ideni sāğar-ı şahbā-yı ma'āş
İder idrāk-i ḥavālatda efnā-yı vücūd
Girse de şüret-i imkāna heyülā-yı ma'āş

Yine bir pāresi girmez zu'afāniñ eline
Olsa dükkān-ı cihān tobtolu kālā-yı ma'āş

19b

Bu āyı virse de virmez öbür āy-ı ma'lūm
İtmesün ādem olan ğayri temennā-yı ma'āş

Herkesiñ rızqına Allah kefil olmuşdır
Ne gerek 'ārif-i billāh tevellā-yı ma'āş

Açdır öyle ki ḥalkıñ gözi toymaz kāzım
Günde bīñ mā'ide itdirse de mebhā-yı ma'āş

Li-nāmıka

Kerīmā haq seni luṭf ile ferhunde mā' il itsün

Li 'Ömer Hayyām

Sirişkim nābe benzin leb-i dildār-ı maḥrem şod

Güher şod la'l-i şod yāķūt ter şarāb-ı nemīzem şod

Dil-i zulmet siriştem der tecelligāh dīdāres

Nihāl tu şod mehtāb-ı şod hūrşīd-i 'ālem şod

'İtāb-ı efrūz şod yareb kirāmiye şūḥdur bezmim

Ki ko çāh-ı şod mātem-i serā şod külbe-i ğam şod

Rümüz-i derd-i dil ü ihvānim sāzım yaver veş

Bilib ān-ı nefsi şod nāle şod āh-ı demādem şod

'Ömr yāb ān-i frengi zāde āālāt mu habbet zed

Ne diye peykāne şod dīvāne şod rüsvā-yo 'ālem şod

Beyit

Kāmiliñ gitse vücūdı nice icādı qalır

Sen dahi egile gör kim er olur ādı qalır

Beyit

Sūḥān mandandır cihān yādigar

Sūḥānrā nesāzed güher rūzgār

Beyit

Manend-i şecer nā-büt olur sābit olanlar

Her kaṅğı işiñ ehli isen anda devām it

20a

Liḥakīm ‘Ömer Hayyam Nişābūrī

Ayrık mı merāşini Rabbi

Bir mendir ‘ıyş Rabbisini Rabbi

Meh-i mey-i ḥurrem denümeysin bed-mestī

Hākim bed mekr-i nevmeti Rabbi

Ḳıṭ‘a

Na-kerde günāhdır cihān kistbegu

Ankes ki güneş tengi çün zīşet begu

Meh bed-genem ü nevbed mükāfāt dahi

Bes fark miyān-ı meh nev-çist begu

Velehü

Ey refte vü bāz ü āmāde vüḡ ḥam-geşte

Nāmet-i zi-miyān nā-hakīm geşte

Nāhun hama cem‘-āmed ü sim-geşte

Rīş ez pes ü pīş āmede vü dem-geşte

Li Mīrū’l Mu‘azzī

An zülf-i müşkbār barān ruy-ı çün bahār

Ger güne est ü günehi ezdi ‘aceb medār

Şebdir bahār-ı rüy-ı gend sevi kū tehī

Ve ān-i zülf çün şeb-i āmed ü dān-ı ruy-ı çün bahār

Li‘Unşūrī

Düşüb kūy-ı beyācābest ü gerdigān bahārāndır

Veyāzıfın meskenist gerd rüy-ı bārāndır

Ezan kuteh boved zülfün ber an ruy-ı nekkarine

Ki kutāhī buruşub rader eyyām-ı bahārāndır

Li-nāmıka

Müşkili āsān ider perverdigār

Zevke baq itme şikāyet itiyār

20b

Mışrā'lar

Geçmiş zaman olur ki hayālī cihān deger

Dağıtdı bād-ı miḥnet ḥāşıl-ı 'ömri hebā itdi

Qalursa tekne'-i ser-beste āsāhil-i dil müşkil

Sevinmez sīnede bir āteş-i cān sūzumuz vardır

Mışra'-ı berceste-i mevzūn bir mea'nā iken

Şikāyet olmasun bu çekdigim bāri cihān çekmez

Vardır vefāsı ol şehriñ amma bicā deęil

Bu çār-ı sūde sūd ide can kār qalmadı

Erbāb-ı hevāniñ nolacaq zevk ü şafāsı

Yazıldıęı yerler bu deęil mi ḥusumātıñ

Sürer süflī nihādān birbirin āb-ı revān āsā

Bir su'āle yer omaz ol amze-i azır-cevāb

Bu ulşenden meşām-ı şuha bűy-ı āşinā gelmez

Kul olmakdır murādı şadıkıñ āzād olub neyler

Teşne-i gargab olsa yekdir uşk-i leb şa olmadan

Biz cűmleyi şavdı hele nevbet saña aldı

Zabānla sűyleşelim var ise ricāl ehli

Sorsalar ma'zurımı addār kendin űsterir

21a

Műrāhīdinde serkeş olma eyler ser-nīgűn reverān

Degmez ımārına felegi sāar eylesen

Bir iki piyāle ile yapılmaz dil-i vīrān

Bir gűn aranur elde hemān berhīz olsun

Bir gűn bulur elbet arayan derdine derman

Bir şem'a fűrűzān uyarır bir nīe şem'i

‘Ăşıkdır iden dilberini Őāhīd-bazār

Mihmān-ı hūdādır ğarībān hān cihan

Derd ehli bilür ğalini ehl-i derdin

Vefāsı olsa cihānıñ cihānyāne olur

Sipihre çıķma kolaydır mebh olmak güc

Merdūd ise de Őeyğān Allah ğapusındandır

KeŐtī nīŐin temkīn eyler mi ‘aķla yelken

Ekilür kāh Süleymān ile bir mūr-ı za‘īf

‘Aķıl oldır ki ide dūŐmenini refķle dost

Ķāli ‘ī yār olanın bāri baķın pāresine

21b

Göñül alur alacaķ Őey‘i bulamazsa müflis

Őāh-ı devrāne du‘ā kendinedir bi‘l-āğhire

Fuzūlī

HāŐılım yoķ ser-kūyında belādan ğayrı

Garazım yoķ reh-i ‘aŐķında fenādan ğayrı

Ney- bezm-i gamem ey māh ne bulsan yeke vir

O da yanmış kır cismimde hevādan ğayrı

Ey diyen ğayre gönül virme kır bende gönül

Ser-i zülfünde olan baht-ı karadan ğayrı

Müşğ-i Çın-i zülfün ile eylese da'vı ne 'aceb

Ne olur yüzi kır kırda hatādan ğayrı

Mışl

Lā-sebū'ı 'ayn min nazar vallahü el-sem'ı min haber

Beyit

Meters ez cevanane şemşirzen

Hezer kon ze pirane besyar fen

Nazm

Bir benden dād ger pışe kon

Ne rüz gezer gerden endişe kon

Biz seni ez-Ĥudā o mezar kes

Rehi restgari heminest ü bes

Nazm

Sipih rāçe 'aceb ger kendine 'āyet dūn

Ki hayr kāvuki gitdi gerdūn

22a

Nazm

Hoşhış mey hürd ço tığ derin rüzgār ko

Yek rüy-ı dü yek zebān büd ez pāk goher

Vānrā ki hem-cū şāne dūrnıst ü şad-zebān

Bir fark hış cāy-ı konediş be serveri

Molla Cāmī

Azār cūy-ı ‘azīz būd luṭf huy hevār

Ebnīst ṭab‘ dehr dilet muḏṭarib çerāset

Mültezem memāt būd zehī vüdü kıymetī dest

Sermāye-i ḥayāt būd āb kem behā est

Nazm

Böyledir böyle ḥālī dūnyānīñ

Rāḥatı olmaz ‘irfānīñ

Nazm

Ḥüdāvendi ki derḥal deḳāyık rāy-ı ev kūyed

Be-‘aql pīrkāy şākird ‘ilim āmūz men ā‘lem

Nazm

Hem cihānrā ḥāce-i hem faḥr rā dībāce-i

Nekt sırrü‘l faḳırlıgıñ taḥt astārü‘l fenn

Sebeb-i Vazı‘-ı Tārīḥ-i Hicret

Cenāb-ı ‘Ömer ḥilāfetinde Ebu Musā-yı Eş‘ārīye gönderdiği mektübü māh-ı Şa‘bān ile tevḳıf eyledi Ebu Mūsa dāḥi mektübü Şa‘bān ile muvaḳḳat olduğunu görüb ḳangı sālik Şa‘bān olduğundan tereddüd itdiginden istiḥār eyledi cenāb-ı Farūḳ derḥal ekābir-i aşḥabı cem‘ idüb memālik-i İslām çoḡaldı beytü‘l-māl vāfir oldu ḥavādiş-i veḳāyi‘ mütēḳāşir oldu emür ü cumhuruñ intizāmı zabṭ-ı evḳāt için bir ḳanūna ihtiyāc **22b** getürdi didi ihvāne ey emīrū‘l mü‘mīnīn ehl-i Fāris‘iñ bir ḥisābı vardır galebe-i İskenderden i‘tibār olunmuştur aña māh-ı rüz dirler ki ta‘rīf-i vaḳt dimektir anı ihtiyār münāsibdir dedi Farūḳ-ı Ekrem zaman-ı İskender ba‘īd olduğün ihtiyār münāsib degildir mevlid bitmedi ihtiyār olunmaḳ daha yaḳışıklıdır dediler aşḥābdan biri mi‘rācı i‘tibār itmeḡi taşvīb eyledi vaḳt-i Mi‘rāc müttefik ‘aleyh olmadığıün i‘tibāri münāsib görölmedi vefāt-ı peygamberi bī-itibār der-miyān idildiyse de mebrūk ṭanınmadı ḥalīfe-i müşārün ileyh fevt-i İslāmiyyeye mebde‘ olduğundan hüccet-i nebevīyeyi ihtiyār eyledi ve māh-ı rüz lafzını ta‘rīf idüb “zavā lenā tārīḥe-i

kemālehüm tārīh” buyurdu da millet-i İslāmiyyede ibtidā tārīh ü zımmine muvaffak
oldı nitekim gice kol gezerek hārāset-i Müslimīn ola kendülerine vāqı’ oldı

Beyit

Baver ez baht nedarem ki to mihmane meni

Haymeye saltanat angāh fezaye dervīş

Lināmıka

Gözümüz qarası reng-i qararıñ

Qıṭ‘a

Merd-i hıredmend hūner bīşerā

‘Ömür bāyest derīne rūzgār

Tabı yeki tecvabe āmuhten

Bād geri tecrübe birden bekār

Beyit

Şan lī zimmeti vü ekrem-i veçhi

İnnemā yekrümü’l kerīmü’l kerīm

23a

Naẓm

Herkese āmed ‘imāreti nev-sāht

Reft ü menzīl bed bekrī pür dāhet

Dīn diğēr baht ençenān heves

Dīn ‘imāret beser biz dükes

Mışrā‘

Lekel hamdü eş-şükrü vel medh ü sena

Mısl

Mā çe küyem ve ṭabtuver mā çe küyed

Beyit

Eşcār eger çe her ürefiye ber kitābdır

İdrāki olmayan cihān bir varağ degil

Ƙıṭ‘a

Zi rāh tefāhūr bi-fevc melek

Gehī bir zemin būded ki bir felek

Ne buy-ı ana ez kār ü girdār huyına

Ki hāhed ğalaṭ-ı gerd hencār huyına

Beyit

Şem‘i ba tu goftem ü refitem

Fī ‘alā mā sem‘atühe’l Bākī

Beyit

Cennet rā dīde em ‘āhī-yi ṭaleb

Men reh-i ‘iṣyān giriftem zeyn sebep

Li-nāmıḳa

Yanaşmaz ‘ākıl ü dānā ḳazāye

Anıñcün her ḳazā uğrar ḳazāye

23b

Ƙıṭ‘a

Zemāne pendī āzāde var dādem rā

Zemāne rā çünkü nīgerī heme nedāset

Zi rüz-ı nīk kesāş goft ğam maḥūr zinhār

Besā kesā ki be rüz nevāz revem nedāset

Li-nāmıḳa

Mübārek eylesün bu nev-nişānı zātına yezdān

Müstezād

Destür fülk-i pāye ki faḥrū 'l vüzerādır

Ehl-i hünere pīşesi iḥsān ü 'iṭādır

Ferḥūnde liḳādır

Bu luṭf-ı Ḥudādır

Tedbīrine itmektedir ol āsaf devrān

Var ise eger münker 'aḳlı бүdelādır

Desturları ḥayrān

Bir ḳāc cühelādır

İncitmedi bir mūr o Süleymān ḥışımdan

Endīşesi heb celb ḳılub zu 'efādır

Deryā-yı keremden

Dirlerse bīmārdan

Ol şadr-ı güzīniñdir iḥsānına Ca 'fer

Erbāb-ı kerem her ne ḳadar varsa şalā

Bir bende-i kemter

Zāṭı gibi nādir

Evḳātın şarf itmededir ḥızmet-i dīne

Dergāhı ānıñ kehf-i emān 'ulemādır

Hem şer 'i mübīne

Cāy-ı 'irfāne

24a

Maḳşūd budur manşıbını ḥāzret-i yezdān

Evrādımız ancak aña maşrūf şenādır

Es 'ad ide her ān

Heb ḥaber du 'ādır

Tebrîkine mülhmille bu câriyesi Leylâ

İclâlle Sîvâse mübeşşir oldu sezâdır

Târîh ider imlâ

Destûr-ı behâdır

Müstezâd Gazel

Feryâdımı gördikce benim ey gül-i ra'nâ

Hâk-i rehine düşse nola 'âşık-ı şeydâ

Güş itmedin aşlâ

Ey kâmeti bâlâ

Maḥfîçe efendim bu gice eylesen 'işret

Kâdir degilem ḥâlimi 'arz itmege emmâ

Yek cânıma minnet

Yağdıñ beni cânâ

Cürmüm nedir âh ol dem ise 'aşka giriftâr

Gül-i rûyıñı her ân ider ağıyâr temâşâ

Ey zâlim-i ğaddar

Ben sâkin-i şahrâ

Raḥm eyle bana âtei-i 'aşkıñla kebâbım

Teskîn idemez âteş-i 'aşkıım yedi deryâ

Sermet ü ḥarâbım

Yok fâ'ide zirâ

Kâr eyledi cevriñ dile ey gamzesi ḥunḥevâr

Gel meclis-i zevk eyleyelim bir gice tenhâ

Gel olma cefâkâr

Bir sen beri Leylâ

24b

Müstezād Gazel

Gel meclise ey gönçe-i gülzâr-ı leţâfet
Öldürmeden ‘uşşâkıñı bu nâr-ı harâret
Ve biriz meh-i tarâvet
Gel eyle ‘inâyet
Bülbül gibi feryâd ideyim ey gül-i ra‘nâ
Layık mı idersin yine aġyâr ile ülfet
Ben haşre kadar tâ
Hiç yok mu mürüvvet
Pervâne gibi şemè-i ruġ dilbere yandım
İtmez mi olsa ‘aşıkını mahrem-i vuşlat
Ġafletden uyandım
Ol kıaddi kıyâmet
Aġyâr ile yâr olduġıñ için saña kinim
‘Uşşâk-ı perâkende iden işte bu ġurbet
Ey mâh-ı cebinim
Ey şâh-ı melâhat
İtmez mi ferâġat □ aceb aġyâre vaġârın
Bir nîm nigâh eylemez ‘uşşâka o âfet
Leylâ‘ya cefadan
Ayâ bu ne hikmet
Müstezād Gazel
Biz ‘aşık şürîdeleriz halka-i nihânız
Rindân iledir ülfetimiz rind-i cihânız
Ehline ‘ayânız

Bir āşık-ı cānız
Ta 'n'itse harābāta n'ola cehl ile zühhād
Biz meykede de hāk-i reh-i pīr-i muġānız
Hiç olmamış ābād
Peymāne keşānız

25a

Sırr-ı dil ü vīrāneme ancak olsa vāķıf
Vā'iz bizi sen fehm idemezsen ki ne cānız
Erbāb-ı ma'ārif
Şūverinde beyānız
Ey zāhid her dehr sözümüz saña virür ġam
Bezm-i zürefāda yine mānend cinānız
Zann itme hūbānım
Bī-şekk ü ġümānız
Eyyām-ı şebāb itdi güzer bāde-yi Leylā
Rindān iledir ülfetimiz rind-i cihānız
Terk itmedi hālā
Biz 'āşık-ı cānız

Müstezād Gazel

Dünyāyı tutuşdurmada eflāke çıkub āh
Hāl-i dilzāde neye raħm itmedi ol şāh
Yār olmadı āġāh
Yandım buna billāh
Kākülleri sevdāsı beni eyledi Mecnūn
Düşdi yeniden deşte yine bu dil-i-ġümrah
Çeşmin çeşmi idüb efsūna

İmdād ide Allah
Kān ağlıyorum yād-ı lebiñle neye cānā
Yok rāh-ı muḥabbetde bana hiç medet h'āh
Sen tuymadıñ amma
Ne yār ü ne hemrāh
İtsem o mehi külbe-i aḫzānıma da'vet
Bir olmayacak yerde mi aḫşāmladı ol māh
Eyledi icābet
Şubḥ olmada eyvāh
Leylā-yı helāk eyledi bir gözleri āhū
Eglence bana şimdi hemān āh-ı seḫergāh
Bir zūlf-i semen-bū
Tā şubḫa kadar vāh

25b

Li-nāmıḫa

Zulmet ḫüzn ü keder zātından olsun nā-bedīd
'Arz-ı dīdār eyledikçe eāleme dildār 'ıyd

Li-nāmıḫa

Her şebiñ mānend-i ḫadr olsun kūteh aḫrān 'ıyd
'Arz-ı endām eyledikçe biz pür-tāb-ı 'ıyd

Li-nāmıḫa

Devlet ü iclāliñ itsün kāēinātı müstefid
Baḫtiyār itdikce ḫalkı mihr-i ālem-tāb 'ıyd

Manzūme

1

Ey māh ne inşiqāldir bu

Gündüz gibi eylediñ cihānı

Nuruñla işa'zār her bir

Tenvīre de ğayret it cinānı

2

Yoğ sende o iktidār belli

Olsa idi tevķıf eylemezdiñ

Kalmaz bu letāfetiñ temelli

Elbette bu hāli sende sezdiñ

3

Sen nūrıñı şac fağat hevāye

Parlat o kazā-yı peyker anı

Yağdır lem'ātiñı semāye

Kendiñ gibi eyle āsumān

4

Sen gerçi hemīşe fikrimce

Tenvīr-i cihānla müştāğılsiñ

Nūr-ı dilimiñ tabī'atımca

Tezbīrine muğtedir değılsiñ

26a

5

Kağr eyleme ey nāķışa mu'tād

Bedriyet ü kāmiliyetiñle

Ķıldı niçe māhı çarğ-ı berbād

Ķoymaz sīnede bu zīnetiñle

6

Bir şemme sen intisāb it kim

Dünyâ daħi yansa olmaz âfil

İşrâka seni tîr-i hayâlim

Zîrâ ki ednâ şer meşâ' il

7

Nûr almağa semt-i ğaribe gitme

Bağ bendeki fikr şu'le-i yâre

Mağv olsa güneş te'essüf itme

Fikrim saña cây-ı istinâre

Beyit

Ehl-i dil her kande kim aram ider gurbetlenür

Gâh olur ragbet vatan gâhi vatan gurbetlenür

Bir gün feyzan idüb muhabbet

Zihnimden o dilrubâ geçerdi

İtmişdi beni nümâyık hayret

Efkârımı tarümâr iderdi

Ki fikre tülû' idüb hayâli

Ki firqati eyleyüb teşekküli

Envârı eyle iderdi mâli

A'şaba virirdi bir tezellüzi

Ümîd vişâlî fikre gâhi

Bir böyle 'aceb hâl içinde

Şaçmağda idi fûrûğ ü mâhi

Ba's ü elem ü hayâl içinde

26b

Turmağda iken öñümde nāgāh
Yok māh degil o nūr zerrede
Hāşıl olubdır bir mesunımı bir mah
Muhtāc hayā olan kamerde

Hurşidden almasa hayā māh
Bir başka idi o gördüğim nur
Manende-i şeb ıalırđı billah
Nūr hamdi disem de manzūr

Ol nūr ki nazār-ı şikāre
Bir vech eş'ar-ı yār imiş o
Bağdım dilim oldu pāre pāre
Envār-ı cemāl yār imiş o

Ümit ki dili görünce
Evvel ki te'sifāt gitdi
Bağ bize ki şevk ile sevince
Çünkü dem-i iftirāk bitdi

İnsanda ğam temelli ıurmaz
Dünyāde olur mı bir kedüret
Mihmān bir evde çok oıurmaz
Velī eylemeye anı meserret

Her firqatiñ intihāsı vardır
Olmaz mı bu hāl revnağ-ı efşān
Her vuşlatıñ intihāsı vardır
İşbāt için ed'āmi bürhān

Zirā ğam-ı cān güdāz-ı firqat
El-hāşıl o dem kıyām itdim
Vuşlat ile buldı bağ nihāyet
Her vecihle ihtirām itseydim

Ol şu 'le-i 'ālem-i muḥabbet
Ol demde olan muḥādeşātı
Teşrīfde eyledi 'ināyet
Ruḥ-āver olan mübāḥaşātı

27a

Görseydi edībü nükte-i dānān
İtmekte idi o şūḥ-ı ṭannāz
Bī-şübhe olurlar idi ḥayrān
Her kavı arasında la ba' de-nāz

Ben eyler idim muḥabbetim fāş
Bir hale irişdi kim muḥabbet
Ol firqat ile iderdi idhāş
Gitdi söz içinde bende kudret

Etvar-ı Һar deryası ol  n
N geh s ze eyledi o  g z
‘Aql   dili eyliyordı talan
Bi n n z ile olub dehen-b z

G rd m didi bir melih dilber
Her bir nigeHi rev n-ba   
Ters yi e bedi ‘a g ster
Reft rı cih ne c n ba   

Ba ma  ile vechine  oyulmaz
Ol Ő ha ki eyledim tela ki
Bir b yle g zel cih nda olmaz
Oldum o zaman esir-i ‘aŐki

Bu Һali id b g zelce taŐv r
Ol dem ki bu s z n iŐittim
 t s z-ı dilim cih ne takr r
TaŐv rine ibtid r itseydim

Cezb itmiŐ o Ő hı bir semenber
H sn eylemiŐ  fit bı tesh r
Ru  olmuŐ esir-i r   diger
‘AŐk itmiŐ o m h-t bı tesh r

Bir n rı m cesseme mu  bil

Ol nūr-ı müşahḥaş sa‘ādet
Gelmiş evāmīr kişver-i dil
Bir şu‘leye eylemiş muḥabbet

27b

Allah için değil mi a‘ceb
Bir ḥaldeki ḥayre der ḥired
Cezb eylesün āftābı kevkeb
Nevzād bu ḥal için ne söyler

Haza kabrime kali ‘atiyyetü’l ‘aliyetü bi mücaverete-i ravzatü hayrū’l beriyete ba‘de
ān yekūn müftiyā li’l devlete’l İslāmiyete ve mu‘allemā limen yūmtāz bi’l-imaretü’l
‘Osmaniye ḥüsn-i fehmi illa beligni Ahsenül ta‘ali bil izal ebedi Allahül fatiha

Beyit

Yā dest-āvīz miḥnetle gelür ya tuḥfe-i ḡamla
Uşandım ḥāşılı āmed şod leyl ü nehārimdan

Mışra‘

Bir günaha biñ gün āh itmek gerek

Mışra‘

Ger mekkāre vefa-peyvest efendim

Mışra‘

Bütün efkārımı meydana koydum

Bī-dil

Şubḥ-ı şadık müreḥhem kāfur dāred der baḡl
Ger ilac-ı dāḡ-ı ‘isyān mı künā bī-dār yaş

Bī ‘Addallahul-Harar

Der ne ney hengām-ı di engür tā ki ḥurde eyim
Der şemuz āb-ı ferāḡ yah gerd ma begüzeşte eyim

28a

Li-nāmıka

Ağla itdikce efkār şübhesiz vüs'atlenür

Mihri gördükçe gülistān lācürm rüşenlenür

Mişl

Men sahn ez-āsmān mī kūyem āvāz ü besmān

Gazel

Pertev-i 'aşk ü hevā ez şīşe-i nām u sehā

Mī nümāyed çün devriniñ şu'le-i fānū sehā

Nāle-i bī-rūh zīr hırka-i sāl ü sehā

Mürde āvāzist güyā ez-dil nāku sehā

Nist la'lişi derdim hānde gol eşküfte est

Ez-nesīm-i nev-bahār āzār zediye bu sehā

Ez-şebhūn-ı gam est agahiye habide dil

Feyz-i bī-dārı resaned sıklet habus' sehā

Zi āşiyāne evc-i vasl üfted bedame hicr-i yar

Mürg-ı mül rabal-u pürbaşed güf efsus' sehā

Bes ki tab' men cilā-yı feyz mīdāred Mesīh

Keştedir mirāt-ı dil ma'külehā maḥsūs' sehā

Gazel

Dil-i dīvāne hicr-i yār ile şām ü seher bilmez

Naşıl evkāt-ı kıymetdārı itmekde güzer bilmez

Nazar vaqf-ı temāşā-yı hayāl rüy ü ebrūdur

‘Aceb var mı felekde yok mıdır şems ü kamer bilmez

28b

Hased ol rinde kim sermest olub meyhānede dā‘im

Cihān kaydında olmaz hatırı renc ü keder bilmez

Beşer kim intihā-yı fikreti beyūsitdir ‘acze

Neler tevliid ider āyetde aḥkām-ı kader bilmez

Hüner māhiyyet-i eşyāye vāqıf olmadır yoksa

Ḥaḳīkāt-bīñ olanlar nazm eş‘ārı hüner bilmez

Olan Mollā-yı Rūmıñ bendesi iḥlāsı ile herkez

Cihānda başka bir Molla der neden gayrıdır bilmez

Li-nāmıḳa

İ‘tilā efkār nurlanur vüs‘atlenür

Mihri gördükçe gülistān şānlanur zīnetlenür

Ravza-i nürduz alınca i‘tilā elḳābını

Saḫa-i ‘irfānda her an kāmılanur kıymetlenür

Ger görünürse ḥaḳīkāt sizçün levāmelar

‘Āḳıbet-bīnān öñinde kemlenür nefretlenür

Haqqı görmek isteyenler şürete itmez nigāh
Şems-i irfānı boyınca zevklenür raġbetlenür

Haydarāne alıřanlar ‘ālem-i imkānda
Nā‘il-i āmāl olur da řevklenür hařmetlenür

Tahmīs

Pertev aldıķça emeller namlanur řöhretlenür
Ma‘rifetle ufķ maķřūd řaķlanur ref‘atlenür
Parladıķça kevkeb dil řevklenür ġayretlenür
İ‘tilā itdikçe efkār enverlenür vüs‘atlenür

29a

Mihri gördükçe gülistān řanlanur zīnetlenür
Baġ-ı nevvāddır icār-ı fařl-ı bahārü’l-bedāyin
Cilve-i Haqqı görince fikr ider icābetin
‘Arif anlar her sözününde hikmet-ü esbābını
Ravza-i nurduz alınca i‘tilā elķābını
Sāha-i ‘irfānda her ān kāmlanur kıymetlenür
Muṭṭali-i ‘irfānı bilmez bī-edeb zemāmlar
Mihir feyz-i ‘adlī görmez bed-meniř temāmlar
Mevāzanda çaldı řıbgā bir řakım vehāmeler
Ger görünürse haķīķat řer için levāmeler
‘Āķibetbīnān önünde gelmez nefretlenür
Sīret içre ma‘rifetse ger emel bī-iřtibāh
Terk-i kesret ḥubb ü ḥiddet ehl-i haķķa řāhrāh
İtme dünyā zīnet ü alāyīř zinhār penāh
Haqqı görsen āřiyānlar şürete itmez nigāh

Şems-i 'irfānı bulunca zevklenür ragbetlenür

Bul hāqīkat 'ālemi 'āşım nüşā-i insānda

Leb-i ma'nā-yı oqu bu mekteb-i 'irfānda

Sa'y iden neşr-i hevāyı ye'si ile lisānda

Haydarāne çalışanlar 'ālem-i imkānda

Nā'il-i āmāl olur da şevklenür haşmetlenür

Beyit

Nist-i şerh derd-i dilrā münteha

Pāre-i güftem bedan cüzbarha

Beyit

Zefīri āgrifetini o sa'y

Velvelā rumu □ azrākını zeferātī

29b

Tercüme

Taşvīr eyleyemem iftirākımı senden

Naşıl cüdā olur insan 'azīz cānından

Li Necmeddin-i Kübra

Sühūlet eger cefākeşim ez-çarḥ var kün

Tercüme-i Li-nāmıқа

Kolaylıqdır keder görsem ğaddar meslek felekden ben

Li Necmeddin-i Kübra

Muḥannet qarīn merdüm 'ālī güher būd

Li-ḥaqqı

Oldur muḥannet yaqīni merdüm 'ālī güher her dem

Li Necmeddin-i Kübra

Der āsmān egerçe sitāre est bīşimār

Li-nāmiqa

Görürsün ki sehā sīmā yüzündeki encüm-i habi zud

Li Necmeddin-i Kübra

Liken küsuf bir dil şems ü kamer bûd

Li-ḥaqqı

Velikin inkisāfa uğrayan mihr ü kamer her dem

Li-nāmiqa

Halka uyandır cihanda bahtiyār

İdemezseñ küşe-yi kıl ihtiyār

Tüvānā bûd herkese dānā bûd

Māl ḥodrā ḥoş ken

Ki hem sāye rā revzengeri

30a

Gazel

‘Aqıl mı dinür bilmeyene qadr-i kemālî

Farq eylemeden vāsıta-i rüşd ü zilālî

İnsan bulamaz itse kabuḥati tetebbu‘

Ta‘līm ü ta‘allüm gibi esbāb-ı Te‘ālî

Beyhûde çalışmakla cehülân-ı zemāniñ

Artar baqıñız ḥıfe bedel ye‘s ü melalî

Biñ şems-i cihāntāb-ı ziyā saçsa semādan

Tenvīr idemez ‘ālemi ‘irfān mişāli

Her yerde şeref-yāb olur erbāb-ı fazīlet

Taḥşīl ile imrar idiniz rūz ü leyāli

Agāh

Vakıa Şinasi manendi ol kayşıma hikmet hiç

Hüsni

Hamīr kār-ı cihānı kıadr-i yapar yoğurur

Mışra‘

‘Ālemi taḥşīle çalış Çinde ise var ara bul

Mışra‘

Mekn-i hüsne ve derūg-ı hezl-i pişe

Mışra‘

İtdi ḥazm ü aḥyālimi pīşe erbāb ‘uḳūl

Bî Dil

Tābi‘ hem çün ḥūdī būdend nişān aḳl-ı nīst

Der ḥaḳīḳat ān ki kaḥtī köhne kured nevgerest

30b

Mısl

Bed nefes mebāş ü bed-kemān baş

Mışra‘

Pīşmānı çe sūd

Aḥir çuder ol ḥaṭā kerdi

Beyit

Mütefâvet olur elbette 'uḳûl

Meşveretle bilinür her ma'ḳûl

Beyit

Vāḳı'a itmege tîr-i sitem gerdiş-i çarḥ

'Älemde neml gibi herkez pür olmaz

Beyit

Te'ennî pîşekâr kâr-ı ekhandır

Teemmül bâ'ış-i emn ü emândır

Beyit

Ser-encâm-ı ğaddâr nebûd nigu

Bûd bed-menişrâ cihân kîne cû

Beyit

Nik ü bed her ne iderse şudür

İder elbette mükâfâtı zuhûr

31a**Mışrâ'**

Düşmen dānāya ez nārān dost

Mışrâ'

Müdārā der medār-ı gerdeş çarḥ

Beyit

Taḥammül gücdür ammā ṭurna bir cāne ḥalkıñ

Medār-ı rāḥat 'ālem rehin olmuş müdārāye

Beyit

'Aḳl ü 'irfān ü kiyāset elbet

Neseb ü cāha maḳdem-i ḥaşlet

Beyit

‘İlm ü ‘irfân sebep-i riķ’ atdır

‘Ālim olmak ne büyük devletdir

Beyit

Bilmek elbette degil mi iħsan

Sorsalar ben anı bilmem dime

Beyit

Sīnemin ki an zī-‘arz-ı pāk vāz ṭama’ ḥālīset

Egrisiniñ yekūni der o eṣer dāred

31b

Beyit

İtme tedbiriñde noķsan gerçe taķdiriñdir elin

Hüsn-i tedbīr eyle emrinde ḥüdā taķdīr ider

Naẓm

Re‘y ile gerçe bozulmasın taķdīr

Yine sen eyleme sür tedbīr

Sür tedbīrini yād etmeyeler

Meḥāz-ı taķdīr ḥüdādır diyeler

Beyit

Soñradan ṣayf ü nedāmet ne müfid

Ādemi nādim ider ṭab‘ı ḥadīd

Mıṣra‘

Bīgāne-i merām ḳadar āṣinā-yı ḥırṣ

Beyit

Sāhib-i ḥırṣ ü ṭam‘ rüsvādır

Kimyā-yı ṣeref istiğnādır

Mısrā‘

Olur her devlet ehliniñ hasūdi

Vakt-i ikbālinde қаһırdır kibāriñ himmeti

İrtifā‘ itdikce şimşek sāyesi maқşūr olur

32a

Beyit

Himmet-i bülend-dār ki der nezd-i hūdā vü halk

Bāşed bī-қader himmet-i nev-i ‘tinā renev

Li-nāmıқа

Eyleyüb her gününü ‘ıyd-ı sa‘ıd

Şād ü hurrem eylesün Rabb-i mecīd

İzmir Nā‘ibi

Dāğ-ı āteş-tāb-ı dilden renk alur gülzār-ı dehr

Dūd-ı āh sīneden sūzān olur ezhār-ı dehr

Dāye-i ‘aşkı söyle kefil eylesün pervāneden

Bülbül-i feryād ha‘n-ı nüsha-i eshār-ı dehr

Bir gāzāl ü ednā vaḥşīye döndi ‘ākıbet

Ülfet itmez oldı şimdi yāre kec reftār-ı dehr

Çoқ midır ger olmaya dil ‘imāret bāb-ı şevқ

Haṭr-ı ma‘murı vīrān eylemekdir kār-ı dehr

Sāmihādır bulunur қаida nazma layıқdır eger

Bir nazîre söylese “hakki” hoş güftâr-ı dehr

Nâzîresi Mahz

Mütecellî dilden şühûs maşrîkû’l envâr-ı dehr

Müncezîb bir şu’leye hürşîd pertev-i yâr-ı dehr

Vâdi-i mülemmâye feyz-efşân olunca mihr kıuds

Beytgâhında kelîmiñ nûr açar eşcâr-ı dehr

Bir seher kalbimle hemdem ol da seyr it ‘âlemi

Gör nasıl envâre müstağrak olur gülzâr-ı dehr

32b

Her zemân manzûr iken mümkün mi istikrâr dil

Bak ki bir cins turur hâlâ tecellî zâr-ı dehr

Toprağı hâkister dildir şuyı hûn çeker

Gonce-i rengîn şanma şu’ledir ezhâr-ı dehr

Levha yazsunlar cenâb-ı Sâmihiñ eş’ârın

Añlaşılun kim nedir mâhiyyet güftâr-ı dehr

Li-nâmiqa

Neşe’siz efkâr içinde olmuşuz nâlân-ı gam

Hod pesend ağıyâr içinde olmuşuz nâlân-ı gam

Bu keşâ keşhâne de hürmet bulur mı tardılan

Kâm alan eşrâr içinde olmuşuz şâyân-ı gam

Çarh-ı giriftāre karşı yok mıdır bir dest-gīr
Kalmışız ikdār içinde olmuşuz hayrān-ı ğam

Li-Ḥaqqı

Biz bugün buhrān içinde olmuşuz serdār ğam
Müntehab merdān içinde olmuşuz salar ğam

Herkes itmekde murādınca cihānda ‘ayş ü nūş
Biz sebük fezān içinde olmuşuz meyhvār ğam

Şān ü ālā-yı cenāb-ı Haydarī a‘lā için
Mu‘cīze-kūyan içinde olmuşuz kerār-ı ğam

Beyit

Enderīn kārgāh-ı bükalemūn
Gel emr bu fitne medhūn

Beyit

Reng-i bī-jenge aldanma bu çarh-ı dūnūñ
Nağş-ı elvān diye gösterdigidir buqalemūn

33a

Li-Ḥaqqı Tercüme

Lāyık cefā çekersem eger çarh-ı dundan
Muḥannet-i qarīn merdüm vālā neseb olur
Gerçe semāda encüm-i seyyār bī- hisāb
Mihr ü mehiñ küsufuna teceddüt sebep olur

Li Nevzād Tercüme

Çarhı gibi reftārdan ğam-dīde olsam güc deĝil
Çünkü miḥnet mürd-i vālā fıtratı semmiñdir

Bī-ḥisāb seyyārelerden gerçeğe gün ḥalī deęil

Bak kūsuf ancak meh ü ḥūrşıdden geçmektedir

Li-nāmıķa

Sūd-mendān cihān gerd ned ‘azīz ü kāmṛān

Nevzād

Lebiñ dāna-yı ḥaķķa līk āşinā bāşed cifr

Ḥaķķı

Her ki bāşed ‘aķıl ü āriķ şod dūşmen felek

Nevzād

‘Atī beyenī ki nümāyī pençe-i gamṛā esīr

Mü‘minān secde ger der hurd ‘ālem ķāfiridir

Kāfir bī-secde āḥir der-miyān cennetest

Asmān-ı bī-gāne kānrā ķābil saḥti nedīd

Cüz‘i be şaḥsı āşinā nefrüzāt kısāb-ı üstūḥān

33b

Tarīķ gazetesiniñ iki yüz altmış ikinci numeroli nüşhasında münderic bir maķalede Almanya meclis-i meb‘ūsānına virilan borca ḥaber olunan Almanya vükelā-yı ḥāzīresiniñ senüñ almakda olduklarıña ma‘āşāt ü mehfiḥāt bir vech-i ātī gösterilmiştir

Rei‘is-i Vükelā: Meccāneñ bir dāire‘i mīriyyede iķāmetle senevī elli dört biñ marka ki (iki biñ toķuz yüz yetmiş) lirā-yı ‘Oşmānīdir.

Ḥāriciye Nāzırı: Teraik devā‘ir-i Mīriyyeyeden bir yaşında iķāmetle senevī elli biñ marka ki (iki biñ yedi yüz elli) lira-yı ‘Oşmānīdir

Şūrā-yı Devlet-i Mīriyye: Otuz altı biñ marka ki (biñ toķuz yüz seksen) lirā-yı ‘Oşmānīdir

Māliye Nāzırı: Meccānen bir ḥānede iķāmetle senevī yigirmi biñ marka ki

(biñ yüz) lirā-yı ‘Oṣmānīdir

‘Adliye Nāzırı: Yigirmi dört biñ marķa ki (Biñ üç yüz yigirmi)lirā-yı
‘Oṣmānīdir

Telgraf ve Posta Nāzırı: Hāne ile berāber yigirmi bīñ marķa ki (Biñ üç yüz) lirā-
yı ‘Oṣmānīdir

Harbiye Nāzırı: Mefruṣata hane rekur ve hatb-ı musarifile emnū taiatı senevī
otuz altı bīñ marķa ki (Biñ ṭokuz yüz seksen) lirā-yı ‘Oṣmānīdir senevī otuz bīñ
marķa ki(bīñ yedi yüz elli ‘aded) lirā-yı ‘Oṣmānīdir

Beyit

Rāz-ı ‘aşķ bākes key kefen mi

Ger nigerdi āb-ı çeṣmīm āṣikār

Tercüme-i Li Hāķķı

Sırr-ı ‘aşķıñ kimseye söyler miydim

İtmeyeydi eşķ-i dīdem iştikār

Li-nāmıķa

Nizāma hıdmet itmez be ṣod alır

Naṣārada papaslar biz de şeyhler

34a

Bir hükümüñ hükümüne nāķıṣ dinilir

Müşābihlerde daħildir disünler

Li-nāmıķa

Şehd ü ṣādīden tehī rūy-ı zemīn

Tāt alır mı anda bir ķalb-i hāzīn

Beyit

‘Arz için der ki dildāre yazarken elemim

Hem ider ney gibi feryād hem ağlar ķalemim

Beyit

Firāk dūsitān didin Nişānī bāşed ez duzāh

Ma‘āzallah ğalaţ gördüm ki duzah

Tercüme

Cihānımdan nişānedir firqatin görmek ehibānıñ

Ma‘āzallah haţā itdüm cihānım zi-nişān andan

Beyit

Cüdā-yı ez to taşvir nemitevanem gerd

Key zi-cān kirā mey çerā cidā bāşed

Kıt‘a

Berd -i mend bādet derhat ümīd

Sermet-i sebz ü rüyet biraħmet sepīd

34b

Cihānet bekām ü felek yār bād

Cihān āferīned nigehdār bād

Li-nāmıķa

Sen getür bāri o māhdūddan ħaber bād-ı şabā

Cānım alurdı artık ħār zār intizām

Li-nāmıķa

Sālını perverdigār itsün sa‘īd

Li-nāmıķa

Kubbe-i mīnā olunca pāyidār

Pāyidār itsün tülū‘ı kirdgār

Li-nāmıķa

Ĥudāya şevket ü iclālını her an mezīd eyle

Li-nāmıķa

Mevc urur ğonce-i fikrimde bugün feyz-i Mesīh

Uğradı ğülşene çün ebr-i ğüher bār bahar

Li-nāmıķa

Kalmamışdır ‘ālem içre şādıķāne dest-ğır

35a

Li-nāmıķa

Şāhrāh-ı istiķāmetde necātin arayan

Sāha-i iķbālde āhır kām alur haşmetlenür

Ķıţ‘a

Ķalem olmış canāniñ tercümānı

Ķalem olmış lisāniñ pā-sebānı

Ķalem şevķāver-i derviş ü mollā

Ķalem sevķāver pā-resā vü ğodrā

Ķıţ‘a

Ķalemdir ‘āķılıñ ‘ādil-i ğüvāhī

Ķalemdir ğiydirin tāc ü külāhı

Ķalemdir kırtaran mağbūs-ı ğedāyı

Ķalemdir bend iden müşkül-küşāyī

Ħaķķı

Ķalemdir münşi-i āşār-ı Ħikmet

Ķalemdir mazhar-ı esrara kudret

Nizarād

Ķalem-i zīb-aver levhi Hudādır

Sadr-ı baĥşā-yı şun‘ Kibriyādır

İsmā'īl

Qalemdir eyleyen Kur'ān-ı taḥrīr

Qalemdir eyleyen aḥkāmı taqḍīr

35b

Taḥsīn

Şā'irleriñ lāl ider beyānıñ

Biñler yaşasun seniñ lisānıñ

Hakḳı

Kudret saña başqa ḥāl virmiş

Cevelānına hoş mecāl virmiş

Hakḳı

Tayerān ile 'arşı seyr idersiñ

Seyrān ile 'arşa dek gidersiñ

Hakḳı

İnsānlar için olan meziyyet

Ḥikmet ile bir de tā taḳıyyet

Hakḳı

Sen mazhar iseñ bu imtiyāzıñ

İnsān çekerse çok mı nāzıñ

Tevfīḳ

Nāz eyle ki sen nedīm-i dilsin

Tebyīn-i ḥükme müştāgilsin

Hakḳı

Nuḥḳında ḥalādan dīgerdār

Ḥālinde letāfet dīgerdār

Tevfîk Hakkı

Hayrân idiyor cihānı vaz'ın

Meftûn idiyor cināni vaz'ın

Tevfîk

Ey tâ'ir-i kud̄s ü murğ-ı tannâz

Gel 'âlem-i dilde eyle pervâne

36a

İsmâ'îl

Cezbâver 'âşıkânesin sen

Hayretde 'âkıllansañ sen

Hakkı

Kudsiyetiñi yeşil libâsin

Teslîmine bir delîl nâsin

Hakkı

Cennet kuşın sen ey güzel kuş

Yoğ sen gibi başka mübtecel kuş

Hakkı

Sayyâdına inkisâr virem

Efkârına iğbirâr virem

Hakkı

Çekdiklerine taħammül eyle

Bir yanda otur tecemmül eyle

Tevfîk²

Virmiş saña haşlet beyânı

Bir gün ile halk iden cihānı

² Hakkı yazısı silinmiş

Hakkı³

Azādesiñ ey edīb-i murgān

Kalsañ dañi sen kafesde her ān

Hakkı

Haber it bu bevekfi devām itmez

Zirā ki nefsi devam itmez

36b

Li-nāmıka

Qalemdir şevket-i iķzā-yı cihānbān

Qalemdir satvet-i ifşā-yı cihānbān

Üsküdarıda Sulţān tepesinde Buĥārī Dergāhi şeyhī tarafından söylenilüb yuĥarıda meşā‘iret-i nazīresi muĥarrer manzūmedir.

Qalemdir eyleyen taĥrīr esmā

Qalemdir eyleyen tahmīd eşnā‘

Qalemdir maĥrem cümle maķāman

Qalemdir māye-i fażl ü kemālāt

Qalemdir ümmühān cümle taĥrīr

Qalemdir rāsım inşār ü şatır

Qalemdir lāyık hürmet-i hemişe

Qalemdir görinen elzem her işe

Qalemdir her lisāniñ tercümānı

Qalemdir ĥatt-ı neviñ mühriyatı

Qalemdir kātibe hem yār ü yāver

³ Tefiķ yazısı silinmiş

alemdir nām-ı nūvīŝ her dilāver
alemdir kāŝif-i cümle serā'ir
alemdir nā-ı envā'ı devā'ir
alemdir maḥrem esrār-ı kātib
alemdir ta ŝerefkār kātib
alemdir cāmi' cümle ḥābān
alemdir kāsım cümle tefevvüdāt
alemdir her emürüñ ŝināsı
alemdir ehl-i firkat-i ŝināsı
alemdir 'āṭa ŝāḥib-i ifāde
alemdir maḥrem her dü serāda
alemdir eyleyen taḥrır-i menŝur
alemdir eyleyen mu'ammer men mesrūr
alemdir gösteren heb mācerāyı
alemdir bildiren heb mācerāyı
alemdir re'yi her cāḥ ü rif'at
alemdir layık i'tirāz ü ḥürmet

37a

alemdir eyleyen heb 'arzuḥāli
alemdir diñleden her kıl ü kālil
alemdir eyleyen feryād elinden
alemdir müŝtekı cāhil elinden
alemdir ka'inātıñ çāresāzı
alemdir istinyakıñ dü minvārını
alemdir ser-firāz eyler emiri
alemdir yazsa ŝād eyler esiri

alemdir savi-i ahval-i ālem

alemdir reīb resh-i ebh-i ādem

alemdir bildiren azād ü ‘afi

alemdir eyleyen mezādād-ı ‘akı

alemdir eyleyen tavir-i hayālī

alemdir nāzımdır dürr-i la‘lī

Hūbiyāne Gazel

Hancer-i ser-tīz-i ‘akıñdan senin ey şaf şikāf

Pür şikāf olmadadır her dem şaf ehl-i muşāf

Emriñ olsa eylemez dünyāyı yakmadan hāzer

Öyle āmāde şaf müjgān gayret inşāf

Sen bu dehşetlerle āteş püskürürken rezme

Ben deęil rüstemde eyler harbigehten inşirāf

Pāymāl itmekde ‘akı hücum-ı ceys-i ğam

Ey mücāhid olmasun şemşīr-i ğahrıñ der gulāf

Mukattelinden ‘akıñ hūn-ı şehādan fişkırır

Şehsüvārım dökdięiñ kanlar deęil mi i‘tısāf

Hākı Maęnisa Fī 22 Nisan sene 1201

Surūrī Efendiniñ Trabzon Vāliligi iün söylenilmişdir

Beldetü nāhit ‘aleyha‘l kā‘ināt

ad aābethā şerveri sekāt

37b

Şan‘at-i ‘aksi

Kur‘āndan

Rabbeke fekebbir

‘Arabī eş‘ardan

Er innallahü lehü hüvallahü asara

Fārisī eş‘ardan

Şod hem-rāh bülbül bilib her mehveş

Şükr bezāzdi vü zārin bir kes

Berāy-ı lāṭife imzā olmak üzere söylenmişdir

Yeşil başlı giridi

Kūra‘ī ter biri

Mihri gibi zarıfdir

Aḥmed Şerīf Rācī

Li-nāmiqa

Ḥaḳ mübārek eylesün iḳbālini

Tā ola nām ü nişāniñ müstedām

Mışra‘

Bir ‘ārifemki zıddına gitdim bu ‘ālemiñ

Beyit

Şeker māzend rān ü şeker Hindistān

Herdu şirinend amma inkoca o an koca

Li-nāmiqa

Taḳdīm olununca bu kitābım

Lāyıḳ görilürse bir nigāha

Merḡüb olur heb cihānyāne

Artar o vakit şükr itmesem

38a

Mışra‘

Milletim nev-i beşerdir vaţanım rûy-ı zemîn

Geldi gülerek yanına gül yüzli bir âfet

İşden ne ise maqşad odur hüküm aña elbet

Gördüm güzel öpdüm yüzini ol şanemiñ ben

Yağdı didi ey aşık-ı şeydâ ne cesaret

Ger olmasa muhtâr didim ahdan şîrîn

Ağuşa çekerdim seni nakbiyle ne hâcet

Memnû‘ değil mi didi hem eyledi da‘va

Memnû‘ı mübâh itdi didim vaqt-i hurûret

İbtâl idemez hakkını gayrıñ didi muştâr

Celb itdi didim işte bu tîr-i meşfet

Beñzetme didi başkasına sen beni zirâ

Bir böyle hilâf üzre kıyâsı olmadı müşbet

Ben mu‘terif cürm olarak tutdum elinden

Öpdü o biri rû baña itdi neye yine hiddet

38b

Bu hiddetiñ aşlını şordum didi andan

Öpdiñ beni kızdım daha itmem saña ülfet

Sen söyle öpülmez mi didüm böyle güzel yüz

Gül di didi amma saña itdüm mi işâret

Yüz buldum o dem la'lini öpdüm ey mâh

Bir yerde şarâhat ki dâr ister mi delâlet

Faşıl itdi bu da'vâmızı şu vechle sa'dî

Geçmiş didi saht olan itmez daha 'avdet

Her nerde güzel yüzli görürlerse öperler

Çanûn-ı muhabbetde kızum böyledir 'âdet

Mışra'

Eşkâl-i 'aceb cilve-i zühd der-nazar to

Hadis

Enâ 'inde'l münkerihü kulübehüm

Li-nâmıka

Nik nâmet der-cihânşod pâyidâr

Dögülmemiş İngiliz kana kana seniñ eñ a'lâsından on dirhem ü kañordan hülâşanıñ
eñ güzelinden beş dirhem bi't-tedârik mezkûr kana kana yı güzelce dökdükden soñra
hülâşa-i mezbûre ile çarışdırılarak yapılan habla gâyet nâfi' ü muqavvîdir

39a

Beyit

Tevâzu' nemüd âdem ü meskenet

Ez-ân şod sezâdâr in salţanat

Ço üftāde key gerd ü hākī nemūd

Siriş ezberiz ki bir eflāk sūd

Beyit

Şeref merd becū dost ü kerāmet bi-sücūd

Her ki in her dūndāred ‘ādemin beh zevcd

Hadīs

İnnāllahe fī ‘avni’l ‘abdi

Mādāma’l-‘abdü fī ‘avni ahihi

Beyit

Her ān keş pertev dāred Haq ānı

Ferāmūşeş mekn der hīç bābı

Beyit

Nehahed mandbato hiç hemrāh

Mekr-i sūz-ı dil dāh-ı sehergāh

Beyit

Zi ‘aql hūd mişo meşgul dünyā

Ki tā ferdā şol maqbül ‘uqbā

39b

Beyit

Mişo mağrur mülk ü genç ü dīnār

Ki dünyā yād dāred çün to besyār

Beyit

İn der ki māder ki nevmīdi nīst

Şadbār eger tevbe şikestī bāzā

Beyit

Fe‘ayyünü’l bağzı Tebriz gül ‘ayb

Ve ‘aynü’l hubb lâtecidül‘uyübâ

Beyit

Cây-i ‘acz ü maķâm hayret nîst

Vaķt-i kâreset ķâr bâyed gerd

Beyit

Yâr aķd leyl mesrur âbâdle

İnne’l havâdiş ķadbatrıķdan eşhârâ

Li-nâmıķa

Beni zemm eyleyen a’ dâ

Alur mı destine mâye

Fenâ evzâ’ı her hâlde

Çıķâr üç memlâye

Huten müşgi ezildikçe

Safâ-baħş eyler etrâfa

Hünerver faşl olunduķca

İrer nâmı şüreyyâye

Kemâl

Şu aģaç çeşm-i ‘ibrete uruyor

Yazda da kışda da yeşil tırıyor

Zann idersin çemen kıyâm itmiş

Ķudret-i Haķķa ihtirâm itmiş

40a

Li-nâmıķa

Küşe-i ģamdır cihânda mâye-i ‘izz ü şeref

Dâye-i ‘izzet olur incüye tengnây-ı şâdef

Li-nāmiqa

Zātını perverdigār itsün mecīd

Li-nāmiqa

Herhalde sa'adet virür enzar-ı lâṭifiñ

Li-nāmiqa

Sāye-i iqbālīñ olsun müstedām

Müstefīd olsun anınla ḥāş u 'ām

Li-nāmiqa

□Ali □Ağa begüm tuhfetü'l hāba

Mine'l 'abd el zelīl fi'l berāya

Beyit

Hāy hūdan fāriğ ol 'ālemde sulṭanlık budur

Pendini gūş eyle gel mevriñ Süleymānlık budur

Beyit

Ey kārsāz merdüm asare left-i 'āmet

Revnāk girifte 'ālem ez ḥüsn-i ihtimam

40b

Mışra'

'Ömer to hemcū devr-i felek bīşimār bād

Mışra'

Hāt to der ḥimāyet luṭf ile bād

Manzūme

1

Bir gün idi gülistāna gitdim

Seyr itmege şun' gīr bāli

Aşār-ı ma'āni ḥüdāyı

Eṭrāfa nazar āmāle itdüm

2

Bir yanda çemen ider temevvüc

Emvāc-ı luṭfi rūḥ-efzā

Efkāre şafā vü neşve-i bahşā

Zīnetde ‘ālem teferrüç

3

Bir yanda ise laṭif ezhār

Teşriḥ-i kitāb ḥüsn eyler

Ateş gibi gülle yasmenler

Renk-i raḥ yāri itdi iḥṭār

4

Bir yanda müşg-büy sünbül

Ta‘tīr-i mişām rūḥ eyler

Ehl-i ḥurdī ferūḥ eyler

Terşīḥ-i letāfet eyleyen gül

Bir ḥilāfetnāmeye taşdıkan söylenmişdir

Mahvü’l-mezkūr fī hazā’l kitāb

Zākirīnü’l-ḥaḳ maḳrünü’ş-şavāb

41a

5

Berrāḳ ü laṭif ü pāk enhār

Añdırmada kevşer behiştī

Āyā bu da mı cihān nisti

Dünyāda da var mı böyle gülzār

6

Cennet mi zemîne inmiş āyā

Yā Rābbī zemīn mi cennet olmuş

Yā ‘ālemimiz iremle  olmuş

Ya ūd ki budur behiřt a‘lā

7

Allah bu ne ‘aceb řan‘at

Bir bađçede biñ bedī‘ā peydā

Bunca eřer-i eř‘a bađřā

Olmaz mı nađar-ı Rabbānī hayret

8

‘Āyā bu ne  ikmet me‘ālī

Her zerrede vađdiniñ nümāyān

Envārīñ ile  olu  ıyābān

Yā Rabb bu ne řun‘lā yezāl

Cevdet Pařa‘mñ

Sen getür bāri Sitānbuldan  avādiř ey řabā

Cānıma kār itdi zirā  ar ü zār intizār

Li-nāmıķa

Neře-i dār rüzgār itsün seni perverdigār

Li-nāmıķa

řems-i meserret dā‘imā kılsun derūnın rüřenā

‘İzzetle Rabb-i Kibriyā būya bayrāmıñ ide bir řabā

Li-nāmıķa

‘İzzet ü rif‘atle dā‘im eylesün  ađ zātını

Çeşm-i ebnā-yı zemān oldukça revnākyāb 'ıyd

Li-nāmıka

'Aşefā iqbālını efzūn ide Rabb-i mecīd

Rūşenā itdikçe dehri şems-i 'ālemtāb

41b

Li-nāmıka

Sihhat ü 'izzetle eyyāmıñ ola 'ıyd-ı sa'īd

Söylendikce bu şöhbethānede destān 'ıyd

Li-nāmıka

'İzzet ü iqbālını kılsun hüdā her ān mezīd

Neş'elendirdikce halkı hüsrev-i zīşān 'ıyd

Li-nāmıka

Neş'edār olsun cihānyān sāyeñ ile her zemān

Li-nāmıka

Quvvet-i re'yiñle buldı keştī devlet qarār

Sen gibi 'ālī nejādı görmemişdir rūzgār

Takrīz

Qullanmazmış şem-i reyāhīnū'l menāzzīre tenvīrū'l-fikr be-ādābū'l mübāhasine felezza harirū'l Faṭīnū'l Zekiyyū'l-'ālemū'n-nefī Muhammedū'l 'Arīf bi Musa çeni-zāde ekremallahü bil hüsni ve'l-ziyāde ez-hārū'l-ābāb lil müttefike yatmaz el-bāb-ı baḥiş teksīf kanā'ü'l-meṭālib bimā binazinül galib fen nazara el babül talib bil Allemna el-'ārifün fekülli ḥarb bemāledeyhüm ferḥün

Nemka'l'ānī 'Ali Haydar ḥakimüş şer' fī Medine Mağnisa 'afiyyi 'anhü

Li-nāmıka

Düşünün sözini başdan cayamaz olmazdan

42a

Li-nāmıka

Azıgın elde iden yolda görür mi güçlük

Beyit

Böyle bir cem'iyete çeşm-i felek hayrandır

'Arz-ı endām eyleyenler hürīdir gılmandır

Beyit

Fırşatı fevt itme zinhār geçdi māzi hāle bak

Kim bilür müstaķbeliñ hāli haṭā mı ya şavāb

Beyit

Keyhüsrevler kapuñda bende olsun

Cihān severleri efkendiñ olsun

Beyit

Yazmağa hācet göremem çok kelām

Zātiñızı beñ severem ves-selām

Li-nāmıka

Ben ne dürlü yazı yazsam idemem fikrim beyān

İ'timādım aña ki sizlerce olmuşdur 'ayān

Li-nāmıka

Yazmağa hācet mi vardur çok kelām

Maķşadım fikrini görmek vesselām

Kıṭ'a

Sanmañız ki diyār-ı ğurbetde kişi

Mesrūr olub şafā sürmez

Gerçe kim dūr olur aḥibbādan

Hele a'dā yüzün daḥī görmez

42b

Beyit

Mirāt-ı Skender gibidir alb-i laıfıñ

Bākī Nedīm kavlime ma‘lūm-ı şerīfıñ

Mıřra‘

Hemān bihteriñe meygūyem hūdā bāşed nighdāreş

Mıřra‘

Deryādır ednā vü dānā şıǵmaz

Mıřra‘

Göñül hoşluqların ılsun müyesser hazret-i Mevlā

Mıřra‘

Be-hengām sülhan mişo nā-ümīd

Li-nāmıa

Lāle-zār sensiz baña üsti aı zindāndır

Li-nāmıa

İltifātıñdır beni şād eyleyen şām ü seher

Meşnevī

Bihterān bāşed ki ser-dilberān

Gofte ābād der-adış-i deygirān

Beyit

Vücūduñ ‘ālem-i imkāna cāndur cān ‘ālemiñ

ıyām-ı mülk ü millet zātına vābestedir aa

43a

Beyit

ıdīvā şu‘le-i lufuñla şebmānender rüz olsun

Çerāğ-ı şevketin nurıyla ‘ālem-i diltirüz olsun

Li-nāmıķa

Şā‘irem hicrine ķarşı eylerem hücüm-ı nişār

Beyit

Her ān ķarı ki bāşed ūş saķt

Ser-encāmın be-nīgi āverd baķt

Beyit

Haber ile ya kebūter gele bŭlbŭlŭn deyŭ

Gözŭmŭñ birisi dŭr birisi revzen gözedŭr

Li-nāmıķa

Baķtiyār olmadadır heb bend-gān

Bende elinde oluram ķāmrān

Li-nāmıķa

Gözlerim yol gözedŭr gelsŭn diye tāze ķaber

Beyit

Eger gelmek dilerse yārine yār

Ne yāğmur men‘ider anı ne ķod-gār

Li-nāmıķa

Yazı yazmaķ dilerse yārine yār

Ne ağyār men‘ider anı ne de yār

Li-nāmıķa

Nişānın şān-ı vālāye nişān eylesŭn yezdān

Li-nāmıķa

Ĥŭsrevān olsun ķapuñda bende-gān

Serverān efkendeñ olsun her zemān

43b

Li-nāmıķa

Neş'e-dār itsün seni iķbāl ile perverdigār

Li-nāmıķa

Yādigār itsün seni aķlāķa Rabb-i zü'l-kemāl

Li-nāmıķa

Ķuvvet-i re'yiñle buldı memleket āsāyiş

Görmemişdir bu cihān sen gibi 'ālī himmetī

Li-nāmıķa

Kāmrān itsün seni luţfuyla Rabb-i zü'l-kemāl

Li-nāmıķa

Biñ üç yüz bir ħilālinde bu bir zāde ħacı mehmed

Bu ra'nā cāmi'ma'būd için yapırdı malından

Mükāfātıñ virüb Mevlā anı her ħâlde şād itsün

Diyüb āmin 'ali ħaydar ħabuñ diledi bālinden

Li-nāmıķa

Yazı yazmaķ dilerse sevgililer

Ala ķoya bilür mi yüz baķanlar

Li-nāmıķa

Ne temeluk ne fazīletdir sebeb

Baĥtiyārlik luţf-ı ħaķdır vesselām

Li-nāmıķa

Bulmaķ istersen cihānda raĥat

Müstaķīm ol müstaķīm ol müstaķīm

Li-nāmıķa

Toĝrı söz istersen dinleyin

Kāmrānlıktır cihānda ‘ākībet

Li-nāmıka

Dehrden nā-ümīd olma hūdāvend bahtiyār eyler

Ki güçlükler vārisinden gelür çok sevgili şebler

Meşelde söylenilmiştir giceler giyehdir derler

Toğurdıklarımı görüb ta‘accüb eyler insanlar

44a

Kıta ‘

Seyyāreleriz dā‘iriz etrāfın dā‘im

Heb nūr alırız mihr-i şafā-āverimizden

Dünyāyı terakkiyi tutar şa‘şa‘ısıyla

Seyr it to‘acağ mihrimizi hāverimizden

Ger yedi şerif rāci ağzından olarak berāy-ı laṭife söylenildi

Yanımda benim çerāğ bulunmaz

Ġayrı bir nesne dāğ görünmez

Çünkü hevesim zenāne mā‘il

Aydınlıklardır ince hā‘il

Yā Rāb itme zebūn-ı aqvāl

Ki dinmeyeyim hazīn-i aḥvāl

Rācī kulın şafā-yı cān vir

Ya‘ni özine güzel zenān vir

Li-nāmıka

Göründiyse Sitānbul hāverinden şems-tāb-āver

Güzel yüzümüz revnağ-fezā dürr-i çeşm insane

Hūdāyā anları ‘azimetde dā‘im paydar eyle

Ki ezhār-ı ma‘ārif fūrura enzār ihsāne

Li-nāmıka

Hüsn-i tedbiriñle buldı dā'iyān āsāyiş

Görmedi çeşm-i cihān sen gibi 'ālī fiṭratı

Li-nāmıka

Baḥtiyār itsün iclāl ile perverdigār

Li-nāmıka

Baḥtiyār itsün seni şıḥhatle dā'im kirdgār

Li-nāmıka

Neş'e-dār-ı rūzgār ol her zemān

44b

Takrız

Demsabahül huri nām kitābıña Meḥmed s̄aniñ mekruhatını gösterir sirāc-ı vehhacdir
k̄abil-i iḳbāl olanlarıñ necāḥata minhācdır “ālāy-ı muḳbis şaliḥ-i eḫāf” ki şu eseriyle
erbāb-ı felāḥa merah-ı şalāḥı irad itmişdir teravar taḳdīr ü nihāyetindir filhazā neşr
kaḍemallahü ecirü'l cibril vallahü 'alīmā'l-kaḳavle vekil

Hasan Fehmi Efendizāde Ḥaydar

Li-nāmıka

Söyleyiñ ey baḥtiyārān cihānyāne söyleyiñ

Hiç degilse şüretā inşāfi ḥalka gösteriñ

Li-nāmıka

Mü'ezzindir çalar sa'at cihāne

Mürür-ı 'ömr için pāy ü gedāye

Mışra' Mışra'

Rehber olsun saña elṭāf-ı ḥüdā Ḳoya Allah yoluna nūr-ı Ḥüdā

Li-nāmıka

Nüfüz ü cāhla 'izzet dilerseñ sen bu 'ālemde

Bilüb ṭurma mevāni'le cesāret eyle kārında

45a

Li-nāmiqa

Çarḥ geçer kıatar elinden dād bir feryād iki

Diķkat it enbā-yı dehre şād bir nāşād iki

Beyit

Murād ma naşihat būd ü goftiyem

Ḥevālet bā ḥüdā kerdiyem ve reftiyem

Limüellifü'l kāmūs

Qırā'at biḥamdülillah cāmi' müselleme

Be-cevfü müşgü'ş Şām cevefālā selām

'Alī Naşireddīnū'l- İmām İbn-i Cehil

Biḥazret-i ḥuffāz meşāhīr-i İslām

Ve sümme be tevfiķ el ilah ü fazlihi

Qırā'at-ı zabṭ fī şelāsetü eyyām

Berāy-ı tecrübe mü'ellif kāmūsa 'ulemā-yı Rūm tarafından 'arz olunmuşdur

45b

El-ḥaķ revā nıfķ bi'l-cebūb ü ḥaza'l-maz bir başına terk ü ecmel ḥandveriniñ eli Fīhli ḥattı la enbaĝu sabkatül ḳaddü 'ayniha fī ḥatta-i celcelātike Müşārün ileyh bi'l-bedāhetü berūce anı ḥal buyurmuşdur.

Efrak-ı 'özü-i ṭabīñ biş şalatü veḥaza'l meşar pabaḥiñ ve ec'al müctemike ila eşsabāni ḥatta lā enīsü niyetü illā ve 'aniha fī lemzatü ribāṭike

Zi mähşer ‘aleyhi bir müftiniñ neml ü imsākından baht olunduğda da‘vā-yı fazl ider mi diyü muqabele ider andan başka sermāyesi yoqdur diyü cevāb alınca baña en‘ām ide diyü ahrār ider eger en‘ām iderse muqābiliniñ edāsını tevehhüd ideriz pullu müraka‘ görür görmez müşārün ileyh müftī-i merķūme nezdine varub bir veche anı mes‘eleyi irād ider kimseye bir naħme virmeyen müftīye on beş gün kendüyi besletdirir nihāyet bir deve muqābilinde neye kendüsine bilüb virüb mebāhişlerden daħi mişlini alur

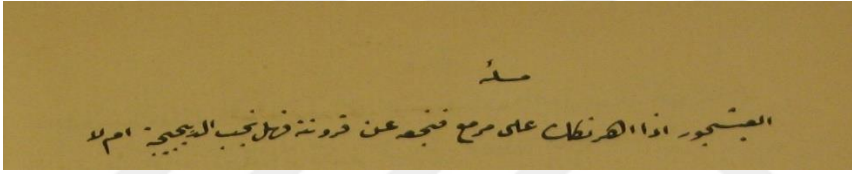
Beyit

Sabit-ķadem ol qorqma şaķın derd ü belādan

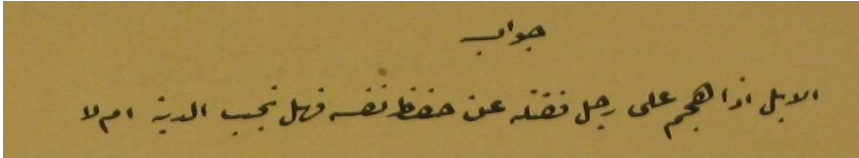
‘İsmetle yaşanur alasin şubħ-ı şafādan

46a

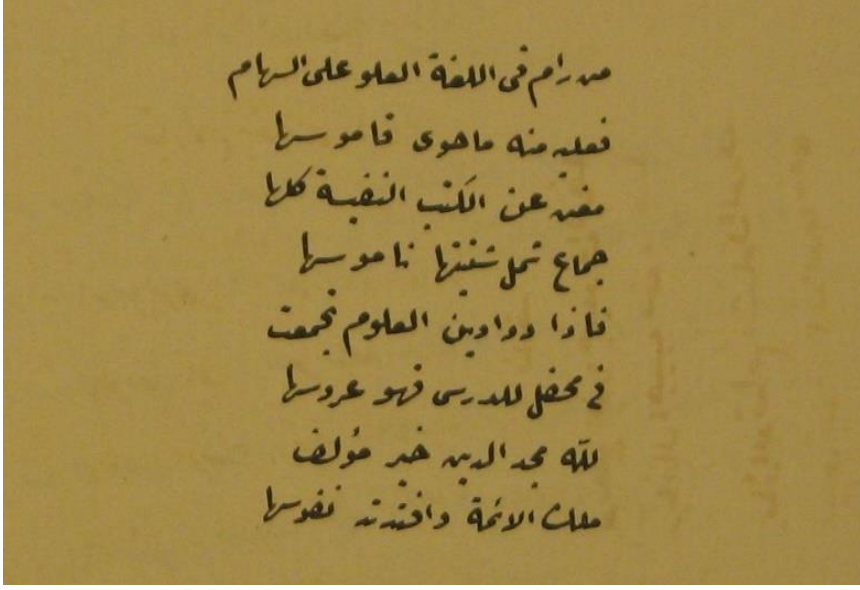
Mesele

Cevāb

Meşāhīr-i Fuķahadan Cemāleddin Şabāħattiniñ ķamūsa yazdıđı Taķrīzdir

Li-nāmiqa

Kuşūra baqmayub siz idin himmet-i şalāḩa

Femen ‘affi vü işlah fācirehü ‘Alallah

46b

Li-nāmiqa

‘Iydını perverdigār itsün sa‘īd

Li-nāmiqa

‘Iydiñi mes‘ūd ide perverdigār

Li-nāmiqa

Sāye-i iclāliñ olsun neş‘e-sāz merdümān

Sen gibi ‘ālī nejādı göremez çeşm-i cihān

Li-nāmiqa

Şād-kām itsün seni perverdigār

Ḩaqqı

Ey mefḩarü’l ekābir

Ey zübdetü’l mefāḩir

Göñlüm seninle fāḩir

Ḳalbim seninle şādān

Şevḳiñle oldı vicdān

Tebrīkine şitābā

İtsün Cenāb-ı Sübhān

Sālik sa‘īd ü ferhān

Ḥaḳḳı

Dilde pür cilve ḥaḳimiyet-i ‘aşḳ

Ezelidir sermede ḥālet-i ‘aşḳ

Li-nāmıḳa

Lā teza‘ü ‘ömren cemīlen firreḥā

Rabbenā ḳale ecībe men du‘a

Yemle‘ül aḳdām keşkülül verā

Leysel el insānül el dua sa‘y

47a

Tercüme-i Eşḳālāt-ı Şufiyye Şeyḥ Ḥüseyn Herevī

İtdi esrār-ı ḥaḳıḳat beni mest.

Oldı āyīne-i idrāk şikest!

Ehl-i ‘irfān varıb bāri baña,

Ola bir veçhe taleb rāh-nümā.

Bir tefekkür var imiş ādemde,

Avānedir fikrine der ‘ālemde?

Fikrine t̄a‘at imiş kāh günāh,

Gösteren hangisidir ādem-rāh?

Ey olan ser-ḫarīḳa ‘ārif!

Ben kimim it beni benden vāḳıf!?

Kendi nefsinde sefer it ne dimek?

Yolcu kim söyle naşıldır gitmek?!
Bu seferden ne imiş aşıl merām?
Kimdir 'ālemde 'aceb merd tamam?
Sırr-ı tevhide kim oldu vākıf?
Söyle şimdi neye 'ārif 'ārif?
Añlaşılmazsa : Bilinmezse: o haq: 'izz ü cin:,
Ne içündür neye bu sa'y ü 'amel?
Neydi bā'ış o enā'l-haq dimege?
Var mıdır ruşsat anı söylemege?

47b

Olā mey hālka maḥlūk vāşıl?
Ne olur seyr ü sülükdan hāşıl?
Vuşlat mümkün ü vācib ne demek?
Ba'd eyle kurb-i mirāt ne demek?
Olamaz mümkün için bu, mümkün,
Yoksa imkānı geçer mi mümkün?
Gevher-i vācibe mümkün mi şadef?
Mevce-i baḥr ü cūye ne hedef?
Sāhili, 'ilm olan deryā ne?
Andaki gevher bī-hemtā ne?
Hangi cüz'idir ki o külliden çok?
İnfi'āl ile vişāle yer yok.
Naşıl ayrıldı qadīmden ḥādīs?
Kim olan haq cihāne bā'ış?
Bir degil hālık ü maḥlūk bī-şekk,
Halbūki birdi qademde her yañ.

Yoksa 'âlem mi deęildir mevcūd?
Hep muhayyel mi ne bu güft ü şünūd?
Şem' ü şahid ne şarāb ü leb ne?
Zülf ne çeşmim ne de mezheb ne?

48a

Büt ü zünnār ü harābāt nedir?
Mey ü tersā ne bu hālāt nedir?
Küfürdür işte serāpā bunlar
Yok diyen varsa cevāb isterler.
Başkadır haķiķatle mecāz,
Ehl-i haķ meclis hep gülşen rāz.
Bunu kim eyler ise hāl ü küşā,
Sa'yi meşkūr olur indel vefā

Mışra'

Niknāmet tā kıyāmet zinde bād

Ķıţ'a

Vezn ü taķdīre siyāsiyati
Sāha-i ũab'a çekildi mīzān
Ĥādişāt-ı feleęi sen artık
Oķu da eyle anıñla izān

Beyit

Bahşet kitaben taeba en ziyareti
Femen lem yeced maen teyemmüm beltereb

48b

Li-nāmıķa

Düdmān salţanatla neş'edār ol çok zemān

Na‘at

Ey rûh-ı ‘azîm! nûr-ı a‘lâ!
Sen bâ‘isişin! Bu kâ‘inâtıñ!
Luţfuñ ile müstedâm eşyâ‘!
Bari hayat ise! Һayatiñ.
Feyziñle olur vücûd peydâ!
Sen Mehdîsisin! mükevvenâtiñ.
Bir ‘illete müstenedse Һilķat,
Ma‘lûl seninle de o ‘illet!

Beyit

Fende ‘azm eyler isen feyz-i Һudâ yâriñ ola
Һazret-i Һızır nebi ķafîle salâriñ ola

Mışra‘

Ber devâm olsun başıñda pâdişahiñ sâyesi

Mışra‘

Sâye-i ‘Abdülhamîd de neş‘edâr ol her zemân

Negofted nedâred kesi ba tevkad

Velikin ço gofti delileş beyâd

Mü‘rasi

Bir şey söylemedikçe seninle mu‘arîza iden bulunmaz

Ama bir söz söylenildikde aniñ delilini isterler

49a

Ḳonya mektubcusı Nażım Begiñ yazdıđı kitâba taķrîzî

Nâżım bu ne mu‘cizât-ı Һâme

Taħrîr eyle vaşf-ı pâdişâhı

‘Osmānlıları idüb mübāhī

Bir ‘ahdi getirdiñ ibtisāme

Mecma‘ eyleyerek muḥassenāti

Virdiñ bu revşle āşıra revnaḳ

Dilber-i meserret eylesün ḥaḳ

Sulṭan-ı celīl-i kā‘ināti

Bu nevāşer behīn nādīr

Mecmu‘a-i ‘aşr-i tācdārī

Ayīne‘-i (‘ahd-i şehriyāri)

Bir revzen semt irtikādır

Olur olmaz dimeye ḳalmadı müftizāde

Virdi a‘zālīga imzavü ‘alīhi‘l-fetvā

Ḳātı pek ḳāmeti artırdı mevzen zāde

Şaf aḳrānı yarub meclise geḳdi meşelā

Nār-ı hırşıyla yanub ḳāderiyle yüridi dā‘im

Meclise leblebici zāde oldı a‘zā

İbtidā giydi dikiş tıtmadı terzizāde

Yine ḳaftanını a‘zālığıñ itdi eksā

İzmirli Şervet

49b

Bir ṭarḥ-ı nev eylediñ ki tıcād

Tebrīk oluyor bu yolda izhānı

Gösterdigiñ iḳtidāra ḥayrān

Dil-şād olasın hemīşe dil-şād

Berāy-ı tebrīk-i velādet-i hümāyun söylenilmiştir

Hāzret-i (‘Abdülhamīd) hānı ma‘ārif perveriñ

Toğdıǵı gündür bugün hūrşīd-i istiķbālle

Mütecellīdir taht-ı ‘Oşmānī o mihr-i pākden

Nūr-ı ‘adlī dehri tutdı Pertev iķbālimle

“Bārekāllah” geldi mes‘ūd itdi mülk ü milleti

Kāmrān olsun kemāl-i şevket ü iclālle

Dūr olur gözden gönülden dūr olan bī-iştibāh

50a

Li-nāmıķa

Takdīme egerçi hāk-i pāye

Şāyeste degilse bu kitābım

Bundan tōlayı kelān-ı hüccābım

Luţfuñ ile dönsün i‘tilāye

Bu’l-□aceb geldi muḥarremde bu bayram baña

Ah kim hātır nā-kāma belādır maḥlab

Peymāne-i hūrşīd lebāleb görünür heb

Merd-i vaḥdet sūbḥa vü zünnāre itmez iltifāt

Göñül ders-i gamıñ çokdan unutdı hâtırıñ hoş tut

50b

Bir mevr ile gâhiçe Süleymân idemez baḥş

Bezm-i şādīde olur girye-i mestāne ‘abeş

Çāre-sāz kā‘inātı çāre ḥ̃ah itmek de güç

Hele bir kerre nigāh eyle ne söyler kāğıd

Olur mı me‘hazı ‘azb olsa da ‘azab lezīz

Ḳadr-i dürr ü güheri ‘ālem bilür

Ādemi amma yine ādem bilür

Bu tavr-ı bī-sebebe lā-büd infī‘āl olunur

51a

Bizi ḳat‘i recā bāḥşıyla memnūn eylemişlerdir

Bizi hem dīde hem miḥrābe mensūb eylemişlerdir

Bu bimārıñ ‘ilācın şabr-ı eyyub eylemişlerdir

O cürmüñ ‘özri müşkildir ki kāmilden zuhūr eyler

Güş eylemem ‘aṭiyye-i ḥātem fesānedir

Ser-rişte‘yi kaydı dīvānede kalmıŖdır

Her sözde zülfiķār-ı ‘Ali’ye yemin eder

51b

Gerde ehl-i sūhan öyle dir belī dirler

Bīgāne meŖreb itmedi bir āŖnā nazar

Her Ŗüreti haķ Ŗanma ki erbāb-ı felāket

Rü‘yāda nice devlet bīdād görürler

O ider seyrini bu hāne-i Ŗad-naķŖıñ kim

Ŗaf āyīne gibi gördiđi renge boyanır

‘Acebā dađdađa-i cāha dūŖen bīçāre

Terk-i āsāyiŖi sermāye-i devlet mi Ŗanur

Ne ķadar bilmese de hūner-mendi Ŗanur

52a

Efserde dilleri Ŗama-ı hām nāzeler

Vefāsı az dime insāf olunsa var mıdır

‘ArŖ-ı belķis himem bilmem sūleymansız mıdır

Tekye-gāh-ı ma‘rifet gördüm zarrāb olmıŖ ‘aceb

Hırka pūşānı harābātıñda ‘irfānsız mıdır

Nevā-yı sāz muḥabbet bozuḡ revzen yaraşur

Sen artıḡ eylediđim āh ü zārı benden şor

Teftīş-i ser ḡalḡ şafā-ya ḡalel virür

52b

Her sūḡanver-i mazhar iḡsān-ı Mevlānā mıdır

Ey pīr-i köhne rīşe-i endīşeden çeh-i sūd

Aḡır dıraḡt ‘ömrümi devirmez mi rüzgār

Vaḡt-i şādīde gelür mevsim miḡnetde geçer

Fıkr itse ḡāl-i ‘ālemi ādem ġaribser

Şeyḡ bir bal yedi kim ḡadı-ı seyr ü zibimiz

Da ‘vāye düşdi şimdi bezmle güvāhımız

Düzde zindān olur ol dār ki miḡmān uyumaz

53a

Su uyur düşmen uyur ḡaste-i hicrān uyumaz

Beḡā iḡlīmın özler cān bīsāmānım eglenmez

Kāmil haṭā ider ki anı cāhil eylemez

Feyz-i ezeli merd-i külehdāre mi maḥşuş

‘Acebdir vaqt olur kim maṭlaba esbāb olur māni‘

Hāṭır-ı aġyār için ben yārdan kılmam ferāġ

Baş ucında bīhude şem‘-i mezāre yuf

Al kerrā nāyı destine çal rūzgāre yuf

53b

Sen bu yāne bāzīçeye aldanma temāşāsına bak

Gehī şirk çalıtırur zinde imān oldığın tıyduġ

Neler görür ser-i ġurre şarāb olıncaya dek

Dūzāḥ nişin āteş-i faqr oldığıñ kalur

Ey āḥiret ḥarāb tehīdir tevekkülün

Gel ‘arif ol ki ma‘rifet olsun tecāhülün

Hayber günü babasını şordı düldülün

Mātem mi hemḥāne-i sedr olmasun bir kimseniñ

54a

Vardık darsa-i ‘ādetine yāri görmedik

Girdik behište hayf ki dīdārı görmedik

Böyle ol kimse dimez yoksa saña hoş geldin

Girersin belki nāgeh kanına bir bī-gāne her gül

Ꞑuşura bakma gel ey serv-i ser-bülendim gel

Derd-i dili söylenmeyecek rāz şanurdım

Devri hoş geçdigini cemden işitsem de hele

Bu edā meşreb-i eyyām degildir bilürem

Başıma ol hümā benim şalmanı sāye neyleyim

54b

‘Arz-ı kālā-yı ketān eyleme meh-tāba şağın

Münkerān-ı cezbe-i dīdār kāfirdir bütün

Gül mevsimi güllāb hem olsun hem olmasun

Dedigim zālīm hunh̄ar degilsin de nesin

Mirāt içinde şūreti ārām şanur gören

Böyle şeylerden bekm kaçan olduğın bilmez misin

Ka‘be-i kūyînda matlahb‘ah olan mecnūnlarıñ

Ekşerî hâcı pişmân olduğın bilmez misin

55a

Bāde şaf olsun da zerrîn sāgar olsun olmasun

Derdimiz söyleriz efsāne kıyās eylesesün

Girme ol bed-mest için sen kaçane Allah ‘aşkına

Çok cilve geçer Mevr ü Süleymân arasında

Soğuklukda ger incānlıkda kâfirlikde her şeyde

Füzūn-terdir keşîş tağıla zâhid denk gelmezse

Çekme gam dest-gİR der Allah

Müreccāhdır şadā-yı nāye feryād-ceres şimdi

Böyledir erbāb-ı hālîñ meşreb-i rindānesi

Çeşm-i bed-endîş ki berkende bār

‘Ayb nümāyed honereş der-nazar

Ver hüneri dāri vü heftād ‘ayb

Dost nebīned be cüz ān yek hüner

Sa‘dī

Özi çıxsun o denī bedh‘ahın

Bed görür her hüner ü ma‘rifetiñ

Hüner yetmiş ‘ayrabıñ var ise

Hayr h‘āhıñ zikr ider neqbetiñ

Taḥsīn

55b

Li-nāmıka

‘İydiñ mübārek olsun

Ey āşaf-ı keremkār

Düşmenlerine qalsun

Ekdār bār ü edbār

Hācet-i tenbīh niyet-i nist arefe agāhra

Bahşet kitāben nā‘iben ‘an ziyādeti

Ve men lem yecid mā‘en teyemmüm bi‘t-türab

Diger

Ketebet ileyke min şevki kitāben

Ce‘altü merādehü mā fi fe‘vādī

Diger

Ve qad erseltü fikri fi kitābī

Velerani estemetül küntü ‘aynī

Diger

Şeref virdikce sîneñ bu nişâne

Nişân olsun devâm-ı 'izz ü şâne

Ger bir serv-i çeşm men nişîn

Nâzet be keşem ki nâzenîn

Sa'dî

Başım gözüm üzrede oğursañ

Nâziñ çekerem ki nâzeninsiñ

Taḥsîn

56a

Beyit

Hüyunu günden güne a'lâdan a'lâ eylesün

Her günüñ bir 'ıydıñ dü-bâlâ eylesün

Li-nâmıka

Söz anlar bir kişi gitmez kazāya

Anıñçün her қаза uğrar қаzaya

Li-nâmıka

'İzzet-i iqbālîñ olsun pāyidār

Kāmkār ol kāmkār ol kāmkār

Taḥrîz

Gerçe ferā'izi fenn-i celîl-i fiḫıñ bir bābından 'ibāretdir ama қavā'idinden ictinā-yı eşmār-ı 'ulūm-ı riyaziye bîgānelerine āsān degildir çünkü ekşer mesā'iliniñ ḫālî қavānîn-i ḫisābiyeye muḥtācdır binā'en 'aleyh fiḫahā tarafından şānına i'tinā olunub Nişfü'l 'İlm'ünvāniyla yād olunmuşdır fenn-i maḫşūsı tarzında ayruca tedvîn olunması i'tiyād idilmişdir mehām mehām kitāblar cedveller yazılmışdır nāsdaki şiddet-i ihtiyāc her muḫtediriñ gözine çarparak mesā'ili dürlü dürlü taşvîr kılmışdır hemān

her lisana naql olunub bir hayli āsar meydāna getürölmişdir lakin: Herkesiñ ef'āli ra'nā görünür kendisine: müfessir yazan muqaddem yazılana: her güzeliñ bir kuşurı olur: diye günā gün 'ayblar gösterüb i'tiraz itmege kalkışmışdır ibāri-i nāsda tedāvül **56b** idenleriñ ekmeli sirāciye bulundığından bir nice fuzalā tercümesine şerhine şitāb itmişlerdir amma maqşūd olan istifāde-i 'umūmīyeyi kemāliyle istihzār idememişlerdir işte o noqta-i mühimmeyi göz öñine alub imkān dāir'esinde ibrāz mahāret idenler içinde bu kitābıñ mü'ellifi Murādiye Medresesi Aḥmed ḥilmi Efendi kesb-i imtiyāz eylemişdir bedāyi ḥāne-i 'aşıra parlak bir nümüne daha koymuşdur Sa'yini meşkūr ide perverdīgār: Nemqa'l 'ānī 'Ali ḥaydar ḥākimü'ş-şer'-i Medinete Mağnisa 'afīyyü 'anhü

Takrız

Derd-i himemle ādem olur medār-ı 'ālem

'Ālim olur mükerrrem mükerrrem olursa ādem

Umūr-ı muşammemede aḥrar ehemmi meḥāmdır āmālde ihmāl ü emhāl memdūḥü'l-me'āl değıldir herkes ki vālidı himem ola şadr-ı merāmda kāmver olur kilik ü dil muşavver ḥal-i dildir: Sādıqzāde Mehmed Neş'et Efendi lem'āt ı yazub meslek-i kemāle sālİK oldığını göstermişdir: 'Ālem-ārā sa'idver ola. Nemqa'l 'ānī 'Ali ḥaydar ḥākimü'ş-şer'-i Medinete Mağnisa 'afīyyü 'anhü

57a

Ḥanya'da istināf a'zāsından Cevdet Efendi'niñ yazdığı Roma Tariḥine Yazılan Takrızıdır

Ḥāme ki şad āferīn ey şāḥib-i fazl-ı güzīn

Ḥabbezā açdıñ müverriḥlikde bir tarz-ı behīn

Baḥtiyār ol nām-ı mergūbuñ gibi her ḥālde

Müstefiz olsun kitābıñdan hemişe kārēin

Nemqa'l 'ānī 'Ali ḥaydar ḥākimü'ş-şer' fi Medinete Mağnisa 'afīyyü 'anhü

Ḳāle Resūlalah Te‘ālā ‘Aleyhi ve Sellim min iradi en yaḳre‘ul Ḳur‘ān felyaḳre‘u ‘aliyyü ḥamsi niyetin evvelā rızā‘allahü Te‘ālā veṣ-ṣānī lerdü’ş-şeytān veṣ-ṣālīşü li eskātüz-zünüb ve rāb‘ü li yenālī‘d-derecāt ve‘l-ḥāmisi li nūrü‘l-ḳubūr ḳale‘n-nebiyyü şalli m‘aleyhi vesellim min aḥaz Eş-şuhuf ve ḳırā‘etihi fe du‘āi bihzıl du‘āi Allahümme bi‘lḥaḳ enzeltehü ve bi‘l-ḥaḳ nezzelallahümme ‘azmi raġbeti fihi vec‘alehü nūran li başari ve şifāen lişadrī Allahümme zeyni bihi lisāni ve cemile bih vechi ve ḳubbihi cesedi ve erzıḳnī tilāvetü ‘Alī ḫā‘atike enāelleyl ü eṫrāfū‘n-nehāri ve eḫşernī mea‘ Muḥammedin ve ālihi‘l aḫyār bi raḥmetike ya erḥamürrāḫimīn

57b

Vemine‘l-fevā‘idü‘l mücribetü elmütakallika bi‘l-Ḳur‘āni‘l-‘Azīm bir dābbetin İbn-i ‘Abbas rażıyallahü te‘ālā ‘anhü innehü ḳale men ḫateme‘l-Ḳur‘ān bihzāt‘t-tertib ḳaşıyallahü ḫacetihi bikeremühü ve fazlıhi

Fī yevmü‘l-cum‘atü min evi‘l- Ḳur‘ān ilā āḫirü‘l-mā‘idetü ve fī yevmis-sebtü mine‘l-enām ilā āḫiretü‘t-tevbe ve fī yevmü‘l aḥad men Yunusi ila āḫir-i Meryem ve fī yevmü‘l işneyn minetta ila āḫirü‘l-Ḳaşaş ve fī yevmüş-şüleşā min ‘Ankebüt ilā āḫiri ḫayyü ve fī yevmü‘l erbā‘a min tenzilü ilā āḫirü‘r-Raḥman ve fī yevmü‘l ḫamsin min izā Vaḳı‘atin ilā āḫirü‘l-Ḳur‘ān ve ‘alir-rivāyete‘l-āḫiri min ol şüretür-raḥmān ilā āḫiretü‘l-Ḳur‘ān ve küllēmā ḫateme sūretü yaḳra‘u hazā d-du‘āi

Bismillāḫirraḥmānirrahīm

Allahümme leke‘l-ḥamd ve ileyke‘l müştēkī ve ente‘l-müste‘ān ve ‘aleyke‘ ş-şekālānehü ve ileyke‘l maşīr Allahümme vefḫnī el vahabe‘l ‘umur ileyke ve erzaḳnī men muḫabbetike naşīben ve iḳrāen lā muḫtācen fihi ile‘l vesiletü **58a** lā ḫavle velā ḳuvvete illa billahü‘l ‘aliyyü‘l ‘azīm ḫazā ḫatemü‘l Ḳur‘ān ‘aliyyü hazā‘t-tertib fel-yescüdü veliyyü yes‘el ḫacetihi feennehü yaḳdimü min maḳāmeḫü feḳad ḳaşı fī ḫacetihi inşā‘allahü ve hāzā mücrib fī külli‘l emür Filā şek fihi aşılā

Żabitleri aşḫabınıñ imzalarını ve müsevvedātu işāret-i maḫşūşen sīmḫānelerini şādī olarak tanzīm kılınan senedāt-ı şer‘iyye sālimen ‘ani‘t-tezvīr işbu sicille ḳayd u tedbir olunmuşdur

Fī 12 zi‘l-ḫicce sene 1205 Maġnisa Muḳayyed Maḫkeme-i Şer‘iyye Maġnisa Eşref

ḫatemet mu‘temeden limen Fevzī ileyhi emirü‘l sicil vallahü fī külli ḫāl linā kefīl

<u>biadedi</u>	<u>müverred</u>
729. assam defterleri	1492 ve namık-ı Őer'i
115. Beytü'l-mäle eaid assam defterleri	0671 senedât-ı nizâmiye
573. Adana ucetleri	2163 müddet-i senetü
4491 İ'lâmât-ı Őer'iyye	2
0181 Tescil Vekâletleri	<u>müverred</u>
	81 veââeik-i Őer'iyye
6089 Müddet-i senetü	44 senedât-ı nizâmiye
-8	
	125 müddet-i <u>gün</u>
	45

Kütâhya-Selanik-Mağnisa

58b

ı'a

enân derdi bedel dârem eger küyem zebân-ı süzed

Ve ger pinhân konem teressem ki meğaz üstühân süzed

Müneccim kevkeb ba merâ ez-beruc bîrûn kün

Men ân kem alı'm teressem ki zâne hem âsmân süzed

Li-nâmıa

albidde öyle yanık derdler vardır ki izhâr idüb söylersem lisân-ı niyaz gizlersem oraram ki hâfızam tâb-âver olamayub perîŐân alır ey kevkeb mün cemî batımızı borcdan uzak bulursın ben ol fena tali'lim ki alı'miñ mensüb olduı bor ta'allı asbiyle oraram âsmân yıar.

Tarîz

'Aıllan râ bâyed ki der arî kâmrânı dem-güzâr der herdân ân reh râ teşâhub dâr binâberîn mü'ellif in kitâb übâla ve üsn-i ma'âb 'Ömer ziyâeddîn der beyân **59a** i'tikâd-ı mü'minân himmet gerd ve kitâbe ez-sitâyiŐ medehan müstağniyet: ana

‘ayānist çü hacet beyānist: kārimaddu‘ā ve ez-perverdigārü‘l el atâ kalem ĩncā resīd ü serşikest:

Nemka‘l ‘āni ‘Ali Hāydar hākimü’ş-şer‘i fī Medinete Kütāhiye ‘afīyyü ‘anhü

Takrız

Heze limen men mine‘l-hidāyetü vuşlaten limen mine‘d-dalāletü ila mināhic es sā‘adetü ve ālihi ve aşhābihi ellezzīne fe-ezvā bi‘l-menānetühü fid-diyānetihi ve ba‘de filān ahsenü‘l-hadīş-i‘l-ba‘de‘l-Ḳurān hadīş-i resūlü‘l-menān ve min isnen nesīyyü bihi fekad ekreme nefsihi bimā yuhibbü Rabbihi istihrac hüve eḥādīşü‘l-Buḥārī ‘Ömer Ziyāeddīnū‘d-dāğıstānī fe-‘emmemü‘l mevā‘idü yerfi‘ü‘l mevākıl‘ü felleyse derh‘ü ḥayş cellet himmetehü

Nemka‘l ‘āni ‘Ali Hāydar hākimü’ş-şer‘i fī Medinete Kütāhiye ‘afīyyü ‘anhü

Takrız

Hāza‘l-kitāb bi-fazlullāhü kad maslāhat

‘Ayne‘l-merām li-nāfihi fevā‘ide

Yā Rāb sehl emürü‘l-ḥayrū‘n-nāzır

Bil li‘l-mü‘ellif kad-‘ametü ‘avā‘ide

Nemka‘l ‘āni ‘Ali Hāydar hākimü’ş-şer‘i fī Medinete Kütāhiye ‘afīyyü ‘anhü

Bī-dil

Dil rā bedel rehist derāyin künbed-i sipihr

Ez-rüy-ı kīne kīne dü ez-rüy-ı mihr mihr

59b

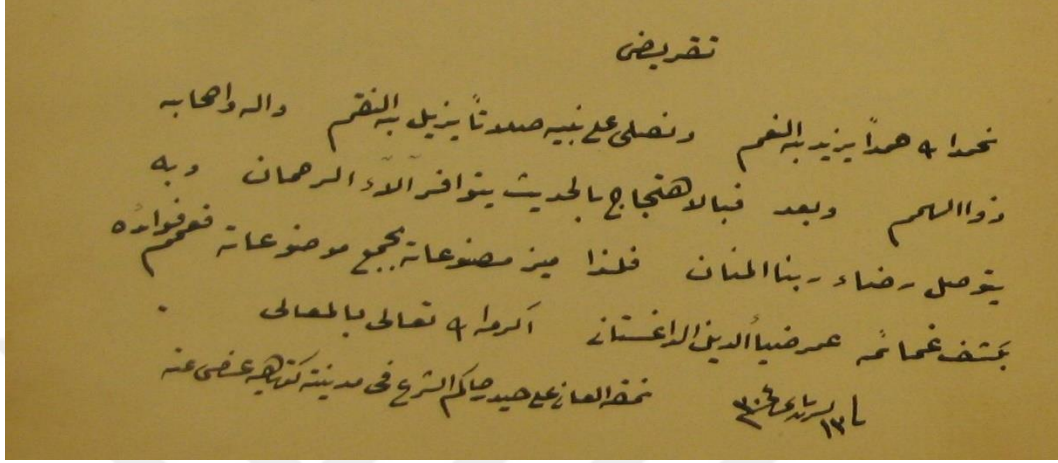
Takrız

Ahd-i celīl feyz-i delil cenāb-ı ḥilāfetpenāhīniñ terāḳḳiyāt-‘ilmiyyece berddir kemāl oldıgını vāreste-i ḳayd-ı beyādır cem‘iyyet-i milliyemiziñ mabihi‘l-iftihāri bulunan mütecezzān mevcūdeniñ āsār-ı bedī‘āları bu ‘aşır-ı feyz -i eşeriñ maḥşül-i ḳıymetdārı degil midir ‘ālemi, fenni bu ḳadar müdavenāt-ı ‘āliyye bu zemān sa‘ādet-nişānda şeref-baḥş ebādien ümmet olmadı mı ez-an cümle şevktāb şeref-nişāb ğıbtā fermā-yı edvār olur āsār-ı maḥbū‘adan bulundığı müselleme şıḡār u kibārdır çünki münderecātı

ḥatem-i risāletinden şādır kelimāt-ı ḥikmet-i āyātüñ bir āyine gerānbehāsıdır Felihāzā:
Sa'yini meşkūr ide perverdigār: neşidesiyle taḥsīnine mübāderet kıldı

204 Nemḳa'l 'āni 'Ali Ḥaydar ḥākimü's-şer'î fî Medinete Kütāhiye 'afıyyü 'anhü

Taḳrîz

204 Nemḳa'l 'āni 'Ali Ḥaydar ḥākimü's-şer'î fî Medinete Kütāhiye 'afıyyü 'anhü

60a

Beyit

Bāce ta'bīr vaşf-ı ḥālet mīkūnem hemsāz men

Hiç lafzı derād ey īne neşīde em

Ḳıṭ'a

Enā müştāk ila ru'yetiküm

Ya aḥlā'î ve sem'î ve'l-başar

Keyf ü enaküm ve ḳalbi 'indeküm

Ḥāli fīmā beynenā hāzā'l-sefer

Bir kimseneniñ evlādı olmasa yaḥud olur da anası ḳarnında telef olub saḳaṭ olsa yaḥud zuhūra gelüb bade şehr o eş-şehrin telef olsa pāye kim getüre kırk bir yalın ḳat Flenk ipligini bir ḳulac taḅlında fitil idüb ba'de abdestle şalāvāt-ı şerīfe(11), iḥlāş-ı şerīf (11), fātiḥa-yı şerīfe (11) 'aded oḳıyub şevābın mürşidleriñ gavşü'l-a'zam ervāḥ-ı şerīfelerine hediye eyleye ba'de ol iplige kırk bir ḳatdır eline alub süreten ya eyyühe'l-müzemmil kırk bir kere oḳuya ama her oḳuduḳca ipligi baḡlarken diye ki

bağladım Allah'ın izniyle hazret-i pırlerin himmetleriyle diyüb ipliği dügliye her okudukça böyle düglemeli kırk bir dügüm tekmil olduğda ol hātunuñ beline üç ihlāş okıyub bağlaya tamamen bir seneye kadar belinde tırmalı ba'de müddet haml tekmil olub vaẓa' haml iderken ol bel bağına kabla kadın çözüb deldik boynuna bağlamalı on iki yaşına kadar boynunda tırmalı ba'de çözüb bir kabre defn itmeli vesselām ve daħi çocuğın omuzına bağlanacak nüsha me'a'l-talem budur

60b

Tersā peri ve kāfir peri ve cehūd peri ve müğ peri ve çerkes peri
Ve 'arūs peri ve habes peri ve zenki peri ve gürci peri ve sultan peri
Ve bāhbāh peri ve tevk-el-ħandan peri

11155

(Ha ma fi 51115)

Bu daħi Şeyh Efendiniñ ikinci yādigarı budur ki ba'zen şıbyanlarda ve daha büyük kimsenelerin yüzlerinde ve başlarında ve kulaqlar ardında şulıca sivilciler çıkub gıtdikce yarılır şulanur ana nas miyānında çakma ta'bır iderler bir kötü çıbanlardur bunuñ için şabaħdan ac karnıyla oturub ihlāş-ı şerife(2) fatiha-i şerife (2) şalāvāt-ı şerife(10) okıyub şevābınıñ şahibi olan 'azizlerin ve perilerin ervāhlarına ihdā eyledikten soñra şu beyit üç def'a okıyub çocuğın gerek yüzüne ve gerek başına ve gerek kulaqları arkasında olan yarasına tüküre bi-iznillah kurıdır dökilür üç def'a okunacak beyit budur: bedem seyyid ihvaned mīri Musa-yı büt günü: bedem seyyid seyyid āhvend bir rahmet büt günü: üç def'a okıyub tüküre mücerribdir. Şeyh Efendiniñ bir daħi yādigarı budur ki beyān olunur bā'zen hātunlar vaẓ'-ı haml iderken hırpalanur haml-i vaẓ'da çok şu'übet çekerler hatta ba'zen çocukda ve hātunda **61a** telef olur ma'azallahü Te'āla bunun için şu iki şoran hāmılñ vaẓ'-ı hamlin emmāre ve ağırları zuhūra geldikde bir arşun uzunluğunda ve üç parmak eninde iki arşun şu dökmeden mücerred emālikan bezinden yırtub bu vefk şuretini bezlerin ortalarına yazub haml-i vaẓ' idecek hātunuñ çıblak baldırlarına yazıları tarafı çıplak bedene gelmek şartıyla kabla kadın bağlaya vaẓ'-ı haml çıkışdırub mühletü'l hüsul haml-i dünyaya gelür bi-izn-i Ĥudā yazılacak şuret bunlardır

L	s	s
L	h	se
mu	eble	v

L	su	'as
L	hata	Allah
mu	2	3

Şeyh Efendi bu üç yādigārı bir kâğıda yazub üçünü de bir kâğıda derc eyledim

kuḏazente ve eczet kemā icāzlı şeyh

es-seyyidü'l hācī īşān hādiyü'l Buḥārī

min evlād-ı emr-i gülāl raḥmetallahü Te'ālā

eczetü hekezā ilā nā'ibü 'ş-şer'

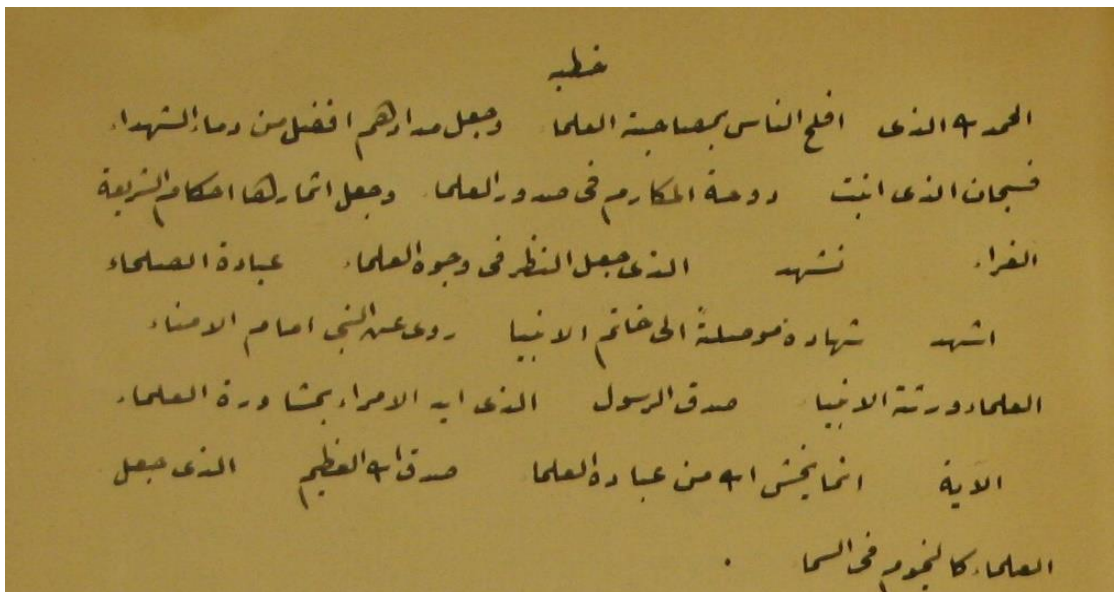
fī maḥrūsati Kütahya ve hüve

'Ali Ḥaydar 'āfiyyü 'anhü

'Abdullah Ḥasan

61b

Ḥuṭbe

İcazetnâme

Bismillahirrahmanirrahim İkra ve rabbuke-l-ekramellezî ‘alleme bil-kalem ‘Alleme-l-insâne mâ lem ya‘lem âyet-i kerimesi mefâdınca ‘ilm ü kalem ile insanları tekrim iden perverdigâra hamd ideriz men ketebe Bismillahirrahmanirrahim *fe hasene ahsenallahü ileyhi* hadîsi mevâdınca hüsni-hattnî câlib-i ihsân-ı ilâhi oldığını tebşîr iden resul-i Hudâya şalât okuruz ‘aleyküm bihüsni’l-hat fe innehü mefâtihü’r-rızık kelâmıyla şan‘at-ı kitâbetin isticlâb-ı erzâkına medâr oldığını gösteren cenâb-ı ‘aliyyi sâ‘ir aşhâbı tarziye ideriz haķâyık-ı hatta vukûf ta‘lîm-i üstâda mevķûf bulunduğunu Mustafa Muhammed nik: şive-i hattı tahsili çalışarak: mürşide ihtibaçtan ârî olduğu anlaşıldığından yazdığı şeylerin âhiriñe ketebe vaz‘ma icâzet verildi.

62a

Kâtibü'l hurûf ‘Osman Nuri’den o da ‘Ali Hilmi’den o da Hüseyin Hamdi’den o da ‘Osman Zeki’den o da ‘Osman Haķkı’dan o da Mehmed Hayreddin’den o da Derviş ‘Ali’den o da Hâlid’den o da Mehmed’den o da Derviş Mehmed’den o da vâlidî Muştafa Dede’den o da Vâlidî hattı işlâh iden İbnü’ş-Şeyh Hamdullah’dan o da Hayreddin Mer‘aşî’den o da ‘Abdullah şayrafî’den ümmü kitâbetden Cemâleddin Yakût müsta‘şimeden o da İbn-i Bevvâb Ebu Hüseyin ‘Ali ibn-i Hilâl Bağdâdî’den o da İbn-i muķallet vezîr Ebu ‘Ali’den o da hatt-ı küfyi taḥvîl iden kibâr-ı meşâyiḥ-i şüfîyeden Hasan Başri’den o da Eseda‘llahü‘ ğâlib ‘Ali İbn-i Ebi Tâlib ile ‘Osman İbn-i ‘Affân ve sâ‘ir-i aşhâb’dan serâ‘ir hattı aḥz eyledi rahmetüllahi ‘aleyhim ecma‘în dîn-i dünyâye şeref-i ‘uķbâye fâ‘idesi olmayub zalal ü hızlâne bâdî olan ahvâl-i aķvâli ketb-i taḥrîrden ḥîn-i kitâbetde taḥķîre bâdî olan evza‘dan ictinâb itmek sırrı ketm idüb aḥkâm-ı diyânete ri‘âyetle za‘afâya mu‘în-i emin olmaķ adâb-ı kadîme-i kitâbdandır böyle olanları feyyâz-ı kerîmü‘ş- şeref-i iķbâl ile kâmrân eyler Cenâb-ı Haķ cümleyi dâreynde baḥtiyâr eylesün Amîn Nemķa‘l‘ânî ‘Ali Haydar ḥâķimü‘ş-şer‘fî Medinete Kütahiye ‘afi ‘anhü

Meşreb-i temennadânî

Virken Hudâ eyülüĝe

Sâķi benga bir ayag

Öldürme çok ḥımâr-ı dimn

Taze kıl dimâĝ

62b

Terk itdi hanümānını

Dīvāne oldı şağ

Ol dem tecellī gördi

Yürekde kaldı dāğ

Tālā mekāne yetmedi

Cān taqmadı ferāğ

Çeksem bir āh derd-i birle maḥşeriñ yanar

İtsem fiğan bulağ kurup kevşeriñ yanar

Kaç āsumān kaṅğa şın peykeriñ yanar

Ey Cibrīl şakla öziñni periñ yanar

Bī derdsin pirişte şanu ‘aşkdan yarağ

Bağrım şikāf olayu Muḥammed yetim itmiş

Raḥm eylemağ yetimge şavāb-ı ‘azīm itmiş

Bildim ki çok adıñnı birisi kerīm itmiş

Ya Rab heme ḥulkğa luṭfuñ ‘umīm itmiş

Bizden günāh kıлмаğ o senden bağışlamağ

Eli bī-mekān gönül odıdan senge dād eyni

Bebekdir adıñnı şām ü seḫerlerde yād eyni

Li-nāmıka

Sehm-i kedere me‘āil oldum

‘Arz itmege ḫāli lāl oldum

Ālām ile bī-mecāl oldum
Taşvīr idemem ne hāl oldum

Bīçāreyi gel himāyet ile
Luţf ile yetiş ‘ināyet ile

63a

Bu gamlık gönül ney seni vişāliñle şād eyni
Ey māh nāzenīn seni gül berge bad etti
Tenimi akar gözüm yaşı hicriñde çün bulağ

Sen sen gönül mennāneli ey māh-ı dil-firīb
Derdim ney itsin ey mihrībān-ı şabīb
Dāru-yı rahmetiñ ney banga eylügüñ naşīb
Gülzār-ı bāğ-ı hasende ey cān sen ‘andelīb
Bülbül gamiñda olduğı ferāğında kalmadı zağ
Ey kadir-i kerim kerem-bağış-ı zü’l-celāl
Raḥm it bu haste hālime ey şah bī-zevāl
Geçdi tamam ‘ömrüñne birle māh ü sāl
Ez-yār-ı gam yükseldi kadem oldu çü dāl
Bu meşrebiñni kıssa derdriğa sal kulāğ

Murğnānī ‘Abdü’l-ḥālīk

Ḥaz bu zemān ü medār dilā
Ḥüdāvend-i dāniş bidār ola

Tedābir ŧinās mekārim pezīr

Bi-şadr-ı muḫāfil ki vālā serīr

Beyit

Şu ‘lerā der h‘ab-ı dīden sīm ü zer ta ‘bīr āvest

Zeyn sebeb behmide şod esbāb dūnya āteşest

Şu ‘leyi rü ‘yāda görmek sīm ü zer dirlər fūḫūl

Ol sebebden kār-ı dūnya āteşīn seyyāledir

Taḫsīn

63b

Bezirgān-ı kişveri şenā-ḫevān o

Zarīfān-ı zīver hal-beyān o

Bevesteş çe kūyem zarāfın merām

Zīredmend perver-i leṭāfet benām

Ma ‘ārif-liḳā vü ma ‘ālem sirīş

Serāpā miyāmen bedāyi ‘ revīş

Sezādār medḫ est ki dānā nevāne

Bir eşrāf-ı belde bu dād tırāz

Ḥudā-vend bī-çün ser-efzāneveş

Bi-ḫıfz ü ḫimāye nigehdārveş

Besīdir sālīş bi- ‘ izzet bīdār

Dıraḫt ümīdeş bi-rif ‘ at bīdār

Zehī zü-fünün zehī pür-fünün

Ki rüy-ı ‘ ad-veş şod Nīlgün

Zamīrimizi dirāşşān tūyi

Ferīd vaḫiddir ezmān tūyi

Sühāndān nādir besī müşikāf
Ki ezīd küşādeş bi-dāreyn mu‘āf
Ahkemü‘l- haķimiyet şod sāyedār
Hemīşe bidāred terā pāyedār
Eyāmīr dāver beħūbi şinev
Şināsa-yı ķaderim cüz-i Allahdur
Benī rüy-ı tab‘ım būd iştiħād
Muħabbet mevdet şod ez-diyād
Cüvān-ı civānmerd ferħundeyi
Heme resī to būdī pesendīde rey
Hasudanet şūde yekser pābend
Muħayyebānet şedh yekser bi-zebūr
Bidevlet civān ü bitedbīr pīr
Ki yezdān kenādeş zi-rūşen zamīr
Çü nām mü rīhidir derāset
Ber men rumūzat çü ħaydar serāset
Çü kūy-ı be-ķūy-ı sezed mūrūra
Bekü murġnānī bi-raġbet revā

64a

‘Abdurahman Cāmī

Dil-ħūn ü cān fiġān ü ciġer reyş ü sīne çāk
Hem ħod bekü ki çün nekşem āh derd-nāk
Bīmār-ı pürsiş beken ey yār miħribān
Ki üftāde em zi hicr to bir bister helāk
Alūde gerd-i dāmenim ez-ħūn dil sirişk
Vāh ħasretā ki ħaşıyyet ayn dād ‘aşķ pāk

‘İtır kefen zi-ḥāk dōrt ger dem arzū
Aḥirbīn ki mey-i berm āyin arzū bī-ḥāk
Buveyt ŧenīd ḡonçe gül hem ki mī kūned
İn cāme pāre pāre vū ān ḥırka çāk çāk
Ger pūr ŧod cihān heme ez-māh manzarān
Vallah lest-enzar tav ‘anālī sevāk
Goftem ki Cāmi zi-ḡam ‘aşḡ to müreddid ḡüft
Ger hem çü od hezar bemired meraçe pāk

Kezā

Men Cāmī em mered nīk
Amādem ez ŧen īk
Būse bedeh cān men
Duḡter-i selām ‘aleyk
Men duḡter-i sa‘id nām
Hergiz ne ḡūr dem ḡaram
Rīŧte bekün yalınmam
Mollā ‘aleyk es selām

Tefekkür eyleme ḡam seni iḡfāl eyler
Men āmene bi’l-ḡader āmīne mine’l keder

KAYNAKÇA

- AVŞAR, Ziya (2008), "Tenkitli Metin Neşrinde İmlâ Sorunu Üzerine Yeni Düşünce ve Öneriler", *Ç.Ü. Türkoloji Makale Sistemi*, Volume 3/6, s. 75-111. <http://turkoloji.cu.edu.tr/ESKI%20TURK%20%20EDEBIYATI/3avsarziya.pdf>. (E.T. 17.10.2021)
- AYDEMİR, Yaşar, "Metin Neşrinde Mecmuaların Rolü ve Karşılaşılan Problemler", *Turkish Studies/Türkoloji Araştırmaları*, Volume 2/3 Summer 2007, s. 122-137. http://www.turkishstudies.net/Makaleler/719871177_aydemir_yasar2.pdf(E.T. 17.11.2021)
- BİLGİÇ, Gökhan, *Mecmû'a-i Eşâr (06 Mil Yz A 1818) İnceleme Tıpkıbasım*, Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Niğde 2015.
- CENGİZ, Ayşe, *Mecmû'a-i Eş'âr (45 Ak Ze 194) İnceleme-Tıpkıbasım*, Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Niğde 2016.
- DEVELLİOĞLU, Ferit (2008), *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Aydın Kitabevi, Ankara.
- DİLÇİN, Cem (2013), *Örneklerle Türk Şekil Bilgisi*, TDK Yayınları, Ankara.
- DİLÇİN, Cem (2018), *Yeni Tarama Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu, Ankara.
- GIYNAŞ, Kamil Ali, "Şiir Mecmuaları Hakkında Yapılan Çalışmalar Bibliyografyası", *Selçuk Üniversitesi/ Seljuk University Edebiyat Fakültesi Dergisi/ Journal of Faculty of Letters*, Yıl/ Year: 2011, Sayı/ Number: 25, Sayfa/Page: 245-260. http://turkoloji.cu.edu.tr/pdf/kamil_ali_giynas_siir_mecmualari.pdf (E.T. 10.11.2021)
- GÜNGÖR, Özlem, *Mecmû'a-i Eş'âr Ve Fevâid (03 Gedik 18228) İnceleme Tıpkıbasım*, Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Niğde 2015.
- GÜRBÜZ, Mehmet (2012), "Şiir Mecmuaları Üzerine Bir Tasnif Denemesi", *Eski Türk Edebiyatı Çalışmaları VII*, Mecmûa: Osmanlı Edebiyatının Kırkambarı, Turkuaz Yayınları, İstanbul, s. 97-112. <http://www.turkishstudies.net> (E.T. 18.11.2021)

İPEKTEN, Haluk (2018), *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*, Dergâh Yayınları, İstanbul.

KIROĞLAN, Nagehan, *Mecmû'a-i Eş'âr (06 Mil Yz A 3553) İnceleme-Tıpkıbasım*, Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Niğde 2019.

PALA, İskender (2010), *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*, Kapı Yayınları, İstanbul.

SAMİ, Şemseddin (1989), *Kâmûs-ı Türkî*, EnderunYayınları, İstanbul.

<http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/> (E.T. 12.11.2021)

UZUN, Mustafa (2003), “Mecmûa”, *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi*, C.28, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara.

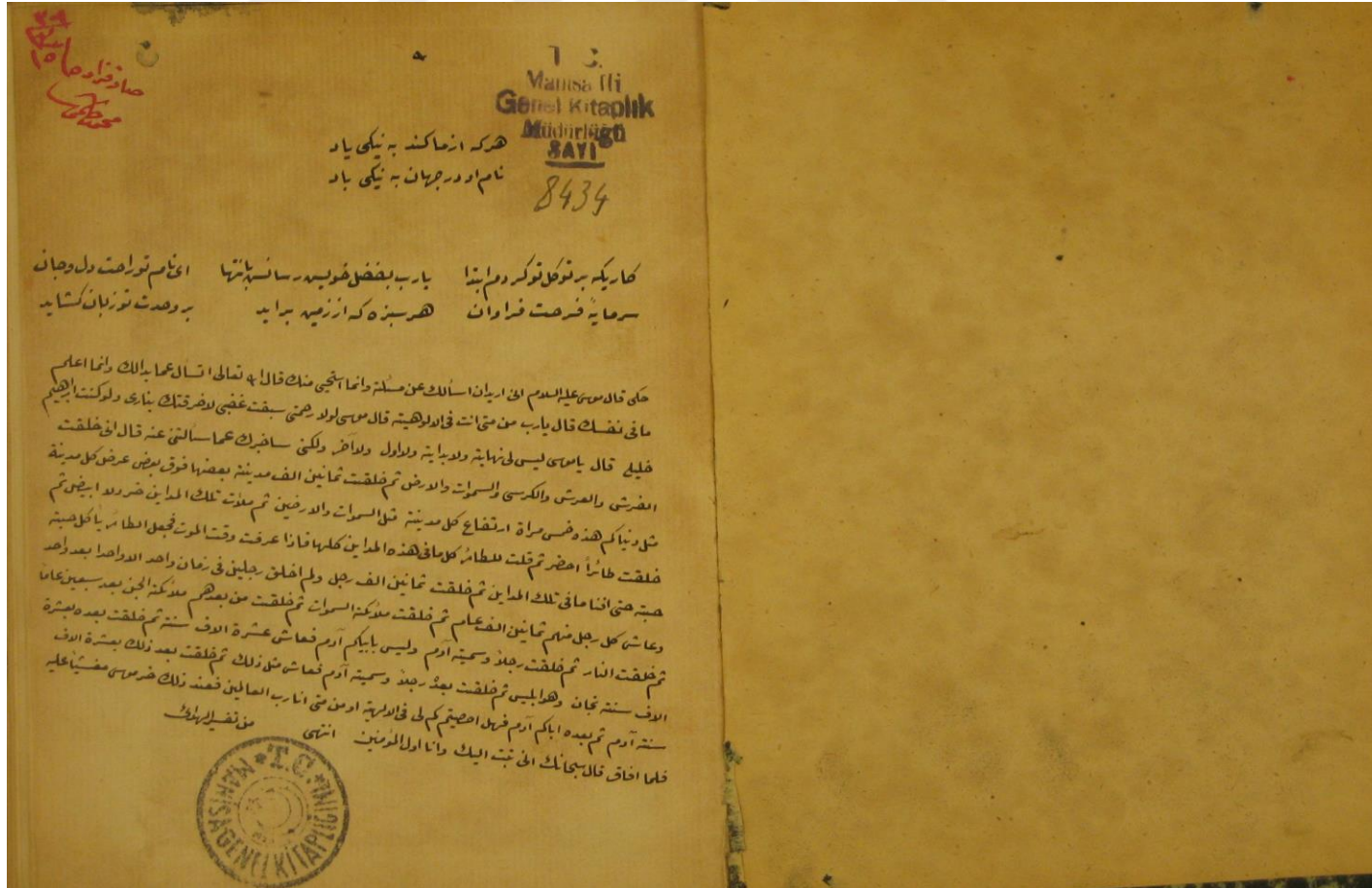

ÖZEL ADLAR DİZİNİ

Agâh, 9, 14
Agâh, 112
Ahmed Şerîf Râcî, 136
Bâkî, 63, 65, 151
Belîgî, 23
Buĥârî, 131, 190, 195
Ca'fer, 87
Câmî, 34, 203
Cevdet Efendi, 15
Cevdet Paşa, 14, 147
Ferhad, 37
Fuzûlî, 80
Gazâlî, 37
Haĥkî, 25, 120, 121, 123, 127, 128, 129,
130, 131, 135, 163, 164
Hasan Fehmi Efendizâde Ĥaydar, 158
Hoca Mehmed Pâşa, 13, 44
Ĥüsnî, 112
İbn-i Cehil, 160
İbn-i Kemâl, 13, 54
İskender, 6, 83
İsmâ'îl, 127, 129
İzmirli Şervet, 171
Kâmil Paşa, 13, 20
Kemâl, 66, 143
Kemâlpâşâzâde, 13, 44
Keykubât, 17
Kilisi Mehmed, 17
Leylâ, 70, 87, 89, 92, 93
Mecnûn, 37, 70, 92
Mevlânâ, 43, 177
Mihri, 136
Mîr 'Ali Nazîf, 63
Mir Gıyaseddin, 13
Mîr Gıyâseddin, 51
Molla Câmî, 81
Mu'azzî, 74
Muhammed Haşimî, 15
Musâ 'Aleyhisselâm, 16
Müstakîm, 156
Müstakîm-zâde, 55
Nâbî, 13, 23
Necmeddin-i Kübra, 14, 109, 110
Nevzâd, 102, 121, 122
Nizâmeddin Gencevî, 17
Nüzhet Efendi, 13
Ömer, 13
Ömer Hayyâm, 13
Ömer Hayyam Nişâburî, 13
Sa'dî, 183, 185
Sami Paşa, 13, 67
Semerĥandî, 36
Surûrî, 135
Süleymân, 79, 86, 173, 182
Şeyĥ Ĥüseyin Herevî, 164
Şinâsî, 132
Taĥsîn, 127, 183, 185, 201
Tevfik, 128, 129
Vehbî, 13, 22, 54
Yusûf, 26
Zâfî, 87
Züleyha, 70

TIPKIBASIM

1b

بارم باسمه انجمن تجار

۴	۹	۳
۳	۵	۷
۸	۱	۶

صاحب و جعلك و جمع صاغ جاننده اليه صول النيك كفن
 صول جاننده اليه صاغ النيك كفن بر دفعه يازيده بعد ه
 ر جمع صول جاننده اليه صاحب و جعلك صاغ النيك
 شهادت بر ماغني و قفلت بر چي فانه بصير و بيان
 ظاهر فاتحه شريفه بسمه اليه بر دفعه او قويه اليه فانه
 يك دفعه او قويه و هاهم صرا لفظي چي فانه ده لفظي ذكره او قويه

نك كيبات دفتر شد

بدون قاتن كسلك ايچون بدر نونك قان اليه السنه بازيه

اجزته لذاتك الكريم اذنا تاما افتم

كلمه محمد

نظام الدين كنجوي

از داغ هزار بلبل به از ضمن صد كيه كيه به

ترجمه

بيك قار غم دن بر چيل يوز خرمين اوندك بر كولا هله مقبوله

مکتوب با يرد جوهر تا عدك صول طرفنده اشغ كوتسي باره كسيده جوته اهل نجوم
 ان شخص لا شغال اليچ دبرك شكل مريمان قوسنه قائل اولدره

مکتوب تمام اولدره اوزرينه طهرنده خستنده بر باره ريك المكيد جوته اهل اكرم (انبو
 الكتاب فانه انج للمجاهد) بوره رجه مکتوب ايله مطلوب اولون زمانك خصلته رجه
 كوتريشد

مکتوب حرکه نو بيا ميده مكره كضيه بيتج جهاس خطن اولوب معان مقفونك اخلاص
 مکتوب اوله
 ناعف

معولت لطف خذاتك اعظم بر هاندر ذلك صبر محموديك با بيبدر

ناعف

كر كور در صعوبت ايشه جمال مال كوند زرع طرفه العينه حيره تنظيم ايه جم

لوكانه في العالم من دون ان تصير شرفا لكاف اشرف ضلوعه اليه

بیت
هیچ جنبانک بوده آساده اولسون اگر کدک هر آسان اولسون

نماغه

اهلبیدر برعالمده نری اهدام اولبه اولیری طوبیله دی هدی اهدام

بیت

قد با قدر دیگر دوناسود نورفزون کت دره بیا سود

رحم

قد ایله قدر دیگر فزونور نور جو عالجی طریقه روشنور

نماغه

نرخهر اولور فریاد الین فاصمه فانی اولور هیچ برین

کدی شاه ادرشمن یاروشر فاجیره طبع و باغ ملجا سر

کیمی مرک ایدر زینقت شکره کیمه جان درر طیرانه ایچمه

ایچون کیمیرت ایچمز اهرر بونکلر اولدیرر صفا ابرار

ماه

نظم فرس ایله تکلم ایله بهرام کور در بلوغت و صفاتی انده فتنه اولدیگی کی شعره
قیزچ اشقا - تکلمی اعتماد ایچی زبانه مزبورده دی اهدا قلم باری اولدر

طامل یا سا و صولک

بهر درم صانع کیم قدبلدر پر فوشان مقدم شاهانری تبریک ایلی اختران

نماغه

غم ابرشد کیم صفاقه فریادی ایتمه اخیبار - دشمن بخا و ایلر دوستی ایدر اخیبار -
دوستی غمدرن اولدیرر دشمنی ابرخیبار

نماغه

کدر فونر دوست کرم الین ای نزل ایتمه اصلا بر سیدین

مجت نالی اولورر غصیدن بلا اولورر اسیم و زهدین

نماغه

یکسنگ نایان طینت چون زنده جم برل ایکنه تیغ ز صبح کی بندیرد ایام

نماغه

عقولک دست تریبری بنش کسبار ارقه ایچون ابرای سر زود کوررر اوج ایلر

نماغه

کرم صلیح بودی ز افا در بیان آه بفضادی بنشک دهان

نماغه

شم الزیاض الدنیا دما فیلا عادت ناشیه فانظر با ایام

<p>بیت</p> <p>بود و بخت عدل ایله بچار اولمیه بلز عدالت برمودد کیم کفرنا اولمیه بلز</p> <p>بیت</p> <p>کوشه زانت ابری فیکر عدلی اولم خوشی نقره طاه ابری مشرب اولم</p> <p>بیت</p> <p>صوح بتمدر که اکا حالی عرصه ابریم آرزوی دل بچاره ندر سو بدم</p> <p>بیت</p> <p>موفت حفاک اهل لطف بجا بیدر عزیزک مایس مومرینک بایبیدر</p> <p>شعر</p> <p>کلوا البوم صد زنده اولد دایم خان علی رحمه زلفکم عدا</p> <p>ترجمه</p> <p>بجو آنچه دایم نوامروزت که فریاد دهد ایله امروز دار</p> <p>قطعه</p> <p>کرنقد وصال تو نازیم درین در خنده اگر وصال جسمانی بیت</p> <p>بیت</p> <p>بده ناست عیلا الکائنات قد اصابتا سروری نکات</p>	<p>شاعره</p> <p>ازم ایله دولتیه طلمد نقدشنت عطا یاه عینا</p> <p>بیت</p> <p>آه دشتی لخت نادر در جرات میوه او ما به آب حیات</p> <p>بیت</p> <p>چون کونسی کدوب برنده نوبه داغ چاره بود بر مقامش جز جریغ</p> <p>بیت</p> <p>دل پر در ده کبدن چاره جو اولد ای دخی طونجو بیض کوردم که عجز کندی در دین</p> <p>بیت</p> <p>چاره هولکها کیم در دین جسمانی بدن افزون اوده سرکشته دیم چاره بیچار</p> <p>بیت</p> <p>زاده طبعی اید صبح ایما هرکک رتبه استعدا به</p> <p>بیت</p> <p>کوزله که اله او مومرینک اولد ساکه آخر ابریشترست اولد اولد</p> <p>بیت</p> <p>اغتم بر دالریج سماوت السور اجنب بر الحریف ان سرد دغ الفور</p>
---	---

لما وصل يوسف النبي عمره في السجده فخارته ونبى انشأت في فراقه وارتدت اليه

هومي صديقي وعيني انيس	وخرى جيس وكفى وسادى
وليس طويل ونومى قويل	وعيه كيل بطول السبادى
وصالى غيات انا صبه ليل	سجان انارى فواري فواري

فاما وصل الى يوسف عمره كتب وارسل اليربا

انبنى اليقى وسوقه انيس	وخون بهائى ونومى سزادى
وربى كبر وخبى بسر	ورمى عزيز بطن السادى
ونفس عليل ونفى عليل	وآرى قويل ليوم المعارى
وجسم فوج وقل حربه	ونفس غريبه بلوالو رادى
وظلم عظيم وضوء صميم	وربى جرم قديم الوبادى
وصالى غيات انا صبه ليل	سوى ان انارى لسب المعارى

بيت

المه غريبك خذ رات آهن كبرم ايدراهن انك آهنى

بيت

آش غنم بنا روم اوله بولور ياشى	كوز باشه غريه اولور دم اوله غنم اشى
زوقى حقيقته آزار مرد اولو	خه هرايشه انجى نگاه

بيت

زمنه بيقادر وناجيزه ساد فلاك كفت خدان كه ايه نيزند

بيت

كلور ايه تقدير الهى	كرك عيشى حوسخ طومك كرك تلخ
نقدار مبرك دفعه هرگز	نكريف قادر اولور نيم تلخ

بيت

كل ايدم مزه گمكى فرخ افطار هوعبديه بركونه مجلس ايدم الله

بيت

مكلى نيت كه آسان نود	مرد بار كه هراس نود
ناجا هك خلعوه بوخندى بوشم	ادم فره صغ اوله كوتور بولور هفت

بيت

نا سادن باى دولش ابره زيب دكه آفانه مفيصح اولور بلدى ايتقاب

بيت

طعم شر شر به سلاطين جواب تلخ در باى نيزند

بيت

قويار بهى سلك هكلك نافع	خلعه اده سده بلا كه بلاذ
وار صيد شوى جهانه بهى زى افتاد	

بیت
 شول بیون کیم اولم صفت اولم بجهت اکر
 بکدر اول طوعیرین کیم قیبه انان برضر
 بیت
 شوملول که قناع باب مکللا
 اکر دی بیون هزار بکت بی
 شوی
 اخلاصه ایله در کمال ارم
 اخلاصه ایله در نقص علم
 عالمه بجه معارف الهی
 سن اریه کید لیبی
 کیم تقیه ایله در حاله
 نرضیح ایبور علوم جلیس
 قطعه
 مفرد واسطه روت ابله
 کوره مز کینی دیره بیه
 بیت
 افار در بای شویته هر مع صوی کیرین
 دهکته تنکی کون جبر کرم باده کلجیکه
 بیت
 صورت حال موثر بلور آمار دن
 چشم عینیه هر برکن ترا بیه در
 بیت
 برک درضان سیر در نظر هوسیا
 هر دره در ضربت صرف کردار
 مصراع
 دامن از دست بر رفت
 ای مرغ کج عیشه پروانه بیاموز

بیت
 از خدا بای مطلقان ای سربغا
 فوت شکرت نارد اجه ضعیف
 بیت
 کرم دورم اربطه قریب همت دوریت
 بیه دانا سبایم از شاهونه سنا
 بیت
 دولت پاینده باد ای هوسیا
 رحم کسه بر عجزانه معذور دار
 بیت
 تاب فکری دولت بر پایه تقیه ابد
 آب ای مقلده سینه روح رون
 بیت
 قدر نوبکت نشا از اول عقول
 عقل اندر شیخ نوشد بو انصود
 بیت
 افاب رفت بمابسه ماند داغ
 نایب باید از وماند چراع
 بیت
 چونکه کل رفت دکشانه دست خراب
 بوی کلر ارکه باجم اکللاب
 بیت
 چونکه کل رفت دکشانه در آستان
 نشوی زده بسی نیشل سرکستان

بیت

سازد همچو آن در جلای لر آتشالر الوی دریا خزلده

بیت

آزادی بربالین نعلین فادار ایغای آرم جازب نعلین بقادر

بیت

هفت زین نواند کند حاصلت ایله هندستان برود

بیت

هر چه دلم خولت نه آرد بسود هر چه خدا خولت همان بسود

بیت

نصیب اولسه کلوریم و عارفین نصیب اولم کبر آتک طبقتان

بیت

هر چند که از مودم اردوی بود سوریم مده جبر ایجب خست به آینه

قطعه

یستم سویدر باشنه دریم فاجه نورد آمدن

بر فاجه را باطله لدم بر فاجه نزلای رودن

بیت

هفت بند دار که نزر خدا و خلوه باشد بقدر همت تو اعتبار تو

قطعه جامی

ای لب بر خنده چشم ساقچه من غولها ای که زلفک از سده آینه بوزند آفتاب

نشسته می میده روی ترا غرنه عرنه باره ایچک کویور کللو کللو بون کللاب

مثنوی

تا و ساله طار شود تا جگرها خون شود

بیت

باینده بنیت دولت زور آمده از فاجه بنیت لکیر آتک

مثنوی

خیر سیخ ننگه بالانسج باینده ننگه

بیت

کت طبعان هر در اوج طهافت ای طبع نذر نیر نور صده بد شوی

بیت

صده کردی بشیر مردانه شسته کرده ز زسی بر عاکر

عربی

صبت علی لایسه بیت علی انصاف

بیت

آب در کونج و ما نشسته لبان بکدریم بار در خانه و ما کردیم بکدریم

بیت
 ازین به لیس روی امه قدر ناز بچست کز پیمان خود پیم برده بر جانم نهی
 بیت
 صور لبه آب حیات اسم زدک بر قس زوجه امی شناسی بخدا نایستی
 لبزلی دل سرفزی
 رنجسه رفته خیران طعم تیغ بدوات حوج بکردد خود زار شکست آبل
 بی دل
 نفس هر دم ز غم غمشتی بکنند دل بی نصیر امه و بر ز صهار امه جنبه باب
 بی دل
 بختی کی در دستخوا باز مدارد ز جویس ناخوشی نیست بی دل معانات و بی
 بی دل
 زنده که در کرده افتادست بی دل جا چه چست ساد باید زیننه ناست و باید زیسته
 بی دل
 شام پرورد غم با صبح اقبال چه طار تیره نفس سابع بیست بخون ترا
 بیت
 مه آن فرهاد شبی سک کفایتیم که آهیم امه قیام بیستون هوی سوخته

متریب خدای
 می بخور مصف بسوز و نشه اندر کعبه زن ساکت خجانه بسج مردم آری مکنه
 بیت
 بکعبه چه میروی دلبر در باب بنی زهار کعبه باشد بی دل
 صوفی الله بار صاه صلیک انقبه
 مردی شرع اگر برود سوا خور و آتسه و کردد در با
 فعل او اکرمت ازلی زن طلوع و ناسامانی
 بیت
 دانایم در بار رود عزیز و کورت لغت برن و بار که دانایم و عزیز
 بی دل
 بی زورده نمی خواهد بچل بر با ایجا بد سو بستی بکر دار دکن ایجا
 بی دل
 کس در بند غفلت مانع چون صفت بیجا دو عالم هر دی با زنی بیجوم خدیجا
 لسانقه
 نیقی حیفی بر او زده شیخ و بنو صفت لوبله شیخ ایم او زنده سه بر لیل و لیل

بی دل

بیدل زخم ماحضو بی ضربی خفتند / و سر خطه تصفیه زخم را طلبیدند

بی دل

فلک تکلیف دهنده کرد فدا حرفت / سه مهرت می بینم همی جمع همی محرم

بی دل

چه دلم زهت بیدل از تو نارمانک / بر سر طاقن خوشه اشاره هوسا برستی

بیت

بیانکه نصر اهل سخن است بیاراست / بار باره که بیارای بر باراست

بیت

آسمان بیجان طارا فایا سخن نید / جز بیخوشی آسان فروخت فصاحتی محکم

بیت

دل ز بیدل زهت در به کب سیر / از روی کینه و از روی مهر و مهر

بیت

ای خواجه در به جریان چرای خیری / روزان و شبان در طبع سپردی

بیت

سرمانه نوز به جریان چه گفت / دی هم کجاست بری با بیدل

بیت

بی ادب زهر کجا یابی با کوب / هر سب استامی شود از ضرب هویب

بی دل

اگر صبح بطلم نوست ز سینه ایگری / ز کرد سحر زهر در زیر کیمه در زناضرها

بی دل

مجوی بیدل عروج سرتوشه از کرب همت / موج باره نوانه است خطه زیر غرها

بی دل

شب عتبت غمبت غفت / زره کرباز بیکی سحر است

صائب

داد ز آفتاب به دل بوزن از بهر بیت / کف حاسن ایبه بود هر که در حیرت

همنشایای فال کرد اندر طوم ترا / صاحب ایبه میدهد هر که باد امانت

قطعه

بی باره میبوی نانوای بی دم / باره شود عقل و دبه در دل محکم

ایسین اگر باره بخوری میکرد / دو هزار سجده بیسج آدم

بیت

اه بی نا بتر ما را کم نکید / هر کجا رود بیت آنج در قطعات

بیت

سوختم از دست حرانان کوهها نشانی / باها خنجره ز باره برابر بکنند

بیت
عزیزم کس آشنای مکنه
آشنای کردی جدای مکنه
بیت

بدل نغمه کد امیه شیوع زوالت رعالم
نفس در خون بید و لفت پس آساید

بیت
بر وصف حدیقه نو حضور در لایه کشت
انسانه با ما شنا خواند و گذشت

قطعه
ضویان جلان سیر شده و کله رو بند
تارک بماند وصلی موبند
آن سوخته خانه که بطلب ترسد
خایه اصل جنبیا استن میگویند

بیت
یا چه اسبه عفت با محراب باغوس فرخ
با همدل عید یا بروی بار ماستاسیه

حضرت مورنا مالوف اولیغی نرسه لودن زلسج اولوب اختیار عیلت اینکله ره
زمانی نغمه واکا بر عیالندن نجات محکم بی حاوی نرسه لوس ترک اینکله یاک
سین حضور لرینه واریه سولان اینکله بر وجه اتی قطع بی انت در جور و نوری
رویت او نرسد

قطعه
سوت جام غنیم بی باره ویدانه
کفتم زنده چه خواهی که آقا سوزان
کمال با آسازده

من ایله مال تین ال المالی وکل ال المالی اولور سم من المالی وکل

ای توی کهوای تا چند جا رسید
ای صغری کس باغنه داماله
ای مطلق بی ریه عرش کشته ضیاع
تیرت بقول سارخ خط سوبی مفاکه
دیگر حکم طوفت بر اعتقاد سوح
کوبد تو خودت بر ده کسه حورده
نفس فایر کفته اینجا خیمه بماند
نفس نغمه عیال امیه بیخ سداخاله
صده اسبه دن نذائم حسنه جام غنیم
مطرب برن نوبی ساقه بده بر باله

بیت
الله ترا عزیز میدنم و بس
وز غنایه اندیشف مانند نو کس
الله هبیه زمان ترتم کیه
الله هبیه زمان بقدر بارم رس

بیت
سجان ایه بر غنیم بار نوبی
سجان ایه بفرست کسه فیکون
سجان ایه کس بسج طانوف
سجان ایه مراد حاصل کسه

قطعه
میروی گفت باید دل آگاه
چو ای که کردی چه غم کشی دریه راه
چو ای بسج را در برین سه نغم
که ایام میرونی که دلم کم

بیت
خداوند با لطف خود در راه اهل ایمان کسه
کسه بیخ و کسه ملا کسه بیخ و کسه
دین وقت که در کورم در ایذن رو برین
بفضل خود سولای او میزاید بر صد آت کسه

قطعه
ای صبر و ذوق و فایز غنایه
ای صبر فی نعمته و الحمر محروم
در نجیب فرزند ایسی فی نجیب
انکلبه فی محنته و الیست محروم

رباعی
 یارب زضا عظم نونکر کردن
 وز نور بقیه دلوم ز صور کردن
 اسباب منی سوخته سر کردن
 بی منت مخلوقه جسد کردن

رباعی
 یارب در خیل کبه طاهر من مانند کما
 محراب و زبر باد کرم من چون اهل با
 موی سبهم از کرمت گشت سفید
 باحوی جفتم روی سبلی کن در روز جا

نظم
 نهانهای عمرینو بار اهرار ک
 هر عینا و عینا در عین صفا روز
 روزی هر عینا و عینا صفا ک

رباعی
 هر چه یغایر به بر دیگر سخته عالی
 هم نه در به سر کوبی در باد الیه

بیت
 هفت از اول سبده فاده کلن کویور
 احتیاجا حواصه اولی افعال چاسه

نظم
 چه که جهل وقت کله غری اما
 سدی اول به نرضی ایدو که غری
 اما محض کس زنده کویور فاعل
 کبر حال عصمه اوله اسمه زانسان حال

نظم
 باری با جوده دلوسه سوکله
 از غوبه بیلوی بو بفا لدر
 بشعر
 بشک زده غنایه لایس بهتر هزار یادشهی

بیت
 هر کس از با یام جوید
 طاعده هرا سلام کوبید

قطعه
 خرد را کفتم از نصف ز می
 عجب زایم ز کشت من دعاس
 خرد کفنا که بل از اهل آن بیت
 دلگه ز منبه صد عجب ز می

نظم
 که هر نا بخی تریسه ایوی خورشید ایدم
 فلک سیکله بر من سر وی آوی تیردن

قطعه
 برهنه دید سر لاله را در شمع گفته
 کلاه سبزو وز باد صبح چون افصاد
 جوایه داد سوسمه مدنو نشیدی
 زبان سرخ سر سبده کفنه بر باد

بیت
 چه کوبم که نالقمه تم بیز
 زبان اند دهان یا سبان سر

نظم
 بوبله لرجهویه رخصت و بردی توی سخته

قطعه
 فریاد ز دست فلک سفید نواز
 سر زده بخت و کلا زده نواز
 تر کس از برهنه که سر افنده بیسبه
 که چه برهنه هر بر پوشیده بیاز

بیت
 زرا که بر فاک ریزد هم زیت
 خرا که املسی پوشد هم فرست

داد از دست فلک با بفری / از دم ارم نامه آری
هر کی سرف بود قرونه جفاک / هر کجا خبری بود برادره سرف

قطعه منثور

بارب بر در خنده تکیه ظاهر من / که خجای وزیر و باز هم من
چون اهل بنا / مانند کدا
موی سپهرم از کرم کشت غید / با صوی سفید روی به هم من
دریم امید / در روز جزا

قطعه

بارب ز شاعرم نوزادگر دان / وز نور بقصه دلچم نور کردن
اسباب صد سوخته سر کردن / بی منت مخلوقه بسد کردن

نظم

سدر با تقدن بظا بکر عفا / یاره جانم دیان این چه عفا منصفه

صیغیات النبیة

ای بادش خند اظلم مجن / فخر تو فلک تکیه کشت عرسه معد
ای شاه تلخ سوسن راه یگان / شهباز دلی طائر ادع قند
فای تو فلک نعل سمن در و خور / ملکت نعلک نا افره زود عبا

جهد نه مقصودی بر امارت مختلفه / و برمه رخت نفعه زدم غری اکریت
توبر و غمه با صبر از ضم اربور از درها / صفای خطره بر بونه دل با حیره غم طوطه
شمی کو یکم با آمدن با نه روی پرواز / ریزه المی آله که حلیض زحمته اوسو ف
بوجلیس بویه فالخر مسته نحو اولور اهد / ندوسه عرضنه حاجت بونه دلمه سه دل آلاه
لقد زمان دست دل ز صبه فرصت کبر / با عذنی بو تره ال اهل کوب روز اولم کبر
در عه پرده ده اسرار دار ظهور ابره جا / کتا و نحو دل قاری بر بزاره ده
اول طبیب دل و جان ابری مزاج کوی / بوی ای همه کوی دل در کیم در مان است

نظم

بوسیم در بر مرده دبره ناز دم

ما ان توجدهم بصوت نر معنا

هون فاصلا بين بود فاصلا ما

هذه امره اشتغال انيك سعادت ارض

عون رباني ظهير و لطفه بزرگي معيه

ياك طيفت اوليانه هيچ اولوين اعتبار

اولاده عالم رب اربانه رهبه استرا

چنان سرتك بظا بين الخزند

بظا بين الخزن اوليك بويايس

تبيه

شدت كدر قدا اديار لوه رنگي اورون انبا بربده اورجه كوي كوي كنده

ايكده شوي اوكني بلكي ساه سزه و باسندزه قمرني نس ابد اغرض

و درك سرب شيبه كزبه بكنده مكنه درك

سوز

افكار ده كي اقتداره اخيار لعلك نفوري بوقدر ابوعنه ابوعنه

لناقمه

ناهيذا اترم كه بوكتايم قالون كيايا كار بندك

اولرجه مصداق ككلاظ برضا لهره در اميد سندن

بدوح

ضميمه ابله كوزل طرز دره بويايك مفاصنه و با فضاى واسع مفاصنه بيجه جفتن در

سئل زاده وهبي (بعضيدري نام خدا بدوح) (بويايه طانه تركند بدوح)

تسيه سبله شكور لفظك اسما لربون اولر يقين دوران علم شايص مستقيم زاده

لفظ زكوره حفته قزبه مفاصنه و ظلمت قزبه سبب انراصي رامور جنبه نك

باري انفاصي اولنه اجماع مستفدر معناه مطلقه كه جيب دور دور در ابراهيم

ترقا ايزد اولور بديك الفظ مرغوب دن اولر يقين تايبه ايمده منظومه

ابه كالمه كويديون بو قطفه ده

اشان شوبه قياصه شبي اسناد

بدوح سنده ديكلويه و اجماع

اكر روحلا اوله با خود جسي

قوسه حوكلا بيل بويايس

مستقيم زاده قزبه مستقيم كوسه سنده

نوع العبيده كويديون

اه شانه علم سازنا انفضاله

فتيلك فليلك منه لاهوال

وضع ملت البدوع فانفا

وزو زنه عليه طوفانفا

قطعه سن وبنه سحرى عربى ابنه رونه كوره ايتان

ان كنه با مليه فخرى امى

فانا الوهمه الوفه البدوع

سل ولاة العزم راجه انا

ما سكت ارضى فانت الصب دوع

قطعه سن كذالك بدوع لفظه فتمدا بر كنه اولين تيمبه ابع بوز بوقه بعضه

ارى فخرى اصحابك بن بابو اله لرك اسن اولين كوشند

بيت

ايستون بويارنه كرولا - بخيا - وطاطر و برقا -

بيت

مكويه جان قزى نواسه بسوى سه - كقمه كدرسيم صبا ايرجه سه
يا اسنان بجر خود شيد خود سوفا - باطرابان شك زاره خنده سه

بيت

بربطه ايله بولنده مشابره هههه - نوبه بوقه عتوده اور و باجمانه

لنامه

ما هو المطور في هذا الكتاب ثابت المضمون في كل الصواب

قال الشيخ الجزري في تصحيح المصباح قد تصف الكتب و طيفت من السبر والنور في دوقه
على قد عمامه النبي صلى الله عليه وسلم فلم اقفه على شئ حتى احدث منه التوبه انه وقف
على شئ من كلام التورى ذكر فيه انه كان له صل الله عليه وسلم عمامه قهقه و عمامه
طوبه وان القهقه طانت سبعة اذرع والطوبه طانت اثنا عشر ذراعا انتهى ونظيره
كلام المصل ان عمامه طانت سبعة اذرع و طافا صبه غير تقييد بالقهر والطوبه ابع اعلم

تصحيح السماع
لعلى الصارح

بيت

اى شمساه جهان وى نوبه عجزه مكنن - همه ايله اجلد ايله عيرك اوله برصفت

مضارع

دوشمه زنى نمايه احتياطه ارفقه سه

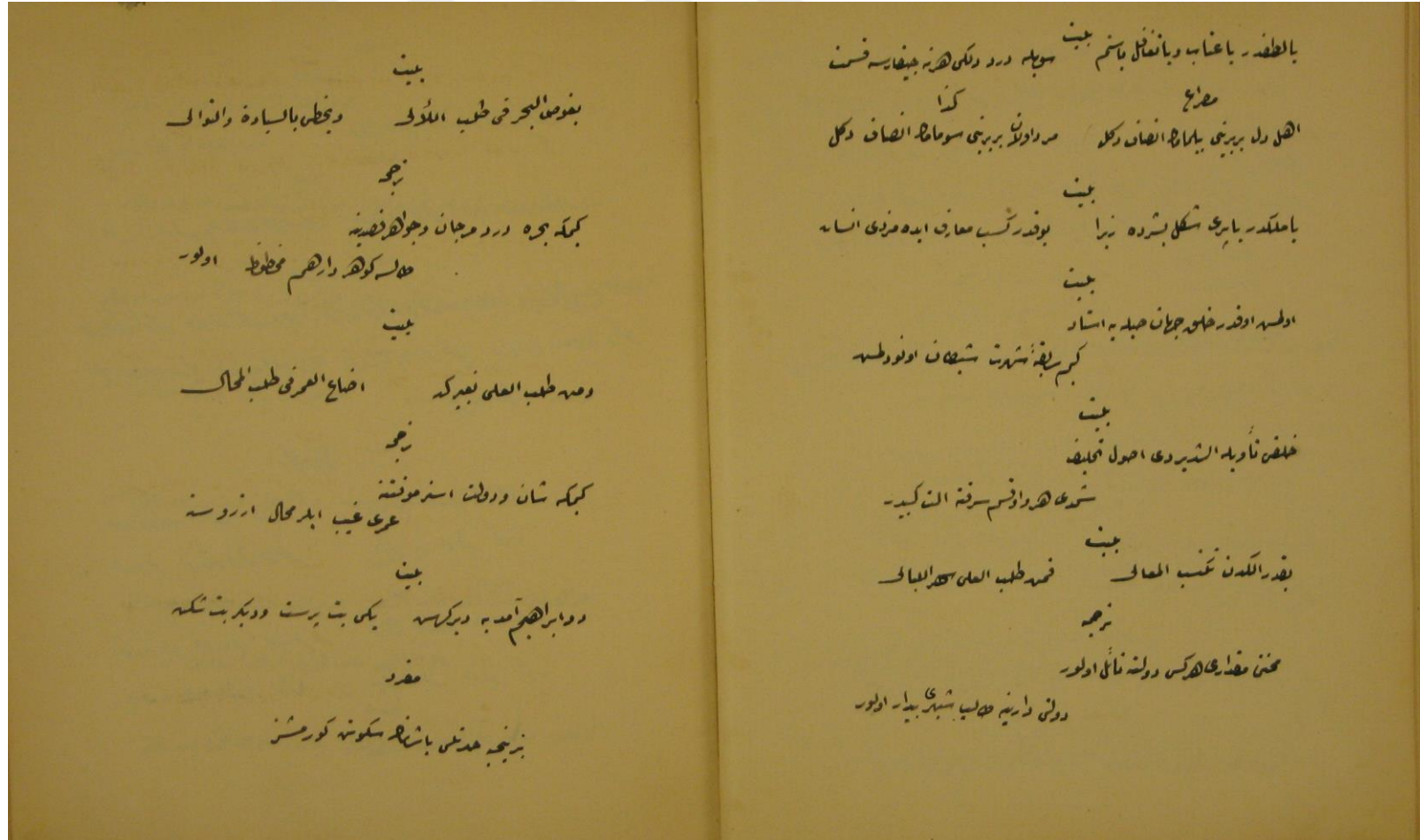
{ هر كس بروردى در دره آساي بكنده آب }

{ بس طوع عجب لازم ايمه وقت زمانست }

{ بنده خفته بگوسه انوارى برود
لطف كه لطف كه بقاء شود حلقه بگوسه }

مضارع

{ بوبله في حاله وكلاى كور و بكم صواى عشوه }

صل
قوتك عینی ستر این نوید

نماض

طبعه بایزید بوزند قدیمه اعلا بوی نوزادین وطنه بخیزد برعلی لطف
کویسون کورمه در بیان بوزند برین کجف ایلیجه تجسمه حیدر دیرک لاکدر لطفه

نماض

الانوج برزده بوسه طور صبه جایت طور بولسه کنده
خونکه حویزه کنده دیرک بس لاشان الامعی

خطبه

طبعه صفریه ای ظلم سحر فریه جینا ابدک باره سلکده نویسه
تجیار اول نام منظوم کجه خواره مستقیم اولسون کالاندن هجیه فارسیه

منظوم بریناروب سله مطوعات مدبر زلفه انصباک تقدیریه

نماض

هلب مزین دیرب دانی فلون شدار نسه دار اینسون بوسای غزلکار کلام

نماض

برادر سالک هر آنتن حوشته دار اینسون هوبوسا دانی تشریف ایچون فلون مدار

نماض

هوبوسای اینسون دانه ایچون بریمینت

نماض

سالک اجزین بریمینت اینسون خدا

نماض

سالک اوقات پروردگار اینسون سجد

مطرح

افتم حویزه صحنه دشم برقرار اینسون

بیت

باخی اولسه هجیه باخی یاریک اوله جملسه صاحب

نماض

استولطفه یار زهن کردگار اینسون دانه ایچون غزلکار

بیت

دخ کن اید صده اید زه نایاب صباحت بفضله لایحه بفضله صباقت

نماض

بشخصه که حویشه سنی البیه البقاد بهیج کیمه انا باب اور اولوب سوندره من

کلام

مقالی کویدم عمرده بر نظر ایدر و کعب
 فزار برضا دنیا بر آناج که مطرب
 فزونی حبس و نفس قدر و نهوسه کور و کعب
 جلالت بر بلا سندن بطا بر و من فکند
 سربک تخن اقبان کعب با مال انیم
 همتی سلکده ترک اولاد و عیان انیم
 عیان تمدن مغز کند و لذت انفصال انیم
 سمان و عزم حال دنی و نیامن فالتد
 مطربانیم به جان و بریم خلقه خدیش
 فطاطک قابل از طای دایم فکند
 دنور بر کونم کلیده سب فیه صحت
 کمالک سنک فدی قاطب سبک فالتد
 دکتر فدی زرد در مستقر استی فالتد
 دلایل دایم اولی بکده بر دعوا فالتد
 دیوان معلوم اولی در صفی فالتد
 اگر بیول از سبک کهر استی انجان فالتد

معنی و معنی

چون که کبروم کلان نرم جلا
 بک صورت قوری بنی اوضاع فالتد
 فاسد و فتنه فتنه ابر کبروم
 استاد هم با تباری تفسیر و بیان
 بدو که چون استی بکرم و عطار
 قالی استم به عظیم است

مضام

بویله بی حالت دکدی کور دیکم صحرای عشق
 ضد طباعت موجد غونا بیخ اولوب کالی چکس بعضی ذهاب اولزه خوسر دکلد

علم انجاسید و سربسکت

ایمان و اسلام ندر و قرآن کلام به مخلوقیدر عجب مخلوقید

الجزایر

ایمان هویتها خیر بریند و حدیثه رایال و انزال اندوکی سئل و کتب قیلد اعتقاد و سان ایدر اولاد
 اسلام در جه اولی صحت و تقیادور فایس اعتقاد و عیان سوا این علم ایلکد اوصافه
 دنیا همه سلام و همه آینه کبر سده بومینه مراد ایمان و قرآن عظیم عجب مخلوقیدر بول اولی
 شایع کبار اجماع ایدر به مخلوقینه قول کفرد و بونوع ایلکدر در عجزه صفات کبروکی
 اسما حد و ندن فکند بر نسانده الفقه مشرف و عبادت تقیه ایدر طهوری اوست بشریه
 تقویله و مردن و من و مشبه انفس انقسام دانی دکلد و تعلقات حادیه و تعلق حسبیه
 اولتدر فی الحقیقه تعدد و انقسام تعلقا کدر اولسود

بیت

خوش آمدی که خوش آمد مرا آمدت هزار جهان کرامی فدی که خدمت

امر امیر الامرا ان فخره البدیه بر لبش منه البلیغ والراجح (هکیم حکیم اطکما اب جعل فی البادیه
 سبب لبسقه ضد الفاری و الفاری

استو کلامه سبب در روی شیخ الاسلام که حال البرهون هجرون را هر چند اصل کلام مقتدر
اولی فیض اولی و کلامی مرقوم شیخ الاسلام از فیض بارش همه عنایتی به دست که
از مرقوم حرف از جلال (امامزاده) هجرتی به هر خطبه تجرید اندر و به فرات اندر برک
ذات شوکت سمانگزه بقیه کسوف مایه رخ دهن جمله مذکور به تجرید اندر و به مضمون اولی
برضا سینه فرستد ایچون در در کده کتبی تجرید اولی فیض درک ابروج نفیض اولی و انان جمله
مفهمنده خوی دیگر بر جمله نکلی سوره شکر در که مایه حکم حکیم الطهار آه

بال جالوج اغرمه صحت جلوی معصه
فامان عاقل پلور اما بوزنی کومیه بونه
فاز هلسوز فرقیله ماقوج و سالی
کتبی دمنی قفله آینه کتبی مانی هیاک
دور در باقوم کشتی قلوبی نامی
کیده رک صفه نزل ابر کله کوی پور
فنی یا پلور ارباب همدون جوروم
بر بره کله حطان ایلیم من استخراچ
بویله زشته سزایان و کله سزایان
بیدر آورده حویله ایضا و جود
بیه بر باره می کور منصفه در البینه

ابدن صیقلی در هر کتبی حویله معصه
مرغ عشقهای ندر مرغ دلای معصه
قبولی محیون مدد مندم لیلای معصه
بویضا صبر دلک دست زینخان معصه
دورنی آینه اسکندره بخاری معصه
هکرم فیان فرودن کن اعطای معصه
دیندیر سالیله در عمل معصای معصه
اولی معصایه او قدر نسبی معصای معصه
دوره آغاز ایلیم مرغ صیقلی معصه
کیر سده صوفی اعطای هجولای معصه
اولی حطان حیطان طوطی طاری معصه

بوی در بریم در برین ابواب معلوم انصون آدم اولی عنای معصه
هکرت ز فتنه اینه کتبی اولی ترک عارف بالله تولای معصه
آه در اولی که خلق کوی طوطی طالم کونده بایک ماده اینه بریم معصای

لما مضی
کبریا حوتی لطیفه فرخنده مایه انصون
لعر ضایع

سر شکر نایه بزینک لبی دل در حرم شد کدر شد لعل شد باقوت تر شد آب زفر شد
دل طاعت سرتیم در جلیله دیدار شد نلال طویر شد در سحاب شد خورشید عالم شد
عساب افروز شد یا چه کد اینه شیوه در بریم که قوجاه شد ماتم سز شد کعبه غم شد
رموز در دول اهلوسم ساینم باور کده بلب آن نفس شد ناله شده و مادام شد
عربیان آن فریض زده تاراج کتبت زد زوییه بطلان شد دیوانه شد سلای عالم شد

بیت
طامک کتسه وجودی نیجه ایچاری فالور سده فی انبیل کور کیم اولور آوی فالور
بیت
سخنه ماند اندر حطان یادگار سخنه انا در کله دور طار
بیت
مانند تجربات اولور ثابت اولور هرقضی اینه اهلای اینه اولور ایت

تکبیر عرفیام خیا بوری

ابروردی مرانگنی ربی برصه دغیش زینتی بی
صحنه خوم دنونکی بیستی هاکی بهده نکرستی ربی

قطعه

ناکرده گناه در جیلان کینت بکو آنکی ککنه نکر چون زیست بکو
صده بکنم دنوبه مظلومات دهی بس فرجه بیان صده فرجه بیست بکو

دله

ای رفته دیار آمده دغم کشته نامت ز میان نامط کیم کشته
ناخده هجو جو آمده دسم کشته ریسده ازین دیش آمده دغم کشته

لامعنی

آن دلف مشکبار بران روی چون بزار کر کونه است و کونای از روی عجب مدار
شبه در بزار روی کند سوی کونای و آن دلف چون شب آمده و آن روی چون بزار

تعریف

دو شب کوبی بیجا بیست و کرد به بزار اندر و یازده صفت کرد روی بار اندر
از آن کونه بود دلفه بران روی طایرینه کر کونای بود شب ز اورا بام بزار اندر

لناعمه

مشکبارسان آید برورد و کار زوقه با اولی تم تکایا اختیار

مهر اعد

کجه زمان اولور که خیالی جیلان دکر

دغندی باد نخت حاصل عری هجا تری

فالو یسته نکتہ سربسته آسا حال دل مشک

سو بخر سینه ده برآسد هجانو ز فر و در

مهر حج برهش موزون بر صحن ایکی

سقطت اولسون بو هکده بکم یاری جیلان حکم

دار در وفاسی اول سرتک اما بجا دکل

بوها سو ده سو دایره جگر طار طار

ایجاب هوانو نوجوه زوقه دصفاسی

بزیلی بی بر لر بود کلمی خصمانک

سوره سفلی نط دن بر بریده آب روان آسا

بر سوال بر قوض اول غنزه خضر جواب

بوکلشنن شام شوخ بوی آسا کلن

قول اولفده مرادی صا دوقله آسا اولوب ندر

نسه غرقاب اول سیکده نشت لب صاغ المرن

بر جمده بی صا در ده هکده نوبت طار ناری

زبانده سو بشته لسم و از بس به حاله الهی

صویسه لر معد و بی غدا کندیه کوشتر

هرايدنده سركشي اوله ابد سرتگون روزن
 دکنه خمارينه فلکس ساغر ابلتک
 برکئي بيگ ايله بايليزدک ديزن
 بگون ازانولده هممان برهنگر اولسون
 بگون بلور البت ازيان درينه ديجان
 برشمه قدرن اوبار برينجه شمع
 عاشق ايدن دلين ساهه بار
 ممان خدار عريان خواني چلان
 در راهي بلور حاشي اهل درون
 وفاس اولر چلان چلان بايه اولور
 سيره حيفه فولاد بر سج اولور کوچ
 مردود ايسره شيطان ايه فوندمر
 کشي تشبه نميه ايلوي عقه بلکه
 اکلور طاه سليمان ابد برور ضيف
 عقال اولور که ايه دوستي زلفه دوست
 طاهي بار اولورده باي باي ياره سنه

کوکل الور الراجعه شج بلور خرسه مفاسي
 شاه روزنه دعا کتبه در باره
 فطوره
 هصلم بوجدر سر کونده بلورن غيري
 غرضم بوجده ره عقده فناون غيري
 ني بزم غمگي ماه نه بولک بله و بر
 اوده ناکسه قوري عسره گلورن غيري
 اي ديان غيره کوکل و بره فن بنده کوکل
 سر زلفده اولر تحت فزان غيري
 مشک حبه زلفک ايله ايسر دعوي عجب
 ز اولور بوي فرا اولده خطان غيري
 تل
 لا بسج العبه منه نظر ولا اسمو صديق
 بيت
 مرس ارجوان سبت زن غدر که زيران بيار فنه
 نظم
 پرسيدن داد کيريشه که ز روز کندر کردن ايزم که
 بزسي ارفدا و مبارکس ره ستاغي هفت و بس
 نظم
 سبر ارجع کوننده عاينه دون که خب ادر که کندر دون

خوسه می خورد و هوس می درید روزگار کو
بهر روی دیده زبان بود از باک کوهی
دراز که هجوست در دست و صد زبان
بر فرقه خوسه جای گنسه بسردی

مضامین

از رهوی عزیز بود لطف خوی خوار
ایش طبع دگر دلت مضطرب جداست
سزای حیات بود آب کم ط است
سزای حیات بود آب کم ط است

نظم

بویه در بویه حالی دینانک
راضی اولی عرفانک

نظم

خداوندی که رحمت رخسار بود ای او بود
بفضل بر طای شاکر و علم آموز صاعقه

نظم

هرم جانم خواجده هم قدری بیجا
تنت الفقر تکلمه تحت استالفت

سبب وضع تاریخ هجرت

خدا با عمر فلاسفه ابو موسی اشعری به کوفه در یکس مکتوب ماه شعبان ابد توفیق ابرو ابو موسی
دختر مکتوبه شعبان ابد موقت اولین کوردین نفس سالک سبحانی اولیفته نرد و آینه کینه
استفرا ابرو خباب فاروقه در حال اطباء اصحاب جمیع ایدب سمالک اسلام هوجاری بیت المال
دافرا ورت حواریه و فایو نظائر اولی امور و هر بوردک انفس فیصله اوقانه همچون بیانونه اخبار

کوشندی دیدی الهوازی ای اجرا لوفیه اهل فایسک بر حسابی وارد غلبه اسکندر و اعتبار او نمود
اطعام روز و بر لکر تعریف وقت دیگر اخیار مناسبه دیدی فاروقه اکرم زمان اسکندر بعید
اولی یعیون اخبار مناسبه دکنه حوله بخیری اخبار اولیوه دهها با شقیه در بیلر همیادین بود
مراضی اخبار اتمی نوبت بود وقت مدراج منقعه علیه اولی یعیون اخباری مناسبه کوروی وقت
بخیری بی اخبار در میان ایدریم مردوک طایفه سار الیه قوت اسلامیه صبا اولی یعیون
لهجرت نوبه بی اخبار اولی و ماه روز لفظ نوبت ایدریم خنوا لانا یزما کالام تاریخ جور دیده صفت
اسلامیده اینا تاریخ وضعه مؤخر اولی تکلم کبیر قول کره رک حرمت سلمیه اولی و لرزه وضع اولی

بیت

باور از خجست ندرم که نور جان منی
خبر سلطنت انظار فضای در دین

نماض

کوشنده فاروس زله فرایک

نظم

مردود منده کهنه بیله
نایبک خجبه آموخته
عرو دیابت دریم روزگار
با دگری خجبه بدون بطا

بیت

صان لی زنی دارم و جوی
انما یدرم الکبریم الکبریم

لظلم
 هر که آمد عمارتی نو ساخت رفت و نزل بد بگری برداشت
 دیده در کجبت انجان کوس دیده عمارت بسزین دوس

مهرای
 ملک الحمد و اشکر والمدح و الثنا

صل
 ما چه گویم و طهور ما چه گوید

بیت
 اسجار اگر چه هر روزی بر تابان اولی اعیان جلیان برویید و کل

قطعه
 زره نفا ضریفوج ملک که بر زینه بود که بر فلک
 نه بود که از طار و کردار خویش که خواهد غلط کرد همچا خویش

بیت
 شوی با فو کفتم و فتم قس علی حاسفنه الباقی

بیت
 جنت دیده امم علم طلب صد ه عصیان کرتیم زین سبب
 نامقده

نیاسماز عاقل و دانا قضایه انجمن هر قضا او غر از قضایه

قطعه
 زغانه ندی آرده در دوسرا زغانه ا هونامو شتری هر ندانست
 ز روز نیل کس کفصا غم مخورینظار با کس که بر روز تو آرزو ندانست

نامقده
 مبارک بلسونم بر نونشالا دانه بزبان

مثنوی
 دستور فلک بیا که کفر الموز ادر اهل هکزه پیش اسنان و عطا در
 فرخنده لغادر بر لطفه خدادر

نیمه سینه انجمله در اول آصف دوران در ایست اگر نگر عقیلی برادر
 بر فایح جیلادر

سطوری هیزان
 انجمنی بر صور او سلمان هشتون
 در پای گردن در لرزه جهاد

اول صدر کرتیک در ایستانه جعفر
 بر بنده کتد

از فانی صوفی آمده در خدمت دین
 هم شرح بیت

در طاهر آنک که صف اسان علمادر
 های عرفادر

مقصود بود مضمی حضرت برون اسعد به لهران	اداره بر این مجده کما معروف شماره لهب خبر دعاء
تبریکه سواد به چهار بیس لیلاد نایب ایدر اسلا	اجلایله سوسه شبر اولری سزاد رستور بیلا د
سزاد غزل	
زبار می کور و کجه نیم ای کل عیانا کوسه بچولک اصلا	فناک دهنه دو شمه نوله عتوه شیدا ای فاضی بااد
مخفی اندم بر لکی ایساک عتوت په جانو نت	فادر دکلم هالم عرصه ایتمکه اما بانوک بنی جانا
جرم نه آه اولدم بر عتفه کرفنا ای فخر لم عدا	کل و بکی لهران ایدر عیانا ناسا به کجه صحر
رحم ایدر بظا آنسه عتفه کبابم رست و خرابم	نسکبه ایدر مزانسه عتفه بری ریا بوجه فائده نیرا
طار ابری جودک ردای غمزه شوخوار کل اوله حفاظ	کل مجلس زوده ایدر لم بر کجه ترا بسه بری لیلاد
سزاد غزل	
کل مجله ای غنیم کلزار لطافت دبرینه طراوت	اولدمدن عیانا فکلی بو نار حریت کل ایدر عتاب
جل کس فریاد ایدر بر می کل عیانا به حشره قدرنا	دلغص ایدر سه نیه اعجاب ایدر لطف کجه بر نفسی سزاد
بر و نه کس شمو فر ولده یا ندیم عقلمند او با ندیم	انجمن اولد عتفه محرم و صلت اول فرقه نبات
اعجاب ایدر بار اولد عیانا چون سلطانیم ای ماه جبینم	عنا فر یار کده ایدر اشته بو عتبت ای شاه صلاحیت
انجمن و لغت عجب اعجاب و فاران بیلا و حفاوت	بر نیم نگاه ایدر عتفه اوقات آبا بونه حکمت
سزاد غزل	
بر عتفه شوریده لر ز حنطه طاز اهلیت عیانا	زندان ایدر در القدر زده جلاز بر عتفه جانز
طصه آنسه جلیان نوله جبریند لهار کجه اولطاصه آباد	بریکده ده خاکره بر مضار بجان کس تر

سر دل ویرانه در آنچه اوله و زلف
 ای باب معارف
 ای زلفه خنجر سوزن ساک و بر غم
 طهر آنچه جسام
 ایام شباهت اینک که ز باره بی لبلا
 ترک ایندی حاله

مستزاد عقل

دنیای طوئند سده افلاک که هیجوب آه
 بار اولدی آقا
 طاکله دی سوزن بن ایوی مجنون
 چشمن ایجاب افشتم
 فان اعلیویوم باد لیکله نیه جان
 سه طوبیونک اما
 اینسم اوصای کلبه اقدرت دعوت
 ایبری اجابت
 لبلا بی کفلاک ایوی بر کوزی که
 بر زلفی محمد بود

حال دل زره نیه جم جمیک اول شاه
 با هم بوکر با
 دوستی بکدن دشته نیه بوردن کراه
 امداد ایده ۴۱۵
 بوجه راه مجتبه بطا هیجی مد و خوره
 تمبار و نه که راه
 بر اولدی جمیع برده من افق مدی اول ماه
 صبح اولده ایراه
 اکلیجی بطا سرت همان آه سحر طاه
 ناصحه قدر ده

ظلمت خرن و کدر زدن اولسون با بیه
 لعنه دینه بر ایندی که عالم دلداری عید
 له شبیه مانند قدر اولسون کومه اولون عید
 ناصحه
 دولت و اجلاک اینسون طامنا آشفید
 ناصحه
 بخیار ایندی که خلفن مرید عالم با عید

منظومه

ای ماه نه انشالده بو
 کوندر لیلی ایندی جلالی
 نوریکله اسم زار هر سو
 نوبره ده غیرت ایت خیالی

بوجه سده اوقفا بیلی
 اولس ایلی توقف ایلمزدنک
 فالطز بولط فذک تملی
 البته بو حال سده سزدنک

سه کوه همیشم فکر نمی
 نوبیر جلاله شتفک
 نور درینده طبیعتی
 تزیینه نیه مقدر و کلک

سه نوبی صیاح فقط هر چه
 یارلات اوقضای بیکرانی
 باغده کمانکی سحاب
 کندک کسی ایله آسمانی

نور ایامی نغمه معناد
بدین دریا شکله
قبولی بجز مکن جری یاد
نور سینه نور شکله

نور ایامی نغمه معناد
بلاده کی فکر شکله
مخوار کونست نغمه
نورم طاهای اشاره

بیت

الهی دل هفتده کیم ایامی غلبه نور
گاه او نور غربت و طمعه طاهای و طمعه غلبه نور

بر کوه فیضانه ابرویا محبت
ایمیزی بجز غریبه هجرت

که فخره طایع ابرویا خیالی
انواری ایله ابرویا عالی

امید وصالی فخره کاهمی
صاحبه ایلی زوخی مالمی

بر سر سینه اشکات اینا کیم
دینار هنر باشم اولمرا اقل
اشرفی من بنده خیالم
بزرگه او ناستر شاعلی

دهنده او دلربا کی روی
انفکایم نما و مار ابرویا

که زلفی ایلیوب نشکل
اعصاب و بر روی بر تنزل ک

بر روی عجب حالک ایچینه
بایس و الم و خیالک ایچینه

نور مقده ایله اولمده فاکاه
هصلی اولمور موسی بر صاه

خور سینه ده المه خیاماه
سائنده سبب خالبری باه

اولم نور که نظر مشطاره
باقدم دلم اولم یاره یاره

امید که دلی کور مجنه
باوه نبع کتولیه بوجنه

انسانزه غم قلع طومر
و صمانه برادده جود اولمور

هر وقت انعامس وارده
هر وقت انعامس وارده

بزرگ غم جائنده زلف
دعوت ایله اولم بافد لایت

اولم تعدد عالم محبت
نور سینه ایلی عنائت

بوجه ماه دلی اولمور زنده
مناج خیام اولمده خورده

بر شیشه ایلی او کور دلی نور
نور خوری دلبه مده مفذور

بر وجه اشع بار ایچینه او
انوار جمالک بار ایچینه او

اولمکی تا صفات کندی
هویکده دم افتاده نبدک

دنیام اولمور من بر کوریت
دلی ایچیم انی مسرت

الطیمن بوجالک رونو افشانه
ایبات ایچونه ادعای جهانله

الطیمن ادوم قیام انیم
هر درجه اهلیم انیم

اولم مده اولم محارفات
روح آور اولم صبا حنائت

کور سیری اویب دکنه داناه
بی شبه اولور لر بوی حیران
به ابداییم مجتبی فاسی
اول فضا ابد ایردی ارقا
اطوار فرور بکی اول آله
عقل دری ایچوردی فالوله
کوردیم دری بر ملیج دلبر
زیساییم بدلیج کدر
بافضو ایلیم درجه طویلیمز
بر بویه کوزل جیلانه اولن
بو حال ایدوب کوزلک تصویر
ایب سوز دلم جیلانه نظیر
حزب اقیه او توخس بر عیند
روح اولمه سیر روح دیک
بر نور مجسمه مضایب
کلمه او ایدر کور دل

۱۵۱ بجه دکلیم اعجب
حزب ایسوله آفتاب کونک
بر حاله که خدیج در خرد لر
نوزادیم بو حال بجه نه سوز

هنا قبر مه نال عطبه العینیه . مجاوره روضه خیر البریه بستان یکنون مضیا
لله دولة الکلامیه دمعالمه بنانه بالاماره الضمیه حبه لیلی الیغنی

اغناه تعالی بالفراویک
لله الفخر

بیت

باد سنا ویز محله کلور بانچه غله
اوصانم چهلن آمدن دلیل دراز ورن

مصراع

بر کونا هه بیگ کون آه انجا کونک

مصراع

کرمطاد و فایبوست انتم

مصراع

بنون افطاری میانه فودیم

بغیبه ایطرا
در نوری هضلم ری اکبر تا انضوره ایم
رغوز آیه صریح ایج کرد ما کلبه ایم

بی دل
صیحه صاده هم کافر لایه رینیل
کر صریح رای عیضان صیحه ایسه

شامع

اغلا انبکه افکار سپهر و سخاوت - مری کور و کج گمانه لاجرم - و سخاوت

مثل

صده سخن از آسمان می گویم او از زمین

غزل

بر تو عشق و رهوا آری شب ناموس را میخاید چون دور ناک شعله ناموس را
نالای بی روح زیر خفته سالوس را برده آواز است کویا از دل ناموس را
نیت لعلی در دم خنده کل کشف است از سیم نوبهار از روی بوس را
ایستون غم است آگاه خوابیده دل فیض بیزی رساند تفت طابوس را
آسیان اوج وصل آفتد بلغم همجاری مرغ دل ایال ویر باشد کشف اوس را
بسکه طبع صد جلای فیض میار و سبح کشته در مکت دل مفعول محوس را

غزل

دل دیوانه که با ارباب شام و سحر بیلز نظر اوقات قیامداری آیمکه کدر بیلز
نظر وقف تماشا خیال روی دبر درر عجب دایم فلکده بیخبر حسن و قبح بیلز

صد اول زنده کیم سرت اولوب میخانه در دم جملن قیدنده اولتر خطری رخ و کدر بیلز
بشر کیم آنرای فکری بوسته در عجزه ز لرزاید ایدر آینه اعظام قد بیلز
هنگر ماهیت آسپاه وقف اوله در بونم حقیقت بیه اولانظر نظم اشعاری هجر بیلز
اولون ملای روحک بنده من اخلاصی بله کز جلا نه نفس بر مولد درین عیدک در بیلز

شامع

اغلا انبکه افکار نور کور و سخاوت - مری کور و کج گمانان شغور زین شغور
روضه نوروز انجی اغلا انفا بی ساه عذابه کهران طامبور بیلز
کر کورینور حقیقت سیر چون لولور عاقبتیان اوکده کلنور نفرینور
حق کورده استیاز صورتی انجی نگاه شمس عرفان بونجه زوقنور بیلز
عبودانه جانیساند عالم اعطانه نالی امال اولورم شوقنور هشتمینور

تحمیس

بر تو اله فی املا نامنور سزینور معرفت افقه مفعول مهاننور بیلز
یا له فحی کوب دل شوقنور بیلز اغلا انبکه افکار نور کور و سخاوت

مری کور و کج کلستانه شانور زینانور
 جاده صفی کور و کج فلک ابد ایجان
 روضه نوروز انجرا اعتلا الفان
 طایع عرفان با منی اوب زما مد
 سوا لظه قالدی صفا بلانم و لمان
 عاقبتیانه اولونده کلور نفلور
 زک کت ج و هدت الهو هفتاه
 صفی کورله استاید صورت ایزنگاه
 بول صقیف عالمه علم شو الساند
 صرا یه فتر لولیا بانس اید یسانده

نالی آمال اولورده شوقانور حمتانور

بیت

نیت شرح درد و لزانها .. یاره کفتم بدنه جز بارها

بیت

دگری اغرتنه اوسه و لولای دوسه ادرتسن دزنه

تصویر ابدیه هم اتمه اتمی سنده
 فصل جله اولور انسا در غریبه جاننده

بنجم الدیه کبری

سهلت اکره جفا کتم از جریه و اکره
 ترجمه نامه
 قولایطفه - که کویسم غدر صحت فکله بدیه

بنجم الدیه کبری

مخت قریبه مردم عالی کسر بود

لطیفه

اولور مخت یعنی مردم عالی کدر هر دم

بنجم الدیه کبری

در آسمانه اکره ستاره استیشا -

نامه

کور - بیه که سالی نه که انجم هابزور

بنجم الدیه کبری

مکه کوف بر دل شمس و خمر بود

لطیفه

ولکنه انفاض اوغزبانه مرد و فرهم

نامه

صفت او یانه - جها نه درختیا - ایدیه رسک کوشری قبل احتیا -

سال ضرر افضی کبری
 هر کس که آرزو کبری

نور ایا نور هر که آتا نور

سور

عاقلمی دینیر بیایینه قدر کلام
 انسانه لوله مزایینه خو خدای تبتع
 بیپوده جانشقه جبرودنه زمانه
 بیلدشم هرماناب ضیاعا عیسارده
 هربرده سز قیاب اولایا بیایینه قیبت
 انگاه
 رفیقه شناس زمانه له فاشتره ییله

فردایلمه واسطه رسته و فساد
 نفیلم و نفیلم لایه اسباب انعام
 ارتز باقیلز جعفر بدک باس و دروا
 نوز برابره مز علی عیانه منای
 قیصلیلمه امر ایلیک مروز و لیال
 حتی
 خیر لای قدر بیایه بوغور

مع

علمی خصیله جاسه جینه ابه و راه بلبل
 مع
 ملکه فحده و دروغ و هزل بیسته
 مع
 اتیدی خرم و ضیاعی بیسته ایلی عیقول

بار
 تا به هم چون ضروری بودند نشان عقل نیست
 در مصیبت آن که نفسی کشته کرد و کور است

شلی

به نفسی میبایست و بدگانه باسه
 مع
 بیشتر ایله چه سود افره و راهه خفا کردی

بین

مفادته اولور البته عقول متوزلم بیلینور هر معقول
 بیت
 رفیقه ایلمه بر شتم کردسه چینی عاقله نعلی لای هرگز سیر طمانه

بین

ناتخ بیسته کلامه ایلمانه
 نامل باعت اصده و مانده

بین

سرافتم عذار نبودنکو
 جور بد فسمه ایله جهانه کینه جور

بین

نیست و بد همنه ایدرسه حدود
 ایدر البته طمانانه لایمور

مطلع

و شمع و انام از ناراه و سفته

مطلع

مدا در مدار کرد سه چرخ

بیت

تخلی کوهه اما طرد نابر جان خلفه مدار لخته عالم هبه ارسه مدایه

بیت

عقل و عرفانه و کبانه البت سب و جاه مقدم فصاحت

بیت

علم و عرفانه سبب رفقه علم ارسه بیرون دولتند

بیت

بیان البت و کمان ارسه صورت به المایلم و بید رت

بیت

سخنه که اندر غرضه یاک ذر طبع خالیست اگر بسند بلوی در او اثر دارد

بیت

اشم نه بیکه نقصانه کرجه فقیر که ایامه همه نه بر ایام امر نه هذلقه فقیر ایامه

نظم

آن ابد کوهی بوزن فقیر بن سبه ایلم سوو نه بید

سوو نه برین باران بیدر موفن فقیر قدر در دبر ل

بیت

صدا ره ده جبه و نده نه بقیه او من نام ایامه طبع صبر

مطلع

بجانه فرام فالور شاه حرم

بیت

صاحب حرم و طبع سوزر لجهیه شرق استغفار در

مطلع

اولی و دولتی الهلک حوری

وقت انبیا و قاصد مبارک حق
انصاف و ایستادگی استقامت

بین

هفت بند دارم در نزد خدا و خلیف

با همه بقیه هفت نواعبای نو

نصفه

ایلیب هکوتن عیه سعید

ساز و خدمت بسوسه رب مجید

ایضاً

دفاع استجاب دله در نه المومنین

دود آه سینه در سوزان دلو زهار دهر

وای عشق سوید کفیل بسوسه بر دلم دهر

ببین فریاد خنده شنی اسما دهر

بر مغز دل و دهن و حس و دونه عاقبت

افتخار اینز اوله سنده بار کوی قنار دهر

چون خیمه کراولید دلم عمارت با سینه

فکر بسوسه در باره المملکه ه - ه دهر

.. سا حار .. بونیز قید نظم لایق در امر

بر نظره سید .. هفت .. حوسه کفیل دهر

نظره سن طفر

مخفی دله در سوسه شوره انوار دهر

مخفی بر سوسه خور سینه بر نو با دهر

دردی نماند خنده فغان در سوسه سر دهر

بیش طمانند و طمانند نو با حار دهر

بر کوی خیمه هم اوله سرانجامی

کوی قنار انواره مستغرقه انوار دهر

هفت زمانه منظور بسوسه مکنز سقار دل

با همه که بر جنبه ظهوره حالای خلی بار دهر

طریقین خال سوزله حویا خوره جبار

عجز ز نلبه همانه ستم در انهار دهر

نوحه باز سوزد جنبه ساحل اشعابین

خدا شسوه کیم نه مهابت کفیل دهر

نصفه

نشسته سزا فکار ایچده ایشتر ناله غم

خود سینه انجا ایچده ایشتر ناله غم

بوک کتخا زده هرمنه بونورس در دانه

کلام اوله ایشتر ایچده ایشتر ناله غم

چون کوی قنار ه خاستو بونورس در سیکل

فالمش اوله ایچده ایشتر ناله غم

طفر

بیز بونورس مجازه ایچده ایشتر سوزد غم

مخفی مر لاله ایچده ایشتر ناله غم

هر کس ایچله مر لاله مجازه عیبه در سینه

بیز سلفند ایچده ایشتر ناله غم

ساده دلای جنبه سعیدی اعلام بونورس

سجده کوی باه ایچده ایشتر ناله غم

بین

اندیشه ه - ه و بی ناموت

کل اربوقده ره کون

بین

رنگت بریند اندیشه بونورس در دونه

نفسه اوله دیم کونز دلیر بونورس

کفنی ترجمه

لابنه حقا جبرسم المر جرف رونده
 مخنه خربه مردم والا سب اولور
 کبره ساره انجم سبالی حساب
 مرد و مرک کوفه خبت سب اولور
 کفنی ترجمه
 جرف کج زلفار دبه غم زبده اولسم کوج دکل
 خیزلم خنت مرد ولا فطرنی سحله در
 بی حساب سباره کرده کرم کون خیا دکل
 باه کسوفی کجه م و خور سبه دبه کجه م در

نماضه

سود ضاده جواه لرد سده عزیز واه مزله
 نوزاد
 لبک دانا هفا بده آسنا با سده حضا
 هفی
 کله با سده عافق و عارف شود دوسته فلک
 تونور
 علم بنه کمرتابه نیجه فرا ابر

استان بیلان اول سخی تیه
 خیز سخی آسنا فوضه فصا اب سخیان

مندان کجه کور و هر دو عالم الازیز
 دانه خجکه افروز بر بیان جستان

طریقه غزیه سنک انجوز المته کجی نمد و لی کج سنک سدرج بر مقاصد ده
 امانیا و کلای عاقره سنک سوی المقده اولوقها معاشانه و کله هان بروم ان کونسلر
 بیس و کلا
 خا جینا طری
 شوقه و سوس
 ما فیه ناطری
 عدیه ناطری
 نوزاد و سوس ناطری
 حربه ناطری
 خود دنا و سده فوسه و سوس
 جانان برادره میرج اقامه سوی الا درینک مارتکه (ایچی به طوقه لوز) برای غنچه
 کونک روز میرج دبه برینده فاسو سوی الا بک مارتکه (ایکین برین لوز) برای غنچه
 اولوز ایچی به مارتکه (بیک طوقه لوز سکه) برای غنچه
 جانان برادره انقله سوی کس به مارتکه (دو یون بر برای غنچه
 بکس درینک مارتکه (بیک ایچونک) برای غنچه
 خانه یون بر کس به مارتکه (بیک ایچون) برای غنچه
 مفرق و خانه و کور و خطبه مصارف و کزان نصیبای سوز اولوز ایچی به مارتکه (دو یون بر برای غنچه
 ان ای نصیبای سوز اولوز به مارتکه (بیک برین لوز) برای غنچه

بی

راز عشقه با کس کی کفنی
 سز عشق کس بر سوس بر سدم
 نفا ردهت انجوسو
 کز کروی ابی سزم اشک
 ترجمه
 انجوسو اشک بر سوس
 نفا ردهت با سوس بر سدم

برکعت حکم نافع دیند
ش برادره داغدر رسوند

نمق

شهادت نامه روی بیه
طاف الوری ازه بر لب حربه

بیت

عصا بگو که دلاره باز کن الم
هم ای برقی فریاد هم اغر نفیم

بیت

فردوشانه و به نشانی باشد از دوزخ
معازاه غلط کردم که دوزخ نشانه باشد

بیت

چندین نامه فرشته کردت احسانه
معازاه خطه ایتم چندین نامه

بیت

جای از نور نور بنوا کرد
کسی ز جانم گرامی صراحتا باشد

قطعه

بروند باد در حمته اید
سرت سز دروین بر حمته سید

جوانت بلام و فلت بار باد
جوانه افرویند اگر بار باد

نمق

سه کتور باری او خدود به فر باد جا
جانم الوری از نظر زار است

نمق

ساقی برور دکار استیوه سید

نمق

قبایا اولنج با بار
با بار استیوه طوعی کرد کار

نمق

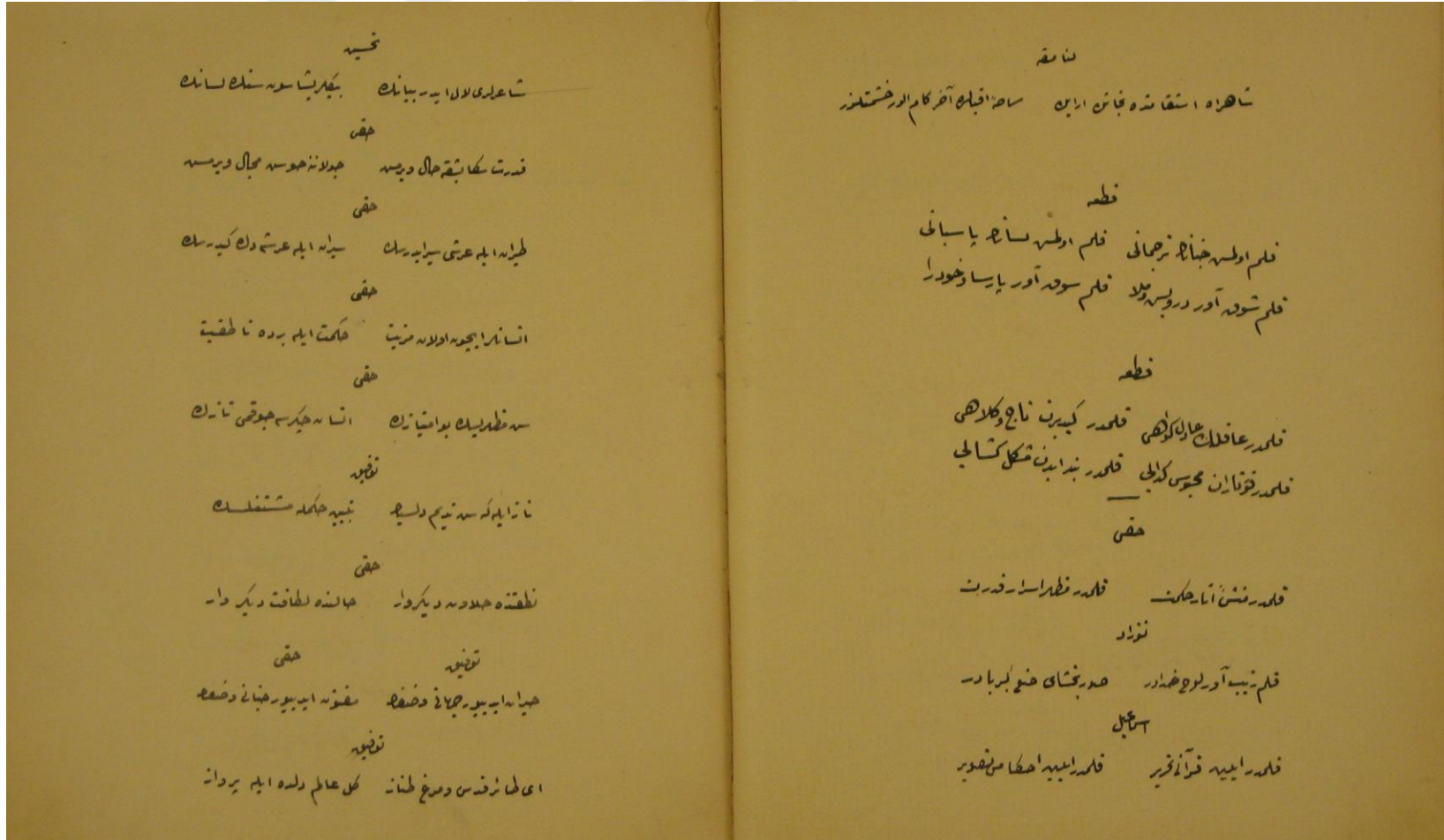
خدا یا شکت و اهلک هران مزید ابله

نمق

سوی اور غنچه نکرده برگردنم سیخ
اوغرای کشته جوده ابر کور بار بار

نمق

قالله عالم ابحره صافانه و شید

اسمیں

جنب آور عاتقا نسبک سے جہت دہ عاتقلاک سے

حق

قستی بیل باک تلیتہ بر دلیل ناسک

حق

جہت قوسبک سے یوزلف سے بودہ سے کیتیمہ سبجیل خوسہ

حق

صیادینہ اسار ویرم آکفایہ اعجاز ویرم

حق

جیلہ کازینہ تحمل الیم بیاتہ اولوہ تحمل الیم

حق

دیرسہ کافصلت بیانی برکہ الیم خیلہ ایدہ جویانی

حق

انارہ سک ای ارب مرغانہ قالہ دھسہ قفسہ ہرآنہ

حق

جہایت بوقفی دوام اینز زیرا کہ نفس دوام اینز

نصف

قلمہ شولت افزای جویا نیانہ قلمہ سطوت افای جویا نیانہ

الحار دہ سلطانہ نہ سہ بخاری در کاهن سنجی طرفتہ نہ سربیلوب بر فاریدہ مت عرہ نظیرہ سحر زینلور در

قلمہ ایلیہ تحریر اسما	قلمہ ایلیہ تحریر اسما
قلمہ محرم جہد صفیانہ	قلمہ مایہ قفق و کلمات
قلمہ ارمانہ جہد قنبر	قلمہ اسراف و زنجیر
قلمہ لایلیہ جہد ہیبتہ	قلمہ کوربتانہ الزوم کوربت
قلمہ لہسانہ جہد جانی	قلمہ فقط نوبتک ربانی
قلمہ کابنہ لہم بار داور	قلمہ نام نویسی لہر دلاور
قلمہ کاشقہ سردار	قلمہ نام انواع دوسر
قلمہ محرم اسرار کاتب	قلمہ تاسر افکار کاتب
قلمہ جہد جہد حسابانہ	قلمہ فاسم جہد نفوذات
قلمہ لہام لیل استاسی	قلمہ اهل وقت و سنتس
قلمہ عجلہ صا جہد افادہ	قلمہ محرم لہر سردارہ
قلمہ ایلیہ تحریر دستور	قلمہ ایلیہ معنوم سرور
قلمہ کوربتانہ لہب جہد جانی	قلمہ بلیبہ لہب جہد جانی
قلمہ لایہ لہر جہاد و رفعت	قلمہ لایلیہ اعزاز و حرمت

نامه راجع به بقیع عرفا
 نامه ایمنه فریاد اللدنه
 نامه راجع به کائنات جاسازی
 نامه سرقران ایلر امیر
 نامه راجع به اهل علم
 نامه بیدریه آزار و عنقی
 نامه ایمنه تصویب ضیاف
 نامه راجع به دهر و نه هر قبل و فانی
 نامه متاسف و جاهل لذنه
 نامه استنطاق و منور
 نامه بایسته شاد ایلر امیری
 نامه راجع به رسد ایه اوم
 نامه ایمنه فرزند عشق
 نامه تأظم در دلافت

— حبیانه بر غزل —

خجرت سرتیز عقلمده سنک او صفتان
 اولک اولر ایلمز دنیا یا قفله خند
 سه بو قفسه لر آتسه یوسکور کسه زوق
 یا ایماک انبلده عشاقی لهجوم حیسه غم
 بر تکلف اولقده دهر دو صف اول صفا
 اولد آماره صف شکر کاه غیره انصاف
 به دلک رستم ده ایلر حرکیده انفراف
 ای مجاهد المسلمونه شیردیزک در خلاف

مصلحتده عاشق خیره شهاده خضر
 شسواریم دو کدیلمک قانیر دکلمک عشاق

ای صانع مقرب صحیح

سروری انصاف طریزونه والیلمی اجمونه جوینمده

بلده ناهت علیا الکانات قد صابنا شروی سکان

صفت عکس
 فرشته
 ربک فکبر
 عربی انکارونه
 انا الاله هلاله انارا
 فایسی انکارونه

تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام
 تفسیر اولدی بو کلام

شوهره جلیل هر سه یوسه شکر بزرگی و زایه برکته

برای لطیفه اوصاف اولور سوینمده

بسیل بیلمی کبری
 مری کس طریفده
 کواچی تریبی
 احمد شریف راجی
 نامقده

صعد مبارک بلسونه اقبالنی تا اولدیم و نشانی منضم

صرع

بر عارفلمه ضمه کدم بو عالمات

شکرمانه نه راهه و شکر کهنه سانه
 هردو شیرینه اما اینکجا و اینکجا

بوجه نیک اصحابی صورتی دیدی آریه
 اودیک نبی فردی دها انیم ط الفظ
 سید سید اوبانتری دیدیم بوجه کوزلی بوز
 کولدی دیدی اما سطر انیم ایشیت
 بوز بولرم اودم لعلن اودیم دیدیم ای ماه
 بربرده هرلخت کور انیم دلالت
 فصل انیم بود عوامی شود در سوری
 کجسه دیدی سطر اوله انیم دها عود
 هر نزه کوزلی بوز کور کورس اویر لر
 فانومه مجده قوزم بولدر عادت
 صرع
 اشکال عجب جنوه دها در نظر نو
 حدیث
 ناعه انکسره فلو بهم
 ناسقه
 نیک نامته در جهانه شد یابار

دو خطی انگلیز قسه قسه نیک انک انک عادت
 اونی دهم و خطی دون قسه نیک انک انک انک
 بش دهم با انک انک انک قسه قسه قسه قسه
 دو کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 با سیدین خایم خایم خایم خایم خایم

صرع
 منم نوع بسر و ظنم روی زبیه
 کلدی کولدی بانم کول بوزلی برفن
 ایشیده ایشیده اودر علم ط الب
 کوردم کوزلی اودیم بوزلی اول صحت
 باوزی دیدی ای عاشقه شیشه جاسارت
 کراولده فضا دیدیم الهوده شریبه
 آغوشه هر دم سنی نقیبه نه حاجت
 ممنوع دکلمی دیدی هم ابری دعوی
 ممنوعی جاب انیم دیدیم وقت خردن
 ابطل الایع فرغض غبرک دیدی مضطر
 هلب انیم دیدیم ایشه بوسیری شفت
 بفرتم دیدی برفه سده بی زبرا
 بر بویله خدای اوزره قیامی اولدی شفت
 سبه معترف جرم اولرته طوبدم الهیه
 اودری اوبری رولط انیم نه همت

بیت

نواضع نمود آرم و سکت / از آن شد شادار همه سلطنت
چو افتاد که کرد و خالی نمود / سر سه از بزرگی بر افتاد سود

بیت

شرف مرد بجد دست راست بسجود / هر که همه هر دو نزارد عیب به ز وجود

عدهت

امه امه فی عون العبد ما دام العبد فی عون اهله

بیت

هر آن که سهر بنو دارد و هوای / فراموش علمه در هیچ بابی

بیت

نخواهد ماند با تو هیچ همراه / مگر سوز دل زده سحرگاه

بیت

بعضی نمود مشغول دنیا / که تا فردا شوی مقبول عفا

بیت

شوم مغرور مملک کنج و دنیا / که دنیا یاد دزد و هودنه نوبسیا

بیت

امه در که مادر که نوبه نیست / همه بار که نوبه نکستی باز

بیت

نصیحه بغض تبرکلی عیب / و عیب الحب لا یجود العیوب

بیت

جای خجرت مقام جبریت نیست / وقت کار است کار باید کرد

بیت

یار اولیای سرور با اوله / نه الخوان قد بطرفن اسما

فناضه

بسی دم ایلیانه اعدا / اوری دشته مایه
فنا و ضعیی هر هاله / جیفار اون مملد
فتمه شکی از لیدر / صفا بخسه بد طرف
لهذ و فصل اولیای / بر نهی شریا

باید در وقت تمام احترام بکنی
باید در وقت تمام احترام بکنی
باید در وقت تمام احترام بکنی

ناعم

كثرة عند جلده مائة عذوق راية عزت اولور ارجحيه كنانه

ناعم

ذاتى پرور دلا ايسلم مجيد

ناعم

هره اكره سعادت وبرر انظار لطيفك

ناعم

سايه اقبالك اولور مندام منقيد اولور انكلم خيمى دعام

ناعم

من الصب الدليل فى الربا

على اعقابكم تحف النجايا

بيت

هوى هوورد فاع اول علمه سلطان بودر ندي كوسه ايم كل مورك سليمان بودر

بيت

اي طراز مرم انار لطف عامت رونو كوف عالم از هند اهتمام

مصراع

عمر نو هجو دور فللك بيشما - باد

مصراع

ذات نو رحمت لطفه ال باد

منظوم

برفون بيشما م نصير بقا بيشما -
ساهر اولور فى هذه الكنايا
را كبريا المزمع دور العراب

بركونه ايدى كلسانه كنيم

سيرانيم صبح كبر باي

انار صلا خدي

اطرافه نظر امام انيم

بربانده همه ايدى مجموع

اصواع لطفه روح اقرا

افطاره صفادشوه بجا

زبانده عالم تصراع

بربانده ابر لطفه انهار

نشرخ كناه همه ايدى

اتسده كنه كلامه باسند

زلف باي ايدى انظار

بربانده ده شوي سبل

نظر شام روح ايدى

اهو خردى فروغ ايدى

نشرخ لطافت ايدى ايدى كل

رانه و لطيف و باق انا -
المرمره كوريشي
آيا بوره مي جلانه نيسي
زياره م دايمي بويك كلار

4- بونه عجب خفت
بر بوره بي بي بي
بويك اشرافه مجنا
اولمري نظر باي هيرت

جودت يينا

هينتي زينه انيمه آيا
ياي زينه خيت اولمري
با عالمز ارمد طولم
يا خودك بورد بشت اعلا

آيا بونه حكمت معالي
له زده ده وهده نماه
انوارك ايم طولو ضا بان
يارب بونه ضح لا يراي

جانم با ايدي زيرا خارو انظار

نشه دار و و با انسونم شي پرور و با

شمه حيرت دما فسونه ورونه ووشنا
عزمت و قضا و ايم انسونم هيرت لاني

آهضا اقبالن افرونه ايره راج مجيد
روشنا ايندك و هري شمسه عالمنا ب عيه

صحت عزتم ابا ملك اوله عيه عيه
سويديك بوجيخا بوم و سانه عيه

عزمت و اقبالن فسونه هذا هيران مزيد
نشه لانه ريكه فلفي ضروريشانه عيه

قوت ايلكده بولدي كشتي دولت دار
سديكي علما نراي كويما شنه و و با

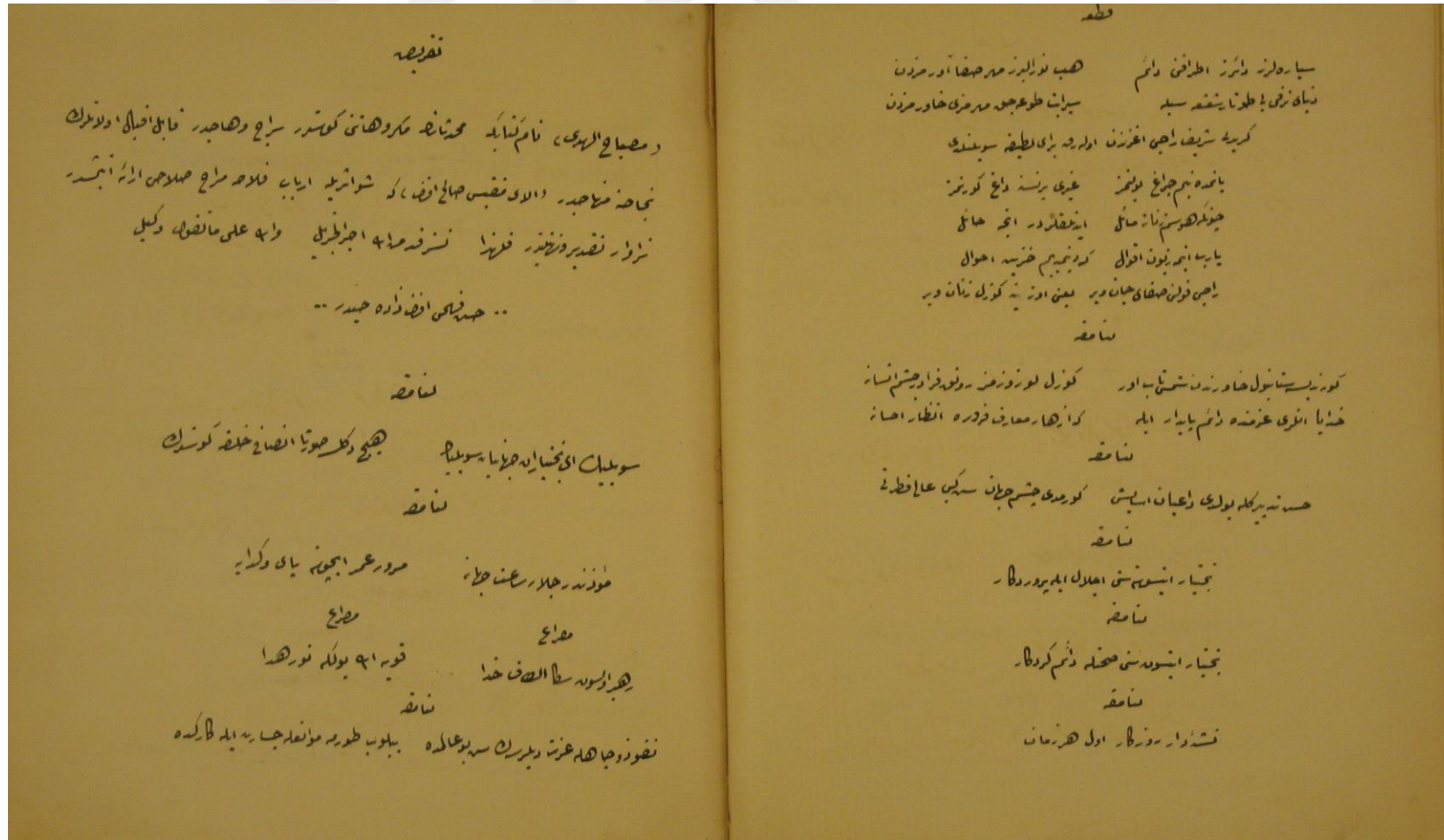
فلمر عيشم باهيه المناظره
توبر القدر اواب المباشنه
فناهر القبط اركا و لغا الفين
محمد العريفه بوساجه زاره
الرمطه الجيني و الزبارة
ازها الاداب لانتقده با تمام
الادباب بيت كنه فناع المطالب
بما يناسبه الرغاب
فقط الريل الطالونه
مع الاممته
العاقون فكل هرب بما له بهم فرعون

نصف العالم على عيه حاكم الفزع في مدينه مينا عيه

دوشونه سويي باشنه جايه و اولمري

<p>بیت مات سندر کیدر فب لطیفک باخه دوم طاوله معلوم شریفک مصرع همان بزمک مباحویم خدا باشد کزین رسه مصرع در باره اونا و زانه صغیر مصرع کوکل خوت قدر به فسون مسرجه صند مولد مصرع بر نظام سخن متونا امید نماضه دلای زینست بطا اوستی اجود زینانده نماضه انفائند رنجی ساد ایدیه نام سحر شوی بیزان باشد که سر دلبران گفته آید در حیت دیکران بیت دجودک عالم اطمانه جاندر جان عالمک قیام ملک وصفت زانه و بسند و بیضا</p>	<p>نماضه انقبضه الهه اینه بولره کورومی کویلیک بیت بویید بر جمعیه چشم فلک فیله عرصه انجم ایلینر صوبیه غلمانده بیت رضی قوت اینه نطرا کویک دفعه حال اید کیم باور متضلیک عالم اطمانه ایلوب بیت کوزور لفر کوره نیره اولسون جیلان سرور لری اقلندک اولسون بیت با یغ حاجت کوره هم جوده کلام زانلری به سوم والسلام نماضه بینه دیلوباری یازیم بیه هم فکرم یایه اعشارم اولکه سر لری اولشدر عبان نماضه با یغ حیفی وارد جوده کلام مفهم قلبی کورماک والسلام نظم صفا کوزک دبار غریبه تنی سرور اولوب صفا سورمه کریه کیم دور اولور احبادن هله اعلی بونیه رضی کورمه</p>
--	---

بیت
 خدیو اشعه لطفه شب مانند روز اوسون چراغ سوزانک نور بد عالم دلفروز اوسون
 بیت
 نامق
 نغمم هجینه فایسوا بدم هجوم نا-
 بیت
 هژد طاری کد باشد اوسه سخن سراج خاصه به نیای آور دخت
 بیت
 خیزد بالبو تر کلا بایک دیو کوزماک بریسی در بریسی - وزن کوزه در
 بیت
 نامق
 جنبا - اولده دجیب ندان بنده البده اولوم طامرن
 بیت
 نامق
 کوزارم بول کوزه در کسون دینا زه خبر
 بیت
 نامق
 اگر کلامک دیرسه باینه بار نه بچو رنج ایدر ای نه خورده بار
 بیت
 نامق
 باری با نجه دیرسه باینه بار نه اعتبار رخ ایدر ای نه ده بار
 بیت
 نامق
 نشانیان دلابه نشانه اوسون بزوان
 بیت
 نامق
 خردانه اوسوه قیو کده بد طانه سرورانه افکنه کج اوسوه هجریان
 نامق
 نشانه دار ایشوره شی اقبال ایدر پروردگار
 بیت
 نامق
 بارگاه ایشوره شی ایشور یب دوا کمال
 بیت
 نامق
 قوت اذ بطل بولک مملکت ایلیسی کوریا مده - بر جبران سیدی عالیهن
 بیت
 نامق
 طامرنه ایشوره شی لطفه یب دوا کمال
 بیت
 نامق
 بیه اوجیون بر خولنده بر بر زاده هجوم بر عیاشی معبود اوجیون باید دی مالدیه
 مطالباتک دیریب مولای جهان شادان سو دیریب امید عا حیدر قبوله دیردی بالند
 بیت
 نامق
 باری با نجه دیرسه باینه بار اوقوب با یوری بوز بقا ندر
 بیت
 نامق
 نه نملوه نه نصبتد سبب جنبا لوه لطفه حقد و اسوم
 بیت
 نامق
 بر لوه اسرتک حظه رحمن مستقیم اول مستقیم اول مستقیم
 بیت
 نامق
 طوغری سوز اسرتک و کلان طامرنه حظه عاقبت
 بیت
 نامق
 دهرده تا امید ایدر خداوند جنبا باید که کوه بکلدر اسندن کله جود سولهای سید
 شده سولهای کبوتر که در دیر بر طوغره قوی کورده نجیب ایدر آسائش

شاعره

جرح جرحاً لثمة راد بر زاد ایلک دفات ایهای دهره شاد برنا شاد ایلک

بیت

مراد ما نصحت بود و گفتیم هوان با هذا کریم و رفتیم

مؤلفه القاموس

ترت محمد الله جامع مسلم

جوف دمشق الشام هوذا الاسلام

على ناصر الدنيا الامام ابن حنبل

بفضة مفاظ شاهد اسلام

وتم بوضع الاله وفضله

قراة ضبط في ثلاثة ايام

بزی تجریم مؤلفه قاموسه علمای روم طرفه نه عرصه او نشد

اصغر - وانفك بالجوب وقد المز برنا ترك واصمل ضد ورنك الى
فيلهي من لا ينج نقة الا وقد عجز في حماة بله يدانك

سأله بالهة بوجه الى هل يوجد

الفره عفرطيك بالصلة وقد المظر باياضك واصمل جحيتك الى انبعاث
من لا ينسب نية الا وعجز في لظة - بالظان

تجرب بر فضيلة بمل وامالته بت اوله قد دعوى فضل ايرى ديو
مقابل اير آند نفع سرايرى بودر ديو هولاب النج بها انعام اير ديو
اير اير اكر انعام اير بر مقابلك اوستى فوجد اير بر اوله صافه كور
كوزر شال بر فضي مرفوعه نوزيه واروب بر وجه الى صلب اير اير كير
برفضه وريماه فضي - او ديسه كونه كندوب بيه بر نيت بر دوه مقابله
به كندوس هولاب وريوب باعتروده دعي مشاي المو

بیت

تا بنفتم اول فورجه صغبه در دو بلاد عمنه يسانور السته صبح صفارده

المستجور اذا اظهر نطقا على مرع فنجده عن قرونه فزل نجيب البجيجي ام لا

جواب

البدل ارا اللهم على صل نقده عن حفظ نفسه فزل نجيب الدية ام لا

منه فخر نقرا ود جمال الدية صبا هياك ناموس بار دعي فخر بقدر

صد ام في اللفظة العلو على السلام

فعله منه ماهوي قاموسا

مفحة عن اللب النقية كلا

جماع تمل شتيرا ناموسا

فانرا دوادين العلوم جمعت

في محفل للمدري فزو عروسا

لله محمد الدية خير مولف

ملك الائمة وافقته نفوسا

نامف

فصوره بافتوح سزايك هت صلوه فم عفي واصل فاجره على الله

نامف

عيفي پروردگار انجونه سببه

نامف

عبدك مصورا بده پروردگار

نامف

ساز اجيدلك انجونه نشه ساز مردمان سدي على تزارى كوره بزجشم جهان

نامف

شاركاهم انجونه سني پروردگار

عفي

اي زبده المصاحف

نامف

كوكب سلكه فاحه

نور كده ارزيه وجهه

نور كده ارزيه وجهه

سالك عبوديه جان

عفي

دلده بر جلوه ها كبت عفو از ليد سروده هانت عفو

بمقام انجونه سني پروردگار
بمقام انجونه سني پروردگار
بمقام انجونه سني پروردگار
بمقام انجونه سني پروردگار

نزهة اشکال و صور و نسخ حسیه هروی

آیدی اسرار حقیقت بی است . اولدی آینه ادراک شکت !
 اهل عرفانه و ادب باری بجا ، اولدی بروج طبعی راهن .
 بر تفکر و انجیسه آمده ، اولدی در فکر نه در عاقله ؟
 فکر که طاعتی ایسه کلاه کلاه ، کوسه نه هانگیسه در راه ؟
 ای اولدی سر طریقه عارف ! به کیم آینه بی بنده واقف !
 کندی تفکده مغز آینه نه درجه ؟ بر چی کیم سوبه تفکر کنده ؟
 بوسفرده نه انجیسه اصل برام ؟ کبده عاقله عجب مرد تمام ؟
 سرنوخته به کیم اولدی واقف ؟ سوبه شکی نه بی عارف عارف ؟
 اهل شادمانس : بیله انزاس : اوجه : غرضین : نه ایچوندر نه بوسس و حق ؟
 نه بدی باعنه او انما الحمد دیکم ؟ واریمده رفعت آلی سوبه کیم ؟

اولدی فالق کیم اولدی واصل ؟ نه اولور سیر و سلوک نه طبع ؟
 وحشت ممکنه و واجب نه درین ؟ بعد ایله قر با مراتب نه درین ؟
 اولدی عاقله ممکنه کیم نه بو ، ممکنه ، بوسه امکان کیم ممکنه ؟
 کره و واجب ممکنه صدف ؟ موجود کیم وجود نه هدف ؟
 ساعی ، علم اولدی در بیان ؟ آینه کی کوهی بی عاقله ؟
 هانگی خبر کنده که اولدی در عاقله ؟ انقیاد ابد و حال بر پیوند .
 نصیحت اولدی قدیمه عادت ؟ کیم اولدی غنچه جهان باعت ؟
 بر دکن خانه و مخلوق بی سکت ، حاصل کیم بر دی فنده هریبه .
 بوسه عالمی دکلدر موجود ؟ هیه خنجرین نه بولکفت دستور ؟
 شکر و شکر نه شراب و لبان ؟ زلف نه خنجر نه ده نه لبان ؟

بت وز غار و خرابات نذر ؟ می در سانه بوجا بود نذر ؟
 کفر در آشته سرا یا بوند ، بوجه دیده دارم جواب استر
 بقدر در اهل عقیده مجاز ، اهل همه کس هب کاشه راز
 بودی کیم اید ایمن و کس ، سخن مشکور اولور عند العرفا

مصراع
 بیانات تا قیامت زنده باد

قطعه
 وز نه و نقد بره بیایا بی ساه طبع چکلدی (میزان)
 هادرات فلای سن ارتوه او فوده ایله انظه ایزان
 بیت
 بخت کسانا نایباً عن زیاری فن لم یجد ما یرتیم بالتریا

نماطه
 دورمان سلطنتله نسه دار اول هوق زمان

نعت
 ای - روح عظیم ! نزه اعلا !
 سن باغی سیه ! بوکانتک !
 لطفک ایله منام اشیا !
 باره هیانیه ! هیانک !
 فیضک اولور وجودیه !
 سن میسبیه ! فکونانک !
 برعلته مستند خلقت ،
 معلوله مستفهم ده ادعلت !

تکلیف نده بر کسی نایب
 دیکن یور کفنی زلیلی باه
 بویار
 پیشی بویار کیم سگله سا ضایرت نولان
 اما بریزور کیم بیلدکه ه اتانک زلیلی استر

بیت
 فنده عزم ایبرایه ک فیصه خدا بایک اوله هفتره هفتری قانده سالورک اوله

مصراع
 بر دوام اوسوده باشکده باد شاهه سایس
 مصراع
 سایه عجب خیریم نسه دار اول هوق زمان

توبه مکتوبین نام جمیع کجک بازویی کتاب تقریبی

نایم بونه معجزات خاصه
 تخریر ایله وصف بارشاهی
 عثمانی ایله ایوب باغی
 برعه دی کتیرک انبیه
 جمیع ایله برک محسانی
 ویرک بور و شوعه ره و نه
 دیر سره ایسونه حق
 سخته جیلن کاشای
 بونو اثر بهبه نادر
 مجموعه عشر تاهیدی
 آینه (عهد شهر باغی)
 بر و نه کتیر انقار

اوله اوله ویمیه قالدایه مفتی زاده
 ویردی اعضا لغت اعضا و علی الفتوا
 قتی پیک فاضل آرتوروی مؤلف زاده
 صفه انزلی باروس مجلس کیری شاد

نادر صید یاغیبا فاضل بیدروردی دامم
 مجلس بیلگی زاده اولدی اعضا
 اینا کیوی ویلیکی طوقادی تری زاده
 به قضای اعضا نعلک ایندی ایسک

ایزول اردون

بر طبع نوابه ک که ایجاد
 تبریک اولیور بر بولده دهان
 کوستر دیکلک افتداره خیرانه
 دلش اوله سیر کیمش دلشاد

برای تبریک و سلامت همگیون سربلیمت

حضرت (عبد الحمید) خان معارف ویرک
 طوقدیغی کوندر برکون خورشید استقبالده
 سنجیده تحت عثمانی او سره با کدن
 نوزعدلی دهری لوتدی برتو اقبالده
 "بارک الله" کله دی سعود ایندی ملک و تنی
 کلمرات اولسون کای شوکت واجیلده

دور اولور کوزدن کوهلدن دور اولون به اشتباه

بر سر ابد کا بھی سبب سے ابدہ مزجت
 —
 بزم شادیدہ اولور کر بہ منانہ نعت
 —
 چارہ سائے لاشائے چارہ خواہ ایتلہ کوچ
 —
 کھلے بر کرہ نطہ ابدہ سوبلہ لاند
 —
 اولور می ماخذی عذب اولورہ عذایا لنبند
 —
 قدر در و کوھری علم بیلور
 آرمی احابہ آرم بیلور
 —
 بولھوری سبب بلایہ انفعال اولور

نامقہ
 تقدیر اگر چه خالیا
 شایستہ دکلہ بوکتا بم
 بوند نظور لای کھدن مجا بم
 لطفک ایلہ دونون اعتدیہ
 —
 بولعجب کلمی محرمہ بو بایرام بکا
 —
 آہ کیم خاطر ناکامہ بلا در مطلب
 —
 بیجانہ خور شبہ لبالب کورینور لھب
 —
 مرد وھدت سجد و ز ناردہ ایتمز التفات
 —
 کوکل دریس عملک ہو قد نہ اولور تری ظلمک خوسہ طوت

کرده اهل سخن او بد در بی در بر
 —
 بیانه مشرب اتمی بر آشنایان
 —
 هر صورتی صومعه صانع که اباب فخرت
 —
 در دیده نیچر دولت سیه اذکور
 —
 او بد سیرینی بوخانه صد نقله کیم
 —
 صاف آینه کی کور دیکر نکه بو بانو
 —
 عجب اذ غده جاهله دوشه بیجا ره
 —
 ترک آسایشی سرمایه روئی صانور
 —
 نه قدر بیلمه ده خاطر لکهنندی طانور
 —

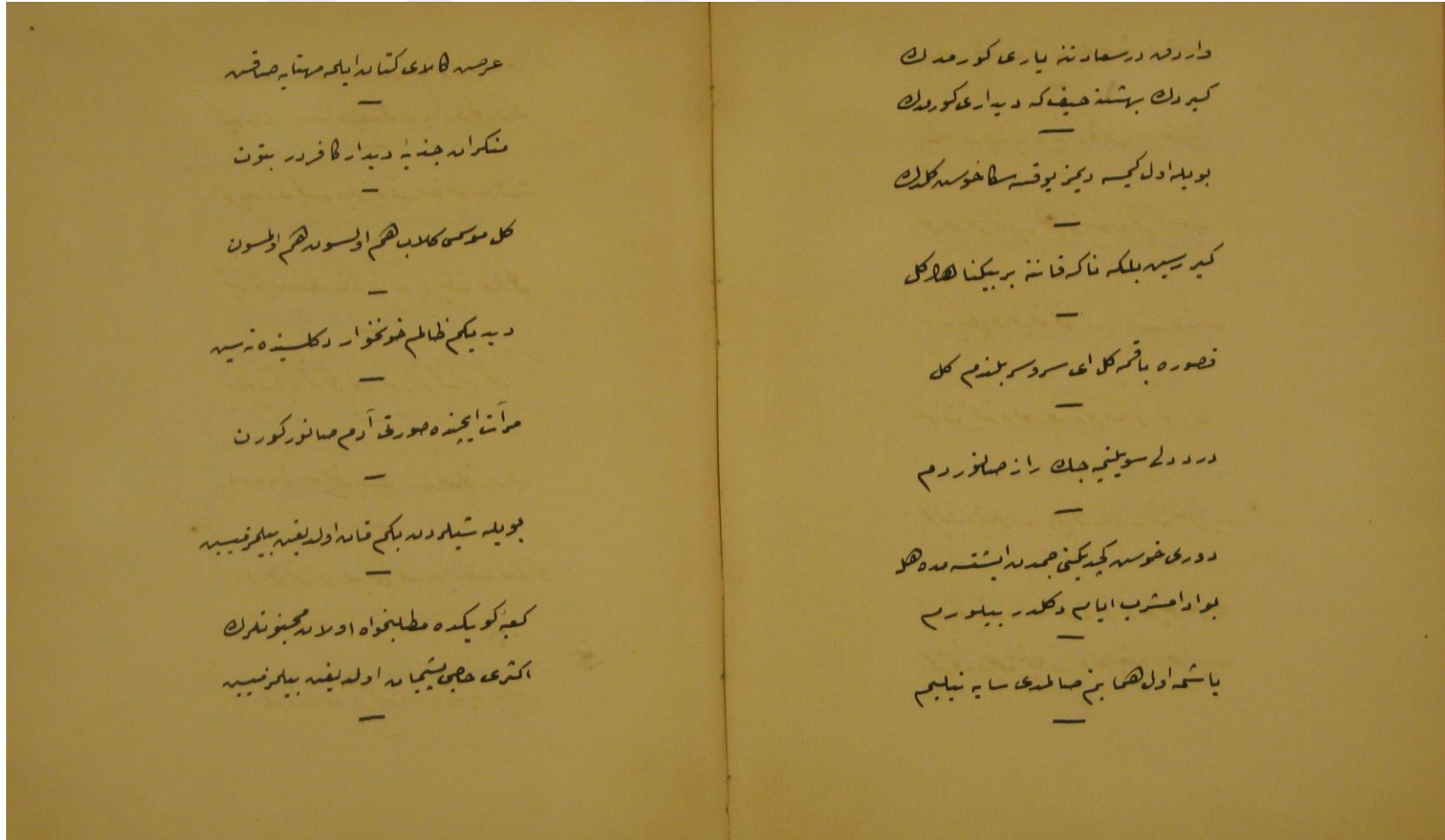
بزی قطع چا بخشد محموده ابامشدر
 —
 بزی لکم دیره لکم محراب مشوب ابامشدر
 —
 بو سیمایک عذبه صبر ایوب ابامشدر
 —
 اذ جرمک عذری مشکدر که طامله نظر بو ایدر
 —
 کوسه ایلم عظیمه خاتم فسانه در
 —
 سرشته بی قیدی دیوانه ده فلکدر
 —
 هر سوزده زوال فقار عای بیلمه ایدر
 —

هر سخن - نظر افسانه مود نامید -
 ای پیر کهنه ریش اندیش در ده چهره سود
 آخر درخت عمری در بر عمری - در کا -
 وقت شادیده کلور موسی محسنه کجور
 فکراتیه های عالی آدم غریب
 شیخ بر بلک بدی کج فاضی سپردن بجز
 دعویای در دشتی شیخی بزنده کواهنز
 دنده - ندانه اولو اول را که مرهمه دیومز

انسرده دلدی لمیح خام نازه لر
 دفا سی از دیمه انصاف اولنه وارمید
 عرسه بلقیس لهمم بیایم سایمانسزید
 تکیه طاه معرفت کور دم خراب اولسه عجب
 فرق یوت ن فرابا نلکه عرفانسزید
 نوای ساز محبت بوزده روزده پراسور
 سه آینه ایله بکج آه و ناری بنزن مور
 تقییه سر ضاعده صفایه خلیل دبر

سید بویا بجه به الدائم تماشای باد
 —
 کسی شرک جای طر - زنده ایمانه اولدین طوبی
 —
 نه لر کور سر غوره شراب دنجبه دك
 —
 روز فحشیه آسیده فقر اولدینگك فاكو -
 ای آفرت فراب تهبه - تو كلك
 —
 كل عارف اوله كه معرفت اوسوده جاهلك
 —
 خبی كونی با باستی كیم صوره ده دللك
 —
 ماتمی لھمنه سور اوسوده بر کیم نك
 —

صو اوبور دشمنه اوبور غننه هجرانه اوبور
 —
 بقا اقبسه اولر جانده بی سامان اکلن
 —
 اصل خطایه که آخی جاهل ایمن
 —
 فیضه اولر مرد کلله ره می مخصوص
 —
 عجبه - وقت اولو کیم طلبه اسباب اولو مانع
 —
 خطر اغیبا بجه به به بار ده قیلم فرغ
 —
 باشی اوچنده بیده شمع مناره بوف
 —
 آل کوره نایه دشته جهک روز گاره بوف
 —

عرصه ای کتابه ایامه مویانه صفتیه
 —
 منکرانه جنبه دیدار کا فردر بتون
 —
 کل موسسه کادب هم اولسوده هم المسون
 —
 دبه یکنم طالع فخرخواه دکلینه نه سیه
 —
 مواته ایچینه صورتی ارم صانور کورن
 —
 بویله تیارونه بکنم قانه اوله یغینه بیلمون سیه
 —
 کعبه کو یکده مطابخواه اولاده مجنون نکرک
 اکثری هجی سیمانه اوله یغینه بیلمون سیه
 —

دارونه در سعادتنه یاری کور مدک
 کبرک بهشته هیفه که دیداری کورک
 —
 بویله اول کیم دیمز یوقسه سلاخوسه کلرک
 —
 کبر سیه بلکه ناکه فائنه بریکنا هلاک
 —
 قصوره باقمه کل ای سرد سربندم کل
 —
 در دله سونیمه جک راز صانور دم
 —
 دوری خوشه کیم یکنی جمده نه بشفه مده هلا
 بواد اشرب ایام دکله ر بیلورم
 —
 یاسکه اوله هجا بر صامدی سای نیلیم
 —

بارده صاف اولسونه زربده غفر اولسونه اولسونه
 در دوز سولون زافسانه قیاسی با همونه
 کبر اول بدست اجوبه سرفانه اجمعه
 جوده جلوه کرمور و سیمانه آهسته
 صوغ غلفه کراخا غلفه لافولک هر سینه
 فردنتر دیکیشی لما غلبه زاهد دنگلزنه
 چاکر غم دستگیر در ۱۴
 مرجمه صدای نایه فریاد جرس سمدی
 بوبله در باب هالک مشب زبانی

صحنه به اندیشه کرده بار
 در هفتی رایی و هفتاد عیب
 عیسا نایه هوسه در نظر
 دوست نند خیر آید پاک هنر
 سدی
 خضران که آید بقیان
 خضران که آید بقیان
 خضران که آید بقیان

سوی
 سدی
 خبیه

نماض
 عیدک مبارک اولسون ای آصف کر مطا -
 دشمنه بنه قاسون اکر باره اول بار -
 حاجت نیینیت عارف الماکرا
 بعثت کتابا نایا عن زیاری
 ومن لم یجد ما یشتمم بالتراب
 دیکر
 کنت الیلک من سوتی کتابا
 جعلت مداده ماخ فوادری
 دیکر
 وقدر است فکری فکتابی
 دلوانی استطعت لکن عن
 دیکر
 شرف ویرد کبینه ک بو نشانه
 نشان اولسون دوام غر نشانه

که بر سید چشم نه نشانی
 نازک بکشم نازک نشانی
 سدی
 باشم کونم اوزده اوله مبارک
 نازک بکشم نازک نشانی
 خبیه

بیت

هو شی کوردن کوزه اعدا دون اعدا بسون هر کوزه بر عبد ایوب عبدک دو بال بسون

نماض

سوز اکل بر کش کتیز فضایه انکجود هر قضا و غیرا فضایه

نماض

عزت اقبالک الوسن با یار کامکار اول کامکار اول کامکار

تقریض

کریه ذرائض فیهین فقرک بیانک عبارتند اما قواعدن اجتنای آثار علوم با ضیه
بجانه لرینه آسان دهنه چونکه اثر ما خلق هی قوانیه سابعیه محتاجه بنا علی فضله
طرفدن شانته اعتنا اولوب نصف العلم عنوانیه یاد الیتمند فیه خصوصیه لمرینه
آیوبیه نویسه اونیسه اعتیاد ایلیشه مهم لایم کتابه جدید لایلیشه ناسده کی
شدت احتیاج هر مقصدک کوزینه هاریه رق مسایه در لودر لو تصویر فیقند همان هر
سائنه نقل اولوب بر ضیه آثار میانه کوزیله نکه هر کک افعال رعنا
کوزینه کنیسه : مؤاخره مؤخره یاران مقدم یازینده هر کوزیک بر حضور ی اولور
دی کونا کون عیله کوزوب اعراضه انیکه فالقشده ایاری ناسده تاول

ایندک اکل سراجیه بر لینه یخندن بر یخ فضله ترجه نه شهنه شتاب ایتمشدر اما مقصود
اولون استفاده عمومی کلابله تحضار ایله ما شاددر اشته اول نقطه ماکه یه کوز او کتیه الوب
امطان دانه سنده ایاز و هارت ایندرا یخنده بو کتابک مولفه مرادیه مدرس اهریالی
افق کسب متبینه ایلمشه بلایخانه عشره یار دهنه بر فونمه دهها قویمسه
اسینه شکر ایله پرور دهار : تحفه العافی علی صید حکم الشرع فی مدینه منیا عفی عنه

تقریض

رد دهنه آدم اولور مدار علم
عالم اولور مکرم مکرم اولور سیم آدم

ایدر صوره اضرار اهرم مهادر آملده اهان و اربان مدوع المال دکلده هر کسی که
والاهم اولور صدر مراده کامور اولور کلک و رک مصور مال دلد : صادقانه
محدثت افق (لغات) ی یاروب سلاک کاله سالک اولدیفه کوزیتمسه :
عالم آرا سدر اولور . تحفه العافی علی صید حکم الشرع فی مدینه منیا عفی عنه

خاتمة ده استيف اعضاسندن جودت افتدنيك
يا زيني روما نارخنه يا زيدان تقريفه

خامه كده اخيرين اي صاحب فضل كزين
بختيار اول نام مرغوبك كبي لقره هاله
خيزدا آهرك موهلكده برطرز بهين
منفيض السون كتابك دن هيمه قارين

شمه العاني على حيدر عالم الشرع في مدينة مغيباغف عنه

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مهرا ان يقر القرآن فليقرأ على خمس نيات
اوله رضا لله تعالى والثاني لرد الشيطان والثالث لادفع الشيطان
والرابع لينال الدرجات والخامس ليقول قصور قال النبي صلى عليه وسلم من اخذ
الصحف وقرا قراءته فدعا بهذا الدعاء

اللهم بالجمعة انزلته وبالجمعة نزلك اللهم عظم رغبتني فيه واجعله نوراً لبعري
وتشفاة لصدري اللهم زين به لساني وجمل به وجهي وقوبه جسدي
وارزقني به تدوته عيلا عتله انا الليل والطرف الزها - واضرني بمحمد
والله الاضيا - برضك يا ارحم الراحمين

وملئوا الحجرة المتعلقة بالقران العظيم برواية ابن عباس رضاه
شاه عنه انه قال من قرأ القرآن بهذا الترتيب فضه الله حاجته بدمه
رفضه

في يوم الجمعة مداول القران الى اخر الحائده وفي اليوم السبت مداول
الى اخر التوبه وفي يوم الاهد مداول الى اخر صميم وفي يوم الاثنين
من طه الى اخر القصص وفي يوم الثلاثاء مداول الى اخر ص
وفي يوم الاربعاء مداول الى اخر الرمن وفي يوم الخميس مداول الى اخر
الى اخر القران ومع الروايه الاخرى مداول سورة الرحمن الاقران
وكما فتم سورة يقر هذا الدعاء

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم لك الحمد واليك المشكى وانت السعان وعليك التكلان
واليك المصير اللهم وفقني ادب الامور اليك وارزقني
من محبتك نصيبا واقرا دعواتي فيه الى الوسيلة .

دعوت و دعوت الی باجہ العزیم فانما فتح القرآن علی هذا الترتیب
فیسجد ویسئل حاجتہ فانہ یقوم منہ مقامہ فقد قضی فی حاجتہ
ان شاء الله و هذا محجب فی کل الامور فمدتک فیہ اصعد

خطبہ ای محبانک امضالین و موداتی اشارتہ و حضرت سیدنا زین العابدین
اولی و قد تنظیمت فیہ سنن شرعیہ سابقا علی الترتیب و ایشو بحکمہ فید و نیز
ادرسہ ^{۱۰۵} مفید شرعیہ مفیہ
اشرف

ختمت معتمداً لقرض الی امر الجین و اہ فی کل حال لئلا یفیل

مفید		مفید	
۰۷۷۹	تمام دفتر لری	۱۱۹۷	دقائق شرعیہ
۰۱۱۵	بینا لاد عامہ تمام دفتر لری	۰۶۷۱	سنن فقہیم
۰۵۷۲	اولیٰ مجتہدی	۰۱۶۲	مدت سنیہ
۰۴۹۱	اعدادات شرعیہ	۸۱	دقائق شرعیہ
۰۱۸۱	تجلیں و لائتہ	۴۴	سنن فقہیم
۰۶۸۹	مدت سنیہ	۱۷۵	مدت کوفیہ

قطبہ

» بیان دردی بدل دارم الکر کویم زبان سوزد
و کہ زبان کفتم ترسم کہ مفر استخوان سوزد
منجم کوبت بخت مرا از بر جع بیرون کن
سہ آن کم لیا لعم ترسم کہ زان لکم همان سوزد
لنصفہ

قلمبہ اولیہ یافتہ در دل در در کہ اطہار ایوب سولہ رسم لسان بنا
کیز رسم فوقہ مکہ حافظہ م تاب آور اولیہ صعب بر بیان قایل
ای کولب منجمی بختی بر جعدن اوزا و ہر بلور سیمہ بہ اول فنا
طالعیم کہ لیا لعم صعب اولدینہ جع تعلقہ صبیہ فوقہ رسم
اسماء یقا -

تقریض

عافد ترا باید کہ در کربیہ کامانی دکندار در ہر دان آن ہر انصا صبار
بنابین مؤلف این کتاب طویلہ و حسن ماہ عرضیا الدین در بیان

اعتقاد مؤمنان همت کرد و تاسیه از تاسیه ما همان مستفید است : آنچه عیان است
به ما بت بیانت : کار ما دعا و از برود دعا : اعطای : فیما بینما سید و شکر است
نقل العالی عن حیدر علی حاکم الشریع فی مدینه کتبه همتی عنه

تقریضی

هذا من من من الهدایة وصلوة من من الدلالة الى من الحج السعادة والهدى
والحجاب الدين فاروا بالمانته في الدبانتة وبعد فلذ ان من الحديث بعد القرآن
هدية رسول المنان ومن استأنس به فقد اكرم نفسه بما يجب به استخرج و
اصارته البخارى عرضنا الدين للاغتناء فعمل العوائد برفع العوائق فليس
دره صيت ملت لهتمه نقل العالی عن حیدر علی حاکم الشریع فی مدینه کتبه همتی عنه

تقریضی

هذا الكتاب بفضل الله قد صحت عين الراس لنا فيه فوائده
بارك من امور الخير لنا نظر بل للمولف قد صحت عوائده
نقل العالی عن حیدر علی حاکم الشریع فی مدینه کتبه همتی عنه

بی ولس

دل ابدل رهیت در ایامه کنبد سید
از روی کینه کینه و از روی مهر مهر

تقریضی

عبد صلیق فی صمد دین جناب صدقنا همتک تقریضت علمیه چه برود کمال اولیغی و ارسته
تقریضت جمعیته ملید ملک عابد الفخاری بولمان منجیان موجوده ملک انار بدیعاری
بر عصف فی صمد ملک محمول فی عتداری دکلمی در علمه ، فن بوقدر مدونات عالیه
بدرمان سعادت شانده شرحه یاری امت اولادیمه انان جمله شکرنا به تقریضنا بک
عظمت فرمای اوداره اولور انار مطهر علم دن بولین مسلم صفا و کبار در هونک
سدر جانی خاتم سالتدن صادر حکمانه حکمت آیاتک بر آینه کرا بر تاسیه
فلینا : عینی مشکور ایده برود دعا : نشیخ سید خیمه مبارک نه قلندی
ما بر سید علی حاکم الشریع فی مدینه کتبه همتی عنه

تقریضی

نحمد الله هدی زید بن نعم ونصلى على نبیہ صمدنا بنبیل البقم والرواحی
ذوالاسم وبعد نبلا لفتنا بجمیع الحدیث بتوافر الادب الرمان وبه
یحصل رضاد بنا المنان فلذا بیز موضوعاتہ جمیع موضوعاتہ فموضوعه
بتمت نعمانم عرضنا الدين للاغتناء الروادق تعالی بالمعای
نقل العالی عن حیدر علی حاکم الشریع فی مدینه کتبه همتی عنه

بیت
با چه تعبیر وصف حالت میکنم همساز من
هیچ لفظی در ادای این نشینده ام

نظم
انامشاق الی رویتکم یا افضلی و کرمی والبصر
کیف ناکم و ظنی عندکم مال فیما بیننا هذا السفر

برگشته اولادری اولم یا فورا اولورده اناسی فرزند ه غف او لمب ساقط اولم یا فورا نظره
کعبه بیدلشهر او الشهریه غف اولم یا یکم کوره فوره بر باله فات فامنگ ایکن بر قولوع
مولوده قتل ایوب بعد اینه صلوات پیغ افضص پیغ فاتح پیغ عدرا و پیغ
تو این مرشد لک غوثه الاعظم اداع شریف لریه هدیه الیه بعد اوله ایکنه فرقه بر فاده
الله العیب سوره یا ایها المرسل فوره بکره اوقوب اما هرا و فودقم ایکنه با غلده که دیم که
با غلدم الله لک انزلیه و ففته بید لک همدلیه دیوب ایکنه دو کلیه هرا و فودقم بید
رو کلیه مع فوره بر دو کم تکمیل اولد فده اوله فانونه لینه ادع اخصصه اوقیب با غلیه
تاما بر سنیه قدر لینه طور مع بعد مدد من تکمیل اولوب وضع عمل ایکنه اول بل با غنی
قابله قادیه بوز صبه ولدک بوینه با غلدم اولد ایکنه باشنه قدر بوینه طویل بعد ه
فوز صبه بر فیده دفعه اجماع والسلام و رفی هو صفتک او مورینه با غلده حبه خیر الطم بود

ترسایری و طا فریری و جهود بری و موغ بری و برک بری
دعدای بری و حبش بری و دروغ بری و کرم بری و سلطان بری
دبانه باه بری و توکل فشانه بری

هاما فی ۱۱۱۵ هجری
عزیز عزیز عزیز عزیز عزیز

بوزن شیخ افینله اینجه یاد لاری بود که بعضا صیبا ندره دهها بولک کنه لک بولورده
دبانه دونه و قولا قدر آرنده سولجی سولجید شیخوبه کسکه یاد بولور حولا نور اناس
میانشه هاقم تعبیر ایکنه بکوتو صیبا ندره بوزن ایکنه صبا حده آق قرنیله
اوقوب اخصصه پیغ فاتح پیغ صلوات پیغ اوقیب تو بک صاحب
اولان عزیز لک دیر لک اروا صبرینه اهدا الیکنه صلح شوبه ادع
دفعه اوقیب صوفیه لک بوزن لک باشنه و لک فولا فدی اوقیب
اولاد یاره نه تو کوره بازن اچ فوره و کلیور ادع دفعه اوقوب صبه بینه
بیر رحمت بت کونی : بدم سید سید آخوند
ادع دفعه اوقیب تو کوره مجرب

شیخ افینله بوزن یاد لاری بود که بیاید اولور بعضا فانونه وضع عمل ایکنه
صربلور عمل وضع ده هوه صعوبت جکر هن بعضا هوه وضعه و فانونه

تفقا اولاد معاذاه نقلا بوزا ايجين شوايك صورته حامله وضع صل
 اماره واخذ يدى ظهوره كلوكه بارشغ او نلفه ذابوع برعه اينده ايك
 ارشغ صودكك مجيد اما لكاه بزنده يرتبه بووفه صورتى نزل
 اورترينه يرفه صل وضع ايك صل فاقول صل بالديرينه باريدى طرفه
 صل صل بنه كمال شرطيه قابله قابله باغلبه وضع صل صيقدير صل
 سريلة الحول صل دنيا صل كلور باذن خدا يايد صل صورته بوزا اولاد

ل	سه	ر
ل	ه	سه
ص	ا	و

ل	سو	عس
ل	لطا	الله
مو	<	٢

شيخ افه بواد بى ياد خاى براخه دياره او هنيهه براخه دره المدم

قدانت واجزت كا اجازت شيخ
 السيد الحاج ابيان هادى الخاى
 مه اولاد امره كل صل الله
 اجزت هكذا انان شرح
 زجورته كونا هو
 على صل عفتي

عيسى

خطبه

الحمد لله الذى افصح الناس بمصاحبه العلماء وجعل من اهلهم افضل من رما الشهاد
 ضمان الذى انت روعة المكارم فى صد العلماء وجعل اعمارها كالمكارم الربيه
 الفراء تشبه الذى جعل النظر فى وجوه العلماء عباده الصالحه
 اشبه شهاده موصلة الى خاتم الانبيا روعه النبي اصام الانسان
 العلماء ورثة الانبيا صدق الرسول الذى ايه الامراء بت ورة العلماء
 الاية انما ينس اهل من عباده العلماء صدق اهل العظيم الذى جعل

العلماء كالنجود فى السما

اجازت نامه

بسم الله الرحمن الرحيم افراد بك الاكرم الذى علم بالقلم علم الانسان ما لم
 يعلم آيت كريمى مفاد بجه علم وقلم ايد انسانى تكريم ايد برود دكاره محمد ايد
 من كتب بسم الله الرحمن الرحيم فنه احسن ايه حيمه مود استحسن خطك جالب احسان
 الربى اوله يقى تبير ايد رسول خدا صلوة او قور صل على كرمين الخط فانه
 مضاجع الرزق كلاديه صنعت كتابك استجد ب ارفه مدار اولين كوترن حساب
 عميد سار اصحاب ترقيه ايد رة عقابن خطه وقوف تعليم ساره موقوف بولند بنين
 معظم صل بك : شوه خطى تحصله جاليت رن : مرشه اصحاب بن عارى اولين
 اكلاشه يقين يا رنى شيلك اقرين كتب وضعه اجازت و برله

کاتب الخردف عثمان نوریدن اوده عثمان حیدر اوده حسین محمدین اوده عثمان زکین
 اوده عثمان حیدر اوده محمد خیرالدین اوده درویش علیین اوده خالد دت
 اوده محمدن اوده درویش محمدن اوده والدی مفضل دوده دن اوده والدی
 خطی اصلاح ایدین الشیخ محمد المهدن اوده خیرالدین مرغشین اوده عبداه صیرین
 اوده محمد کاتب جمال الدین یاقوت مستصمین اود ابن بواب ابرهمن عثمان اهدول
 بنادین اوده ابن مقله وزیر ابرعلین اوده خط کوفی برتخول ایدین کبای مشایخ
 صوفیه دن حسن بقرین اوده اسداه الغالب علی ابن ابی طالب ابد عثمان ابن عفان
 دسار اصحاب دن سر از خطی اخذ ایدی صمصاه علیهم جمیعین دین دنیا به شرف عقبایه
 ناسه سی اوطوب ضلول و خذلانه بادی اولدن احوال اقوال کتب تحریر دن حسن کاتبه
 تحفیه بادی اولدن اوضاع دن اجتناب ایتک سری کتم ایدوب احکام دیانه رعایتله ضعیفایه
 معین امین اولق ادب قدیم کاتبه دن بوید اولندی فیاض کرم سرف اقبال ایلد کاران ایلد
 صاحب حق جمله بی داریه نجباء ایلون امین نقد العالی علی حیه حکم الشرع فی مدینه کوناه
 عرض عنده

مشرب نمده انی

دیگرین خدا بولنه سانی بنفد براباغ
 اولد ره حوق حماد دن تازه قبل رماغ

ترك ابدی خانماتی دیوانه اولدی صاع
 اولد ره تجلی کوردی بورکده قالدی داغ
 تالاسلار یخدی جان طافندی فراغ

هکیم براه در دبرله محشرک بنا -
 ایشم فغان بولوغ فورویا کورتک بنا -
 قاج آسمان فنفد یسن بیکرت بنا -
 ای حیرتیل صافله اوزیکتی برک بنا -
 بی دردن پرشته صانوغفدن براغ

بفرم تکاف اولد بو محمد سیم ایشم
 رحم ایلد ماغ تیفه صواب عظیم ایشم
 بیلدم کجهوق ادیکتی برسی کرم ایشم
 یارب لقمه خلقه لطفک عمیم ایشم
 بزودن گناه قلماع اوسدن باغسلد ماغ

ایلی بی مکان کورکل اوردین سفند داری
 بیکدر اویکیتی شام و کورلرده یادی

عرض ایتدی که عالی دین ایشم
 نصیر براه کرم زحاک ایشم
 سجاده بی کل صلی ایشم
 ادرام ایدم بو تجلی ایشم
 لطف ایدم شه عیالی ایشم

نظر بجان زبور حسین او	بزرگان کشورها خون او	بوملک کوکل فی سنی وصال کله ساد ایتی	ای ماه نازنین سنی کل برله باد ایتی
خردمند بر در لطفه تمام	بوصفتی چه گویم طرافه پر ارم	تخی افار تو زیم بیکی حجر که چون بر بلوغ	
سرا با مین بدایع رویش	معارف لقا و معالم سترش		
بر اشراق بله بود او طراز	سزاوار مدح است که دانایان او	سن سن کوکل سازلی ای ماه و لغزب	
بخطه و صبا تکمیل دانش	خداوند بی چون سزاوارش	در دم فی این ای مهربان طیب	
در خفا امیدش بر خفت باد	بسی در سانش بعزت باد	داروی رحمتک فی بنف المعلق نصیب	
کردی عهد و سه شود بکل کون	زهی زوشون زهی بر نشون	کلزار باغ حسنه ای جان سن عندلیب	
فرید و هدیه در ازمان توبی	ضمیر منبری در ایشان توبی	بیل نمکله اوله و عوفرتنه و ناکه ی نایع	
که اینر کسار رسد بد این معاف	سخندان نادر بسی موشکاف		
لکمیته بداد در ایایه راه	احکام الحاکمیت شود بر راه		
شناسای قدم جز اولاد و	ایامیر داد و بخوبی بشو	ای فاد کریم کرم بخش ذوالجلد	
محبت مودت شود از دیار	بندوی لبیم بود استهاد	رحمت ایت بوخته حاله ای رخ بی نوال	
لکمرسی تو بودی بسندیده ری	هوان جوونم در فرخنده بی	کیدی تمام عمر که برله ماه و سال	
محبانته شده یکسر بزبور	حسدانت شده یکسر باینر	از بار غم بیکسلی قدم اولدی چودک	
که بزبان کنادش ز روش صبر	بدولت هوان دینه بر بر	بومش بکنی قصه در دینه سال تو بلوغ	
بر مرز مودت جو حیدر سرت	هیو نام نامور بحیدر دست		
بکومر غنائی بر خفت را	چرکوبی بکوبی سوز مرد را	مرغنائی عبد الخالق	

خداوند دانوش بداد اولاد
 بصدقه مخاضی که دلا سر بر

خداوند دانوش بداد اولاد
 بصدقه مخاضی که دلا سر بر

خداوند دانوش بداد اولاد
 بصدقه مخاضی که دلا سر بر

